

Úřední věstník

Evropské unie

C 328

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 53

4. prosince 2010

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2010/C 328/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 317, 20.11.2010

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2010/C 328/02

Věc C-222/08; Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 6. října 2010 — Evropská komise v. Belgické království („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) — Elektronické komunikace — Sítě a služby — Článek 12 — Výpočet nákladů na povinnosti univerzální služby — Sociální složka univerzální služby — Článek 13 — Financování povinností univerzální služby — Určení nespravedlivé zátěže“)

2

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

2010/C 328/03	Věc C-389/08: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 6. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Grondwettelijk Hof — Belgie) — Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV, KPN Belgium NV v. Ministerraad („Elektronické komunikace — Směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) — Článek 2 písm. g) a články 3 a 4 — Vnitrostátní regulační orgán — Vnitrostátní zákonodárce vystupující jako vnitrostátní regulační orgán — Směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) — Sítě a služby — Článek 12 — Výpočet nákladů na povinnosti univerzální služby — Sociální složka univerzální služby — Článek 13 — Financování povinností univerzální služby — Určení nespravedlivé zátěže“)	2
2010/C 328/04	Věc C-512/08: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. října 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Článek 49 ES — Sociální zabezpečení — Zdravotní péče plánovaná v jiném členském státě a vyžadující použití velkých zdravotnických přístrojů — Požadavek předchozího povolení — Plánovaná péče poskytovaná v jiném členském státě — Rozdíl mezi úrovněmi platného krytí v členském státě, v němž je pojištěnec pojištěn, a členském státě pobytu — Právo zdravotního pojištěnce na náhradu ze strany příslušné instituce, která je doplňková k náhradě ze strany instituce členského státu pobytu“)	3
2010/C 328/05	Věc C-515/08: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgie) — trestní řízení proti Vítoru Manuelu dos Santos Palhotovi, Máriu de Moura Gonçalvesovi, Fernandu Luís das Neves Palhotovi, Termisu Ldaovi („Volný pohyb služeb — Články 56 SFEU a 57 SFEU — Vysílání pracovníků — Omezení — Zaměstnavatelé usazení v jiném členském státě — Registrace předběžného oznámení o vyslání — Sociálněprávní nebo pracovněprávní dokumenty — Dokumenty rovnocenné dokumentům stanoveným právem hostitelského členského státu — Kopie — Zpřístupnění vnitrostátním orgánům“)	4
2010/C 328/06	Věc C-53/09 a C-55/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce House of Lords — Spojené království) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. Loyalty Management UK Limited (C-53/09), Baxi Group Ltd (C-55/09) („Šestá směrnice o DPH — Základ daně — Systém podpory prodeje — Věrnostní program umožňující zákazníkům získat body u obchodníků a vyměnit je za bonusové dárky — Platba, kterou poskytuje provozovatel programu dodavatelům bonusových dárek — Platba, kterou poskytuje obchodník provozovateli programu dodávajícímu bonusové dárky“)	4
2010/C 328/07	Věc C-154/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. října 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/22/ES — Elektronické komunikace — Sítě a služby — Článek 3 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 — Určení podniků odpovědných za povinnosti univerzální služby — Nesprávné provedení“)	5
2010/C 328/08	Věc C-162/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království) — Secretary of State for Work and Pensions v. Taous Lassal („Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb osob — Směrnice 2004/38/ES — Článek 16 — Právo trvalého pobytu — Časová působnost — Období uplynulé před datem provedení“)	5

2010/C 328/09	Věc C-173/09: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad — Bulharsko) — Georgi Ivanov Elchinov v. Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa („Sociální zabezpečení — Volný pohyb služeb — Zdravotní pojištění — Nemocniční péče poskytnutá v jiném členském státě — Předchozí povolení — Podmínky použití čl. 22 odst. 2 druhého pododstavce nařízení (EHS) č. 1408/71 — Způsoby, jakými se účastníkovi zdravotního pojištění hradí výdaje na nemocniční péči vynaložené v jiném členském státě — Povinnost soudu nižšího stupně respektovat pokyny soudu vyššího stupně“) 6	6
2010/C 328/10	Věc C-222/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny — Polská republika) — Kronospan Mielec sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie („Šestá směrnice o DPH — Článek 9 odst. 2 písm. c) a e) — Služby výzkumu a vývoje, které jsou poskytovány techniky — Určení místa poskytování služeb“) 7	7
2010/C 328/11	Věc C-224/09: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Bolzano — Itálie) — trestní řízení proti Martha Nussbaumer („Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Směrnice 92/57/EHS — Minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví na dočasných nebo mobilních staveništích — Článek 3 — Povinnost určit koordinátora pro otázky bezpečnosti a ochrany zdraví, jakož i sestavit plán bezpečnosti a ochrany zdraví“) 8	8
2010/C 328/12	Věc C-382/09: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — Stils Met SIA v. Valsts ieņēmumu dienests („Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Kapitola 73 — Ocelová splétaná lanka, lana a kabely — Položka 7312 — Kód TARIC — Chyba v tarifním zařazení — Úvedení zboží do volného oběhu — Nařízení (ES) č. 384/96 — Antidumpingové clo — Pokuta ve výši rovnající se celkové výši antidumpingového cla“) 8	8
2010/C 328/13	Věc C-49/10: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. října 2010 — Evropská komise v. Slovinská republika („Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2008/1/ES — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Podmínky povolení stávajících zařízení — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 9	9
2010/C 328/14	Věc C-127/10: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. října 2010 — Evropská komise v. Řecká republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/42/ES o strojních zařízeních — Neprovedení ve stanovené lhůtě“) 9	9
2010/C 328/15	Věc C-400/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court — Irsko) — J. McB. v. L. E. („Soudní spolupráce v občanských věcech — Věci manželské a věci rodičovské zodpovědnosti — Úmluva o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí přijatá dne 25. října 1980 v Haagu — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Děti, jejichž rodiče nejsou sezdáni — Právo otce péče o dítě — Výklad pojmu „právo péče o dítě“ — Obecné zásady práva a Listiny základních práv Evropské unie“) 10	10
2010/C 328/16	Věc C-142/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. března 2010 Franciscem Pérez Guerrou proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 11. února 2010 ve věci T-3/10, Pérez Guerra v. BNP Paribas a Španělsko 10	10

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 328/17	Věc C-290/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 10. června 2010 Franssons Verkstäder AB proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 10. května 2010 ve věci T-98/10, Franssons Verkstäder v. OHIM a Lindner Recyclingtech (řezačky) 10	10
2010/C 328/18	Věc C-368/10: Žaloba podaná dne 22. července 2010 — Evropská komise v. Nizozemské království 10	10
2010/C 328/19	Věc C-371/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof Amsterdam (Nizozemsko) dne 26. července 2010 — National Grid Indus B. V. v. Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam 11	11
2010/C 328/20	Věc C-387/10: Žaloba podaná dne 2. srpna 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika 12	12
2010/C 328/21	Věc C-428/10: Žaloba podaná dne 27. srpna 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika 12	12
2010/C 328/22	Věc C-436/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Mons (Belgie) dne 13. září 2010 — Belgický stát — SPF Finances v. BLM SA 12	12
2010/C 328/23	Věc C-438/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) dne 13. září 2010 — Lilia Druțu v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău 13	13
2010/C 328/24	Věc C-439/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) dne 13. září 2010 — SC DRA SPEED SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău 13	13
2010/C 328/25	Věc C-440/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) dne 13. září 2010 — SC SEMTEX SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău 14	14
2010/C 328/26	Věc C-441/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Bacău dne 13. září 2010 — Ioan Anghel v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău 14	14
2010/C 328/27	Věc C-451/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 15. září 2010 Télévision française 1 SA (TF1) proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 1. července 2010 ve spojených věcech T-568/08 a T-573/08, M6 a TF1 v. Komise 15	15
2010/C 328/28	Věc C-453/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresním soudem Prešov (Slovenská republika) dne 16. září 2010 — Jana Pereničová, Vladislav Perenič v. S.O.S. financ, spol. sro 15	15

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 328/29	Věc C-455/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemí) dne 17. září 2010 — G. A. P. Peeters-van Maasdijk v. Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	16
2010/C 328/30	Věc C-456/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 17. září 2010 — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) v. Administración del Estado	16
2010/C 328/31	Věc C-460/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2010 Luigim Marcucciem proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 6. července 2010 ve věci T-401/09, Marcuccio v. Soudní dvůr	16
2010/C 328/32	Věc C-463/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. září 2010 Deutsche Post AG proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. července 2010 ve věci T-570/08, Deutsche Post AG v. Evropská komise	17
2010/C 328/33	Věc C-467/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Gießen (Německo) dne 28. září 2010 — trestní řízení proti Barisovi Akyüzovi	18
2010/C 328/34	Věc C-470/10: Žaloba podaná dne 28. září 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika	19
2010/C 328/35	Věc C-471/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Salzburg (Rakousko) dne 28. září 2010 — Martin Wohl a Ildiko Veres v. Magistrat der Stadt Salzburg, další účastník řízení: Finanzamt Salzburg-Stadt	19
2010/C 328/36	Věc C-473/10: Žaloba podaná dne 29. září 2010 — Komise v. Maďarsko	19
2010/C 328/37	Věc C-475/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. října 2010 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. července 2010 ve věci T-571/08, Spolková republika Německo v. Evropská komise	21
2010/C 328/38	Věc C-476/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Rakousko) dne 1. října 2010 — projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic a Herbert Hilbe v. Grundverkehrs-Landeskommission Vorarlberg	22
2010/C 328/39	Věc C-477/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. září 2010 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 7. července 2010 ve věci T-111/07, Agrofert Holding a.s. v. Evropská komise	22
2010/C 328/40	Věc C-479/10: Žaloba podaná dne 5. října 2010 — Evropská komise v. Švédské království	24

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 328/41	Věc C-480/10: Žaloba podaná dne 5. října 2010 — Evropská komise v. Švédské království	24
2010/C 328/42	Věc C-482/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Itálie) dne 6. října 2010 — Teresa Cicala v. Regione Siciliana	25
2010/C 328/43	Věc C-483/10: Žaloba podaná dne 6. října 2010 — Evropská komise v. Španělské království	25
2010/C 328/44	Věc C-485/10: Žaloba podaná dne 8. října 2010 — Evropská komise v. Řecká republika	26
2010/C 328/45	Věc C-497/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) dne 18. října 2010 — Barbara Mercredi v. Richard Chaffe	26

Tribunál

2010/C 328/46	Spojené věci T-135/06 až T-138/06: Rozsudek Tribunálu ze dne 29. září 2010 — Al-Faqih a další v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Boj proti terorismu — Omezující opatření proti určitým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem — Zmrazení finančních prostředků — Základní práva — Právo na ochranu vlastnictví, právo být vyslechnut a právo na účinný soudní přezkum“)	28
2010/C 328/47	Spojené věci T-230/08 a T-231/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. října 2010 — Asenbaum v. OHIM (WIENER WERKSTÄTTE) („Ochranná známka Společenství — Přihlášky slovní ochranné známky Společenství WIENER WERKSTÄTTE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“).....	28
2010/C 328/48	Věc T-439/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. října 2010 — Agapiou Joséphidès v. Komise a EACEA („Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se udělení Centra excellence Jean Monet Kyperské univerzity — Dokumenty pocházející od třetí osoby — Částečné odepření přístupu — Žaloba na neplatnost — Lhůta pro podání žaloby — Nepřípustnost — Námitka protiprávnosti — Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů — Povinnost uvést odůvodnění“)	29
2010/C 328/49	Věc T-474/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 21. října 2010 — Umbach v. Komise („Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se smlouvy uzavřené v rámci programu TACIS — Žádost o přístup v souvislosti se sporem mezi žalobcem a Komisí před belgickým občanským soudem — Částečné odepření přístupu — Žádost o přístup založená na zásadách vyplývajících ze Smlouvy o EU — Převažující veřejný zájem“)	29

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 328/50	Věc T-69/09: Usnesení Tribunálu ze dne 5. října 2010 — Provincie Groningen a Provincie Drenthe v. Komise („Žaloba na neplatnost — ERDF — Rozhodnutí o snížení finanční podpory a o uložení částečného navrácení zaplacených částek — Regionální celek — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“) 30	30
2010/C 328/51	Věc T-415/10 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 15. října 2010 — Nexans France v. Společný podnik Fusion for Energy („Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky — Nabídkové řízení — Odmítnutí nabídky — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“) 30	30
2010/C 328/52	Věc T-431/10 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 19. října 2010 — Nencini v. Parlament („Řízení o předběžných opatřeních — Člen Evropského parlamentu — Vymáhání náhrad vyplacených z titulu proplácení nákladů na parlamentní asistenci a cestovné — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek naléhavosti“) 30	30
2010/C 328/53	Věc T-280/09: Žaloba podaná dne 13. srpna 2010 — Morte Navarro v. Parlament 31	31
2010/C 328/54	Věc T-403/10: Žaloba podaná dne 7. září 2010 — Brighton Collectibles v. OHIM — Felmar (BRIGHTON) 31	31
2010/C 328/55	Věc T-404/10: Žaloba podaná dne 8. září 2010 — National Lottery Commission v. OHIM — Mediatek Italia a De Gregorio (vyobrazení ruky) 32	32
2010/C 328/56	Věc T-416/10: Žaloba podaná dne 15. září 2010 — Yoshida Metal Industry v. OHIM — Pi-Design a další (plocha pokrytá černými kruhy) 32	32
2010/C 328/57	Věc T-434/10: Žaloba podaná dne 17. září 2010 — Václav Hrbek, vystupující pod firmou BODY-HF v. OHIM — The Outdoor Group (ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT)..... 33	33
2010/C 328/58	Věc T-439/10: Žaloba podaná dne 24. září 2010 — Fulmen v. Rada 34	34
2010/C 328/59	Věc T-440/10: Žaloba podaná dne 24. září 2010 — Mahmoudian v. Rada 34	34
2010/C 328/60	Věc T-441/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2010 Christianem Kurrerem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 8. července 2010 ve věci F-139/06, Kurrer v. Komise 35	35
2010/C 328/61	Věc T-442/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2010 Salvatorem Magazzuem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 8. července 2010 ve věci F-126/06, Magazzu v. Komise 36	36
2010/C 328/62	Věc T-443/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2010 Stefanem Sotgiou proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 8. července 2010 ve věci F-130/06, Sotgia v. Komise 36	36

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 328/63	Věc T-448/10: Žaloba podaná dne 23. září 2010 — Apple v. OHIM — Iphone Media (IPH IPHONE)	36
2010/C 328/64	Věc T-452/10: Žaloba podaná dne 24. září 2010 — ClientEarth v. Rada	37
2010/C 328/65	Věc T-453/10: Žaloba podaná dne 24. září 2010 — Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development v. Komise	38
2010/C 328/66	Věc T-454/10: Žaloba podaná dne 30. září 2010 — Anicav v. Komise	39
2010/C 328/67	Věc T-458/10: Žaloba podaná dne 27. září 2010 — McBride v. Komise	39
2010/C 328/68	Věc T-459/10: Žaloba podaná dne 27. září 2010 — McBride v. Komise	40
2010/C 328/69	Věc T-460/10: Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Mullglen v. Komise	41
2010/C 328/70	Věc T-461/10: Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Boyle v. Komise	42
2010/C 328/71	Věc T-462/10: Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Flaherty v. Komise	43
2010/C 328/72	Věc T-463/10: Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Ocean Trawlers v. Komise	44
2010/C 328/73	Věc T-464/10: Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Fitzpatrick v. Komise	45
2010/C 328/74	Věc T-465/10: Žaloba podaná dne 27. září 2010 — McHugh v. Komise	46
2010/C 328/75	Věc T-466/10: Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Hannigan v. Komise	47
2010/C 328/76	Věc T-467/10: Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Murphy v. Komise	48
2010/C 328/77	Věc T-475/10: Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Portugalsko v. Komise	49
2010/C 328/78	Věc T-483/10: Žaloba podaná dne 8. října 2010 — The Pukka Luggage Company v. OHIM — Jesus Miguel Azpiroz Arruti (PUKKA)	50
2010/C 328/79	Věc T-484/10: Žaloba podaná dne 14. října 2010 — Gas Natural Fenosa SDG v. Komise	50
2010/C 328/80	Věc T-486/10: Žaloba podaná dne 14. října 2010 — Iberdrola v. Komise	51

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2010/C 328/81	Věc T-490/10: Žaloba podaná dne 14. října 2010 — Endesa a Endesa Generaión v. Komise	52
2010/C 328/82	Věc T-492/10: Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Melli Bank v. Rada	53
2010/C 328/83	Věc T-493/10: Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Persia International Bank v. Rada	54
2010/C 328/84	Věc T-494/10: Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Bank Saderat Iran v. Rada	55
2010/C 328/85	Věc T-495/10: Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Bank Saderat v. Rada	55
2010/C 328/86	Věc T-496/10: Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Bank Mellat v. Rada	56
2010/C 328/87	Věc T-497/10: Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Divandari v. Rada	56
2010/C 328/88	Věc T-280/07: Usnesení Tribunálu ze dne 7. října 2010 — Sepracor v. OHIM — Laboratorios Ern (LEVENIA)	57
2010/C 328/89	Věc T-441/07: Usnesení Tribunálu ze dne 5. října 2010 — Ryanair v. Komise	57
2010/C 328/90	Věc T-140/10: Usnesení Tribunálu ze dne 7. října 2010 — Söns v. OHIM — Settimio (GREAT CHINA WALL)	57

Soud pro veřejnou službu

2010/C 328/91	Věc F-29/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. září 2010 — Vivier v. Komise („Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Zařazení do platové třídy — Platová třída uvedená ve výzvě k podávání přihlášek — Změna pravidel pro zařazování zaměstnanců do platových tříd — Přejížděná ustanovení — Článek 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu — Použití per analogiam“)	58
2010/C 328/92	Věc F-36/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. září 2010 — Gudrun Schulze v. Evropská komise („Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Žadatelé o pracovní místo zapsaní na seznam kandidátů vhodných pro přijetí před vstupem nového služebního řádu v platnost — Přejížděná pravidla o zařazení do platové třídy při přijetí do zaměstnání — Zařazení do platového stupně — Článek 32 služebního řádu — Články 2, 5 a 12 přílohy XIII služebního řádu — Diskriminace na základě věku — Stejná odměna za rovnocennou práci — Zásada řádné správy — Povinnost řádné péče“)	58
2010/C 328/93	Věc F-41/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. září 2010 — Jacobs v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Žadatelé uvedení na seznamu kandidátů vhodných k přijetí před vstupem nového služebního řádu v platnost — Zařazování do platových tříd podle nových, méně příznivých pravidel — Článek 12 odst. 3 přílohy XIII ke služebnímu řádu“)	59

2010/C 328/94	Věc F-76/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. září 2010 — Torijano Montero v. Rada („Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Žadatelé uvedení na seznamu kandidátů vhodných k přijetí na základě výběrového řízení zveřejněného před vstupem nového služebního řádu v platnost — Zařazování do platových tříd podle nových, méně příznivých pravidel — Článek 5 služebního řádu — Článek 12 přílohy XIII ke služebnímu řádu — Zásada rovnosti — Zásada legitimního očekávání — Povinnost péče — Proporcionalita“).....	59
2010/C 328/95	Věc F-107/05: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. září 2010 — Toth v. Komise („Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Zařazení do platové třídy — Platové třídy stanovené ve výzvě k podání přihlášek — Změna pravidel pro zařazení do platové třídy dočasných zaměstnanců, ke které došlo po zveřejnění výzvy k podání přihlášek — Zařazení do platové třídy na základě nových méně příznivých pravidel — Přechodná ustanovení — Použití per analogiam — Článek 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu — Proporcionalita — Zásada řádné správy“)	59
2010/C 328/96	Věc F-20/06: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. září 2010 — de Luca v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Úředníci přearaženi do vyšší funkční skupiny na základě otevřeného výběrového řízení — Uchazeč zapsaný na seznam vhodných uchazečů před vstupem nového služebního řádu v platnost — Přechodná ustanovení upravující zařazení do platové třídy při přijetí — Zařazení do platového stupně na základě nových méně příznivých pravidel — Článek 5 odst. 2 a čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu“)	60
2010/C 328/97	Věc F-29/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 30. září 2010 — Lebedef a Jones v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Odměna — Článek 64 služebního řádu — Článek 3 odst. 5 první pododstavec a článek 9 přílohy XI služebního řádu — Koeficient — Rovné zacházení“)	60
2010/C 328/98	Věc F-86/09: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 — W v. Komise („Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Odměna — Rodinné přídatky — Partneři stejného pohlaví — Příspěvek na domácnost — Podmínky poskytnutí — Možnost uzavřít právoplatné manželství — Pojem — Článek 1 odst. 2 písm.c) bod iv) přílohy VII služebního řádu“)	61
2010/C 328/99	Věc F-89/10: Žaloba podaná dne 28. září 2010 — Bovagnet v. Komise	61
2010/C 328/100	Věc F-93/10: Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Blessemaille v. Parlament	61
2010/C 328/101	Věc F-95/10: Žaloba podaná dne 8. října 2010 — Eberhard Böhmcke v. EIB	62

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2010/C 328/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 317, 20.11.2010

Dřívější publikace

Úř. věst. C 301, 6.11.2010

Úř. věst. C 288, 23.10.2010

Úř. věst. C 274, 9.10.2010

Úř. věst. C 260, 25.9.2010

Úř. věst. C 246, 11.9.2010

Úř. věst. C 234, 28.8.2010

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 6. října 2010 — Evropská komise v. Belgické království

(Věc C-222/08) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) — Elektronické komunikace — Sítě a služby — Článek 12 — Výpočet nákladů na povinnosti univerzální služby — Sociální složka univerzální služby — Článek 13 — Financování povinností univerzální služby — Určení nespravedlivé zátěže“)

(2010/C 328/02)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: H. van Vliet a A. Nijenhuis, zmocněnci)

Žalované: Belgické království (zástupci: T. Materne a M. Jacobs, zmocněnci a S. Depré, advokát)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nesprávné provedení čl. 12 odst. 1, čl. 13 odst. 1 a přílohy IV části A směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367) — Sociální složka univerzální služby — Určení podniků — Zajištění zvláštních sazebních podmínek — Nedostatek transparentnosti

Výrok

1) Belgické království tím,

— že ve výpočtu čistých nákladů na poskytování sociální složky univerzální služby nezohlednilo tržní výhody plynoucí podnikům, jimž přísluší její poskytování, včetně nehmotných výhod, a

— dále tím, že na základě výpočtu čistých nákladů poskytovatele univerzální služby, který byl dříve jediným poskytovatelem této služby, obecně konstatovalo, že všechny podniky, jimž nyní přísluší poskytování uvedené služby, jsou z tohoto titulu skutečně vystaveny nespravedlivé zátěži, aniž přitom provedlo

konkrétní posouzení čistých nákladů, jaké představuje poskytování univerzální služby pro každého dotčeného operátora, a zároveň souhrnu takových vlastností daného operátora, jako je úroveň jeho vybavení nebo jeho hospodářská a finanční situace,

nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z čl. 12 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě).

2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

3) Belgickému království se ukládá, že ponese dvě třetiny nákladů řízení. Evropské komisi se ukládá, že ponese jednu třetinu nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 15.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 6. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Grondwettelijk Hof — Belgie) — Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV, KPN Belgium NV v. Ministerraad

(Věc C-389/08) ⁽¹⁾

(„Elektronické komunikace — Směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) — Článek 2 písm. g) a články 3 a 4 — Vnitrostátní regulační orgán — Vnitrostátní zákonodárce vystupující jako vnitrostátní regulační orgán — Směrnice 2002/22/ES (směrnice o univerzální službě) — Sítě a služby — Článek 12 — Výpočet nákladů na povinnosti univerzální služby — Sociální složka univerzální služby — Článek 13 — Financování povinností univerzální služby — Určení nespravedlivé zátěže“)

(2010/C 328/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Grondwettelijk Hof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV, KPN Belgium NV

Žalovaná: Ministerraad

Za přítomnosti: Belgacom NV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Grondwettelijk Hof — Belgie — Výklad článku 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367) — Výpočet nákladů na povinnosti univerzální služby — Neprovádění posouzení případ od případu

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) sama o sobě v zásadě nebrání tomu, aby vnitrostátní zákonodárce vystupoval jako vnitrostátní regulační orgán ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice), pokud při výkonu této funkce splňuje podmínky odborných zkušeností, nezávislosti, nestrannosti a průhlednosti stanovené v uvedených směrniciích a pokud lze proti rozhodnutím, která při výkonu této funkce přijímá, podat účinný opravný prostředek k subjektu, který je nezávislý na zúčastněných stranách, což musí ověřit Grondwettelijk Hof.
- 2) Článek 12 směrnice 2002/22 nebrání tomu, aby vnitrostátní regulační orgán na základě výpočtu čistých nákladů poskytovatele univerzální služby, který byl předtím jediným poskytovatelem této služby, měl obecně za to, že poskytování uvedených služeb může pro podniky, které jsou nyní určeny za poskytovatele univerzální služby, představovat nespravedlivou zátěž.
- 3) Článek 13 směrnice 2002/22 brání tomu, aby uvedený orgán na základě téhož výpočtu stejným způsobem konstatoval, že tyto podniky jsou z důvodu poskytování této služby skutečně vystaveny nespravedlivé zátěži, aniž provedl konkrétní posouzení situace každého z nich.

(¹) Úř. věst. C 285, 8.11.2008.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. října 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-512/08) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Článek 49 ES — Sociální zabezpečení — Zdravotní péče plánovaná v jiném členském státě a vyžadující použití velkých zdravotnických přístrojů — Požadavek předchozího povolení — Plánovaná péče poskytovaná v jiném členském státě — Rozdíl mezi úrovněmi platného krytí v členském státě, v němž je pojištěnec pojištěn, a členském státě pobytu — Právo zdravotního pojištěnce na náhradu ze strany příslušné instituce, která je doplňková k náhradě ze strany instituce členského státu pobytu“)

(2010/C 328/04)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: N. Yerrell, G. Rozet a E. Traversa, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: A. Czubinski a G. de Bergues, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Španělské království (zástupce: J. M. Rodríguez Cárcamo, zmocněnec), Finská republika (zástupce: A. Guimaraes-Purokoski, zmocněnec), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: I. Rao, S. Ossowski, zmocněnci a M. E. Demetriou, barrister)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 49 ES — Nezbytnost předchozího povolení ze strany orgánů státu, kde je pojištěnec pojištěn, pro obdržení úhrady určité mimonemocniční zdravotní péče provedené v jiném členském státě — Nehrazení rozdílu mezi částkou, kterou obdržel pojištěnec, jemuž byla poskytnuta nemocniční péče v jiném členském státě nežli ve státě, kde je pojištěn, a částkou, na jakou by měl nárok, kdyby tatáž péče byla poskytnuta ve státě, kde je pojištěn — Neodůvodněné omezení volného pohybu služeb

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Španělské království, Finská republika, jakož i Spojené království Velké Británie a Severního Irska nesou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 44, 21.2.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgie) — trestní řízení proti Vítoru Manuelu dos Santos Palhotovi, Máriu de Moura Gonçalvesovi, Fernandu Luís das Neves Palhotovi, Termisu Ldaovi

(Věc C-515/08) ⁽¹⁾

(„Volný pohyb služeb — Články 56 SFEU a 57 SFEU — Vysílání pracovníků — Omezení — Zaměstnavatelé usazení v jiném členském státě — Registrace předběžného oznámení o vyslání — Sociálněprávní nebo pracovněprávní dokumenty — Dokumenty rovnocenné dokumentům stanoveným právem hostitelského členského státu — Kopie — Zpřístupnění vnitrostátním orgánům“)

(2010/C 328/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci původního trestního řízení

Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luís das Neves Palhota, Termiso Lda

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Výklad článku 49 ES a článku 50 ES — Vnitrostátní právní úprava, která podnikům ve stavebnictví, které v členském státě dočasně vykonávají práce, ukládá odevzdat u orgánů hostitelského členského státu oznámení o vyslání.

Výrok

Články 56 SFEU a 57 SFEU brání právní úpravě členského státu, která pro zaměstnavatele usazeného v jiném členském státě vysílajícího pracovníky na území prvního státu stanoví povinnost zaslat vnitrostátním orgánům předběžné oznámení o vyslání v rozsahu, v jakém je zahájení zamýšleného vyslání podmíněno sdělením uvedenému zaměstnavateli registračního čísla daného oznámení a v jakém mají vnitrostátní orgány uvedeného prvního státu na uskutečnění tohoto sdělení lhůtu pěti pracovních dnů ode dne obdržení oznámení.

Články 56 SFEU a 57 SFEU nebrání právní úpravě členského státu, která pro zaměstnavatele usazeného v jiném členském státě vysílajícího pracovníky na území prvního státu stanoví povinnost zpřístupnit jeho vnitrostátním orgánům po dobu vyslání kopie dokumentů rovnocenných sociálněprávním či pracovněprávním dokumentům vyžadovaným právem prvního státu, jakož i jejich zaslání uvedeným orgánům po uplynutí této doby.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 21.2.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce House of Lords — Spojené království) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. Loyalty Management UK Limited (C-53/09), Baxi Group Ltd (C-55/09)

(Věc C-53/09 a C-55/09) ⁽¹⁾

(„Šestá směrnice o DPH — Základ daně — Systém podpory prodeje — Věrnostní program umožňující zákazníkům získat body u obchodníků a vyměnit je za bonusové dárky — Platba, kterou poskytuje provozovatel programu dodavatelům bonusových dárek — Platba, kterou poskytuje obchodník provozovateli programu dodávajícímu bonusové dárky“)

(2010/C 328/06)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

House of Lords

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Žalovaní: Loyalty Management UK Limited, (C-5,3/09), Baxi Group Ltd (C-55/09)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — House of Lords — Výklad článků 5, 6 a 11A odst. 1 písm. a) směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Daňový základ — Věrnostní program umožňující uživatelům sbírat body u partnerských obchodníků a vyměnit je za dárky nebo nákupní poukázky u schválených obchodníků — Výměna bodů, která vede k platbě poplatku provozovatelem programu dotčenému schválenému obchodníkovi.

Výrok

V rámci takového zákaznického věrnostního programu, jaký je dotčen ve věcech v původním řízení, musí být články 5, 6, čl. 11 část A odst. 1 písm. a) a čl. 17 odst. 2 v jeho znění vyplývajícím z čl. 28f bodu 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995, vykládány v tom smyslu, že:

— platby, které poskytuje provozovatel dotčeného programu dodavatelům, kteří dodávají bonusové dárky zákazníkům, musí být považovány ve věci C-53/09 za protiplnění placené třetí osobou za dodávku zboží těmto zákazníkům nebo případně za poskytování služeb těmto zákazníkům. Je nicméně věcí předkládajícího soudu, aby ověřil, zda tyto platby zahrnují rovněž protiplnění za poskytování služeb odpovídajícímu odlišnému plnění, a

— platby, které poskytuje sponzor provozovateli dotčeného programu, který dodává bonusové dárky zákazníkům, musí být ve věci C-55/09 považovány částečně za protiplnění placené třetí osobou za dodávku zboží těmto zákazníkům a částečně za protiplnění za poskytování služeb uskutečněné provozovatelem tohoto programu ve prospěch tohoto sponzora.

(¹) Úř. věst. C 90, 18.4.2009.
Úř. věst. C 148, 5.6.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. října 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-154/09) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2002/22/ES — Elektronické komunikace — Sítě a služby — Článek 3 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 — Určení podniků odpovědných za povinnosti univerzální služby — Nesprávné provedení“)

(2010/C 328/07)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Guerra e Andrade a A. Nijenhuis, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, zmocněnec, L. Morais, advokát)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 3 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice „o univerzální službě“) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367) — Určení podniků odpovědných za povinnosti univerzální služby

Výrok

1) Portugalská republika tím, že nesprávně provedla do svého vnitrostátního práva ustanovení práva Unie upravující určení poskytovatele

nebo poskytovatelů univerzální služby a v každém případě tím, že nezajistila praktické použití těchto ustanovení, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 3 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice „o univerzální službě“).

2) Portugalské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 153, 4.7.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Spojené království) — Secretary of State for Work and Pensions v. Taous Lassal

(Věc C-162/09) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb osob — Směrnice 2004/38/ES — Článek 16 — Právo trvalého pobytu — Časová působnost — Období uplynulé před datem provedení“)

(2010/C 328/08)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Secretary of State for Work and Pensions

Žalovaný: Taous Lassal

Za přítomnosti: The Child Poverty Action Group

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Výklad čl. 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38 ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, s. 77) — Občan Unie, který řádně pobýval ve Spojeném království po dobu pěti let před 30. dubnem 2006, dnem pro provedení směrnice do vnitrostátního práva, a poté opustil území tohoto státu na dobu 10 měsíců — Zohlednění doby dosažené před 30. dubnem 2006 pro účely přiznání práva trvalého pobytu

Výrok

Článek 16 odst. 1 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že

- pro účely nabytí práva trvalého pobytu na základě čl. 16 odst. 1 směrnice 2004/38 musí být zohledněn nepřetržitý pobyt po dobu pěti let, uskutečněný před datem provedení této směrnice, tedy 30. dubna 2006, v souladu s předpisy práva Unie předcházejícími tomuto datu, a
- nepřítomnost v hostitelském členském státě nepřesahující dva po sobě jdoucí roky, ke které došlo před 30. dubnem 2006 a jež následovala po nepřetržitém legálním pobytu po dobu pěti let uskutečněném před tímto datem, nemůže mít nepříznivý dopad na nabytí práva trvalého pobytu na základě uvedeného čl. 16 odst. 1.

(¹) Úř. věst. C 153, 4.7.2009.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad — Bulharsko) — Georgi Ivanov Elchinov v. Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa

(Věc C-173/09) (¹)

(„Sociální zabezpečení — Volný pohyb služeb — Zdravotní pojištění — Nemocniční péče poskytnutá v jiném členském státě — Předchozí povolení — Podmínky použití čl. 22 odst. 2 druhého pododstavce nařízení (EHS) č. 1408/71 — Způsoby, jakými se účastníkovi zdravotního pojištění hradí výdaje na nemocniční péči vynaložené v jiném členském státě — Povinnost soudu nižšího stupně respektovat pokyny soudu vyššího stupně“)

(2010/C 328/09)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobce: Georgi Ivanov Elchinov

Žalovaná: Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administrativen sad Sofia-grad — Výklad článku 49 Smlouvy o ES a čl. 22 odst. 1 písm. c) a odst. 2 druhého pododstavce nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2), ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. L 28, s. 1) — Zdravotní pojištění — Odmítnutí příslušné vnitrostátní instituce povolit výdaje financované z jejího rozpočtu (formulář E 112) za účelem získání účinnější lékařské péče v jiném členském státě, než je členský stát bydliště pojištěného pacienta — Domněnka nezbytné souvislosti mezi tímto financováním a existencí tohoto druhu léčení v tuzemsku — Pojem „léčení, které dotyčné osobě nemůže být poskytnuto v členském státě bydliště“ — Způsoby povolení financování a režim použitelný na úhradu vynaložených výdajů — Povinnost nižšího vnitrostátního soudu respektovat výkladové pokyny soudu vyššího stupně, o nichž se domnívá, že jsou v rozporu s právem Společenství

Výrok

- 1) Právo Unie brání tomu, aby vnitrostátní soud, kterému přísluší rozhodnout v návaznosti na vrácení věci soudem vyššího stupně, který rozhodoval v rámci kasačního opravného prostředku, byl v souladu s vnitrostátním procesním právem vázán právními posouzeními soudu vyššího stupně, jestliže se s ohledem na výklad, který požadoval od Soudního dvora, domnívá, že uvedená posouzení nejsou v souladu s právem Unie.
- 2) Článek 49 ES a článek 22 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006 ze dne 18. prosince 2006, brání právní úpravě členského státu vykládané v tom smyslu, že ve všech případech vylučuje náhradu výdajů na nemocniční péči poskytnutou bez předchozího povolení v jiném členském státě.
- 3) Pokud jde o péči, která nemůže být poskytnuta v členském státě, na jehož území má účastník zdravotního pojištění bydliště, čl. 22 odst. 2 druhý pododstavec nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení č. 1992/2006, musí být vykládán v tom smyslu, že povolení požadované podle odstavce 1 písm. c) bodu i) téhož článku nelze odmítnout;

— jestliže v případě, kdy jsou výkony stanovené vnitrostátními právními předpisy uvedeny na seznamu, který sice použitý způsob léčeni výslovně a přesně neuvádí, ale definuje druhy léčeni hrazené příslušnou institucí, je prokázáno podle obvyklých výkladových zásad a v návaznosti na přezkum založený na objektivních a nediskriminačních kritériích, který zohledňuje všechny relevantní lékařské poznatky a dostupné vědecké údaje, že tento způsob léčeni odpovídá druhému léčeni uvedenému na tomto seznamu, a

— jestliže alternativní léčeni vykazující stejný stupeň účinnosti nelze poskytnout v přiměřené době v členském státě, na jehož území má účastník zdravotního pojištění bydliště.

Tentýž článek brání tomu, aby vnitrostátní orgány, které se mají vyjádřit k žádosti o předchozí povolení, při použití tohoto ustanovení uplatnily domněnku, že nemocniční péče, která nemůže být poskytnuta v členském státě, na jehož území má účastník zdravotního pojištění bydliště, není uvedena mezi výkony, jejichž úhradu stanoví právní předpisy tohoto státu, a naopak že nemocniční péče uvedená mezi těmito výkony může být poskytována v uvedeném členském státě.

- 4) Jestliže je prokázáno, že odmítnutí vydat povolení požadované na základě čl. 22 odst. 1 písm. c) bodu i) nařízení č. 1408/71, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, ve znění nařízení č. 1992/2006, nebylo opodstatněné, zatímco poskytování nemocniční péče bylo ukončeno a s ní související výdaje již účastník zdravotního pojištění vynaložil, vnitrostátní soud musí příslušné instituci podle vnitrostátních procesních pravidel uložit povinnost nahradit uvedenému účastníkovi zdravotního pojištění částku, kterou by příslušná instituce běžně uhradila, kdyby bylo povolení řádně vydáno.

Uvedená částka je rovna částce určené podle ustanovení právních předpisů, kterým podléhá instituce členského státu, na jehož území byla nemocniční péče poskytnuta. Pokud je tato částka nižší než částka, která by vyplývala z použití právních předpisů platných v členském státě bydliště v případě hospitalizace v posledně uvedeném členském státě, musí krom toho příslušná instituce účastníkovi zdravotního pojištění poskytnout doplňkovou náhradu odpovídající rozdílu mezi těmito dvěma částkami, a to v mezích skutečně vynaložených výdajů.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 7. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Naczelny Sąd Administracyjny — Polská republika) — Kronospan Mielec sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

(Věc C-222/09) ⁽¹⁾

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 9 odst. 2 písm. c) a e) — Služby výzkumu a vývoje, které jsou poskytovány techniky — Určení místa poskytování služeb“)

(2010/C 328/10)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kronospan Mielec sp. z o.o.

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Naczelny Sąd Administracyjny — Výklad čl. 9 odst. 2 písm. c) první odrážky a písm. e) třetí odrážky směrnice 77/388/EHS: Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1), jakož i čl. 52 písm. a), a čl. 56 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Určení místa rozhodného pro vznik daňové povinnosti — Služby ve výzkumu a vývoji poskytované osobě povinné k dani usazené v Evropském společenství, ale mimo členský stát, ve kterém byly služby skutečně poskytnuty — Zařazení těchto služeb buď mezi „vědecké činnosti“ nebo mezi „služby techniků“

Výrok

Poskytování služeb, o něž se jedná ve věci v původním řízení, jež spočívá v provádění výzkumných a vývojových prací v oblasti životního prostředí a technologie, uskutečňované techniky usazenými v jednom členském státě na objednávku a ve prospěch osoby, které jsou služby poskytovány, usazené v jiném členském státě, musí být považovány za „poskytování služeb techniků“ ve smyslu čl. 9 odst. 2 písm. e) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Bolzano — Itálie) — trestní řízení proti Martha Nussbaumer

(Věc C-224/09) ⁽¹⁾

(„Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Směrnice 92/57/EHS — Minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví na dočasných nebo mobilních staveništích — Článek 3 — Povinnost určit koordinátora pro otázky bezpečnosti a ochrany zdraví, jakož i sestavit plán bezpečnosti a ochrany zdraví“)

(2010/C 328/11)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Bolzano

Účastnice původního trestního řízení

Martha Nussbaumer

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale di Bolzano — Výklad článku 3 směrnice Rady 92/57/EHS ze dne 24. června 1992 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví na dočasných nebo mobilních staveništích (osmá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 245, s. 6) — Soukromé práce nepodléhající stavebnímu povolení — Výjimka z povinnosti určit koordinátora pro otázky bezpečnosti a ochrany zdraví při vypracovávání projektu stavby a při jejím provádění.

Výrok

1) Článek 3 směrnice Rady 92/57/EHS ze dne 24. června 1992 o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví na dočasných nebo mobilních staveništích (osmá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS), musí být vykládán následovně:

— odstavec 1 uvedeného článku brání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje odchýlit se na staveništi, které zahrnuje soukromé práce nepodléhající stavebnímu povolení a na kterém bude přítomen více než jeden podnik, od povinnosti stavebníka nebo vedoucího stavby určit koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při vypracovávání projektu stavby nebo v každém případě před prováděním prací;

— odstavec 2 téhož článku brání vnitrostátní právní úpravě, která omezuje povinnost koordinátora pro provádění stavby sestavit plán bezpečnosti a ochrany zdraví pouze na případ, kdy na staveništi soukromých prací nepodléhajících stavebnímu povolení

lení působí více než jeden podnik, a která nepoužívá jako kritérium pro tuto povinnost zvláštní rizika uvedená v příloze II uvedené směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 29.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — Stils Met SIA v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-382/09) ⁽¹⁾

(„Společný celní sazebník — Sazební zařazení zboží — Kombinovaná nomenklatura — Kapitola 73 — Ocelová splétaná lanka, lana a kabely — Položka 7312 — Kód TARIC — Chyba v tarifním zařazení — Uvedení zboží do volného oběhu — Nařízení (ES) č. 384/96 — Antidumpingové clo — Pokuta ve výši rovnající se celkové výši antidumpingového cla“)

(2010/C 328/12)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Stils Met SIA

Odpůrce: Valsts ieņēmumu dienests

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Augstākās tiesas Senāts — Výklad kapitoly 73 přílohy I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, č. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382), kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 1789/2003 ze dne 11. září 2003 (Úř. věst. L 281, s. 1; Zvl. vyd. 02/14, s. 3) a nařízení Komise (ES) č. 1810/2004 ze dne 7. září 2004 (Úř. věst. L 327, s. 1) — Výklad čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45) — Ocelová lana, nepotažená nebo pouze pokovená nebo potažená zinkem, nezávisle na jejich chemickém složení, zejména lana z legované oceli nepocházející z Moldavska a Maroka — Zařazení do položek 7312 10 82 19, 7312 10 84 19, 7312 10 86 19 kombinované nomenklatury v letech 2004 a 2005 — Vnitrostátní právní úprava stanovící sankci ve výši odpovídající antidumpingovému clu

Výrok

- 1) Integrovaný sazebník Evropských společenství, zavedený článkem 2 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění použitelném v letech 2004 a 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že lana z jině než nerezavějící oceli, nepotažená nebo pouze pokovená nebo potažená zinkem, jejichž největší rozměr příčného průřezu převyšuje 3 mm, avšak nepřesahuje 48 mm, a která nepocházejí ani z Moldavska, ani z Maroka, patří pod kódy TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 nebo 7312 10 86 19, v závislosti na rozměru jejich příčného průřezu.
- 2) Článek 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která v případě chyby v tarifním zařazení zboží dovezeného na celní území Unie stanoví uložení pokuty rovnající se celkové výši uplatnitelného antidumpingového cla, pokud je výše pokuty určena za podmínek obdobných těm, které existují ve vnitrostátním právu pro případ porušení práva téže povahy a téže závažnosti a které přisuzují sankci účinný, přiměřený a odrazující charakter, přičemž toto posouzení musí provést předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 297, 5.12.2009.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. října 2010 — Evropská komise v. Slovinská republika

(Věc C-49/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 2008/1/ES — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Podmínky povolení stávajících zařízení — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 328/13)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupkyně: A. Alcover San Pedro, zmocněnkyně)

Žalovaná: Slovinská republika (zástupkyně: N. Pintar Gosenca, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. L 24, s. 8) — Podmínky povolení stávajících zařízení

— Povinnost zajistit, aby tato zařízení byla provozována v souladu s požadavky směrnice

Výrok

- 1) Slovinská republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala všechna nezbytná opatření v oblasti povolení průmyslových zařízení v souladu s čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.
- 2) Slovinské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 7. října 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-127/10) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2006/42/ES o strojních zařízeních — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2010/C 328/14)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Karanasou Apostolopoulou a G. Zavvos, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupkyně: N. Dafniou, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ve stanovené lhůtě předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES ze dne 17. května 2006 o strojních zařízeních a o změně směrnice 95/16/ES

Výrok

- 1) Řecká republika tím, že ve stanovené lhůtě nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/42/ES ze dne 17. května 2006 o strojních zařízeních a o změně směrnice 95/16/ES, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.
- 2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court — Irsko) — J. McB. v. L. E.

(Věc C-400/10) ⁽¹⁾

(„Soudní spolupráce v občanských věcech — Věci manželské a věci rodičovské zodpovědnosti — Úmluva o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí přijatá dne 25. října 1980 v Haagu — Nařízení (ES) č. 2201/2003 — Děti, jejichž rodiče nejsou sezdáni — Právo otce péče o dítě — Výklad pojmu „právo péče o dítě“ — Obecné zásady práva a Listiny základních práv Evropské unie“)

(2010/C 328/15)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobce: J. McB.

Žalovaná: L. E.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Supreme Court — Výklad nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, s. 1) — Dítě, jehož rodiče nejsou sezdáni — Právo otce péče o dítě — Vnitrostátní právní úprava, která otci nařizuje získat rozhodnutí příslušného soudu, aby se mohl dovolávat práva péče o dítě a protiprávního přemístění z místa obvyklého bydliště či nevrácení dítěte do místa obvyklého bydliště

Výrok

Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000, musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání tomu, aby právo členského státu podřídilo přiznání práva péče o dítě otci dítěte nesezdanému s matkou dítěte tomu, aby otec získal rozhodnutí příslušného vnitrostátního soudu o přiznání takového práva péče, na základě čehož může být přemístění nebo zadržení dítěte jeho matkou považováno za protiprávní ve smyslu čl. 2 odst. 11 uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 25.9.2010.

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. března 2010 Franciscem Pérez Guerrou proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 11. února 2010 ve věci T-3/10, Pérez Guerra v. BNP Paribas a Španělsko

(Věc C-142/10 P)

(2010/C 328/16)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Francisco Pérez Guerra (zástupce: G. Soriano Bel, abogado)

Další účastnice řízení: BNP Paribas a Španělské království

Usnesením ze dne 24. září 2010 Soudní dvůr (osmý senát) kasační opravný prostředek zamítl.

Kasační opravný prostředek podaný dne 10. června 2010 Fransson Verkstäder AB proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 10. května 2010 ve věci T-98/10, Fransson Verkstäder v. OHIM a Lindner Recyclingtech (řezačky)

(Věc C-290/10 P)

(2010/C 328/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Fransson Verkstäder AB (zástupce: O. Öhlén, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Usnesením ze dne 9. září 2010 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný.

Žaloba podaná dne 22. července 2010 — Evropská komise v. Nizozemské království

(Věc C-368/10)

(2010/C 328/18)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: C. Zadra a F. Wilman)

Žalované: Nizozemské království

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Gerechthof Amsterdam (Nizozemsko) dne 26. července
2010 — National Grid Indus B. V. v. Inspecteur van de
Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam**

Návrhová žádání žalobkyně

(Věc C-371/10)

(2010/C 328/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechthof Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: National Grid Indus B. V.

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor
Rotterdam

Předběžné otázky

- 1) Může se společnost v případě, že jí členský stát, v němž byla zřízena, uloží v souvislosti s přesunem jejího sídla z tohoto členského státu do jiného členského státu „eindafrekeningsheffing“ (závěrečnou vyúčtovací daň), podle současného stavu práva Společenství dovolávat vůči tomuto státu článku 43 ES (nyní článek 49 SFEU)?
- 2) V případě kladné odpovědi: Je „eindafrekeningsheffing“ („závěrečná vyúčtovací daň“), jako je ta, o kterou se jedná v projednávané věci, které bez odkladu a bez možnosti zohlednit pozdější poklesy hodnoty podléhá nárůst hodnoty těch částí majetku společnosti, které byly, tak jak v okamžiku přemístění sídla společnosti existovaly, přemístěny z členského státu původu do hostitelského členského státu, v rozporu s článkem 43 ES (nyní článek 49 SFEU) v tom smyslu, že ji nelze odůvodnit nutností rozdělit daňovou pravomoc mezi členské státy?
- 3) Závisí odpověď na předchozí otázku také na skutečnosti, že se „eindafrekeningsheffing“ („závěrečná vyúčtovací daň“), jako je ta, o kterou se jedná v projednávané věci, vztahuje na (kurzový) zisk dosažený v rámci nizozemské daňové pravomoci, zatímco takovýto zisk není v hostitelském členském státě podle tamějších platných daňových předpisů rozpoznatelný?

— určit, že Nizozemské království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z níže uvedených článků směrnice 2004/18/ES, tím, že zadavatel v rámci zadávání veřejné zakázky na dodání a provoz automatů na kávu, která byla zveřejněna pod číslem 2008/S 158-213630,

— v rámci technické specifikace — v rozporu s čl. 23 odst. 6 a 8 směrnice 2004/18/ES⁽¹⁾ — požadoval označení Max Havelaar a EKO, nebo v každém případě označení, které zohledňuje srovnatelná nebo totožná kritéria,

— do posuzování způsobilosti hospodářských subjektů — v rozporu s čl. 48 odst. 1 a 2, čl. 44 odst. 2 a v každém případě v rozporu s článkem 2 uvedené směrnice — zařadil kritéria a důkazy související s trvale udržitelnými nákupy a společensky zodpovědným jednáním,

— do formulace kritérií pro zadání zakázky — v rozporu s čl. 53 odst. 1 uvedené směrnice — zařadil odkaz na označení Max Havelaar nebo EKO, nebo v každém případě na označení, které zohledňuje srovnatelná nebo totožná kritéria;

— uložit Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle názoru Komise Nizozemsko v rámci nabídkového řízení na dodávku a provoz automatů na kávu, které bylo zahájeno provincií Noord-Holland, nesplnilo povinnosti vyplývající v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek z práva Unie a to zejména ze směrnice 2004/18/ES. U zjištěných porušení se jedná o porušení čl. 23 odst. 6 a 8, pokud jde o technické specifikace, čl. 48 odst. 1 a 2, čl. 44 odst. 2 a v každém případě článku 2, pokud jde o posuzování způsobilosti hospodářských subjektů a čl. 53 odst. 1 uvedené směrnice, pokud jde o kritéria pro zadání zakázky.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

Žaloba podaná dne 2. srpna 2010 — Evropská komise v. Rakouská republika

(Věc C-387/10)

(2010/C 328/20)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a W. Mölls, zmocněnci)

Žalovaná: Rakouská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— Rakouská republika porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 ES a z článku 36 Dohody o EHP tím, že vydala nebo zachovala právní předpisy, podle nichž mohou být jako daňoví zástupci investičních nebo nemovitostních podílových fondů ustanoveny pouze tuzemské úvěrové instituce nebo tuzemští fiduciární správci.

— uložit Rakouské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle názoru Komise představují právní předpisy, podle nichž mohou být pouze tuzemské úvěrové instituce nebo tuzemští fiduciární správci ustanoveni jako daňoví zástupci investičních nebo nemovitostních podílových fondů požadavek usazení, který omezuje svobodu volného pohybu služeb.

Na rozdíl od názoru Rakouska nejsou sporné právní předpisy způsobilé k tomu, aby zlepšily kvalitu zastoupení v daňových záležitostech a nejsou rovněž způsobilé k tomu, aby chránily zájmy investorů a finanční správy na řádném plnění daňových povinností. Odůvodnění omezení svobody volného pohybu služeb tak není zřejmé.

Žaloba podaná dne 27. srpna 2010 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-428/10)

(2010/C 328/21)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun a L. de Schietere de Lophem, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Francouzská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi⁽¹⁾ nebo v každém případě tím, že Komisi o uvedených předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2007/36/ES uplynula dne 3. srpna 2009. Ke dni podání žaloby však žalovaná nepřijala veškerá opatření nutná k provedení směrnice, nebo o nich v každém případě Komisi neinformovala.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, s. 17.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Mons (Belgie) dne 13. září 2010 — Belgický stát — SPF Finances v. BLM SA

(Věc C-436/10)

(2010/C 328/22)

*Jednací jazyk: francouzština***Předkládající soud**

Cour d'appel de Mons

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Belgický stát — SPF Finances

Odpůrkyně: BLM SA

Předběžné otázky

Musí být čl. 6 odst. 2 první pododstavec písm. a) a čl. 13 B písm. b) šesté směrnice Rady č. 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, podle kterých se užívání části budovy, která byla postavena nebo jejímž držitelem je na základě věcného práva k nemovitosti právnická osoba povinná k dani, pro soukromou potřebu ředitele a jeho rodiny, je-li přitom daň z tohoto investičního majetku odvedená na vstupu odpočitatelná, považuje za poskytování služeb osvobozené od daně, jako jsou pacht nebo nájem nemovitého majetku ve smyslu uvedeného čl. 13 B písm. b)?

(¹) Úř. věst. L 145, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) dne 13. září 2010 — Lilia Druțu v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Věc C-438/10)

(2010/C 328/23)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Bacău

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lilia Druțu

Žalovaní: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Předběžné otázky

- 1) [...] brání čl. 110 první pododstavec SFEU (bývalý článek 90 ES) zavedení vnitrostátní daně, jejíž zaplacení je podmínkou k prvnímu přihlášení k registraci v Rumunsku automobilů již registrovaných v jiném členském státě EU, za takových okolností, kdy automobilová vozidla již registrovaná v Rumunsku mohou být předmětem transakcí, aniž by podléhala takové dani?
- 2) Představuje s ohledem na to, že čl. 110 druhý pododstavec SFEU má za cíl odstranit takové prvky, které by chránily domácí trh a porušovaly zásady hospodářské soutěže, kterými se řídí trh Společenství, zavedení určitých výjimek z povinnosti k platbě daně ze znečišťování životního prostředí, pod které spadají rovněž automobily domácí výroby, opatření na ochranu domácího odvětví automobilové výroby?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) dne 13. září 2010 — SC DRA SPEED SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Věc C-439/10)

(2010/C 328/24)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Bacău

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC DRA SPEED SRL

Žalovaní: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 110 první pododstavec SFEU (bývalý článek 90 ES), podle kterého členské státy nepodrobí přímo ani nepřímo výrobky jiných členských států jakémukoli vyššímu vnitrostátnímu zdanění než je to, jemuž jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí, zavedení daně ze znečišťování životního prostředí pro motorová vozidla, která se ukládá při prvním přihlášení k registraci na území členského státu a která má znaky stanovené mimořádným nařízením č. 50/2008, tedy daně, jež může představovat vnitrostátní zdanění výrobků pocházejících z jiných členských států, s ohledem na to, že uvedená daň se neplatí při znovupřihlášení motorového vozidla k registraci v Rumunsku, které má stejné vlastnosti jako dovezené ojeté vozidlo?
- 2) Brání čl. 110 druhý pododstavec SFEU (bývalý článek 90 ES), podle kterého členské státy nepodrobí výrobky jiných členských států vnitrostátnímu zdanění, které by poskytovalo nepřímou ochranu jiným výrobkům, zavedení daně ze znečišťování životního prostředí pro motorová vozidla, která se ukládá při prvním přihlášení k registraci na území členského státu a která má znaky stanovené mimořádným nařízením vlády č. 50/2008, s ohledem na to, že mimořádným nařízením vlády č. 218/2008 byla od povinnosti k platbě daně ze znečišťování životního prostředí osvobozena kategorie automobilových vozidel, která vykazuje technické vlastnosti automobilů vyrobených v Rumunsku?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) dne 13. září 2010 — SC SEMTEX SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Věc C-440/10)

(2010/C 328/25)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Bacău

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC SEMTEX SRL

Žalovaní: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 110 první pododstavec SFEU (bývalý článek 90 ES), podle kterého členské státy nepodrobí přímo ani nepřímo výrobky jiných členských států jakémukoli vyššímu vnitrostátnímu zdanění než je to, jemuž jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí, zavedení daně ze znečišťování životního prostředí pro motorová vozidla, která se ukládá při prvním přihlášení k registraci na území členského státu a která má znaky stanovené mimořádným nařízením č. 50/2008, tedy daně, jež může představovat vnitrostátní zdanění výrobků pocházejících z jiných členských států, s ohledem na to, že uvedená daň se neplatí při znovupřihlášení motorového vozidla k registraci v Rumunsku, které má stejné vlastnosti jako dovezené ojeté vozidlo?
- 2) Brání čl. 110 druhý pododstavec SFEU (bývalý článek 90 ES), podle kterého členské státy nepodrobí výrobky jiných členských států vnitrostátnímu zdanění, které by poskytovalo nepřímou ochranu jiným výrobkům, zavedení daně ze znečišťování životního prostředí pro motorová vozidla, která se ukládá při prvním přihlášení k registraci na území členského státu a která má znaky stanovené mimořádným nařízením vlády č. 50/2008, s ohledem na to, že mimořádným nařízením vlády č. 218/2008 byla od povinnosti k platbě daně ze znečišťování životního prostředí osvobozena kategorie automobilových vozidel, která vykazuje technické vlastnosti automobilů vyrobených v Rumunsku?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Bacău dne 13. září 2010 — Ioan Anghel v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Věc C-441/10)

(2010/C 328/26)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Bacău

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ioan Anghel

Žalovaní: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 110 první pododstavec SFEU (bývalý článek 90 ES), podle kterého členské státy nepodrobí přímo ani nepřímo výrobky jiných členských států jakémukoli vyššímu vnitrostátnímu zdanění než je to, jemuž jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí, zavedení daně ze znečišťování životního prostředí pro motorová vozidla, která se ukládá při prvním přihlášení k registraci na území členského státu a která má znaky stanovené mimořádným nařízením č. 50/2008, tedy daně, jež může představovat vnitrostátní zdanění výrobků pocházejících z jiných členských států, s ohledem na to, že uvedená daň se neplatí při znovupřihlášení motorového vozidla k registraci v Rumunsku, které má stejné vlastnosti jako dovezené ojeté vozidlo?
- 2) Brání čl. 110 druhý pododstavec SFEU (bývalý článek 90 ES), podle kterého členské státy nepodrobí výrobky jiných členských států vnitrostátnímu zdanění, které by poskytovalo nepřímou ochranu jiným výrobkům, zavedení daně ze znečišťování životního prostředí pro motorová vozidla, která se ukládá při prvním přihlášení k registraci na území členského státu a která má znaky stanovené mimořádným nařízením vlády č. 50/2008, s ohledem na to, že mimořádným nařízením vlády č. 218/2008 byla od povinnosti k platbě daně ze znečišťování životního prostředí osvobozena kategorie automobilových vozidel, která vykazuje technické vlastnosti automobilů vyrobených v Rumunsku?

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. září 2010
Télévision française 1 SA (TF1) proti rozsudku Tribunálu
(pátého senátu) vydanému dne 1. července 2010 ve
spojených věcech T-568/08 a T-573/08, M6 a TF1 v.
Komise

(Věc C-451/10 P)

(2010/C 328/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka):
Télévision française 1 SA (TF1) (zástupce: J.-P. Hordies, advokát)

Další účastníci řízení: Métropole télévision (M6), Canal +,
Evropská komise, Francouzská republika, France Télévisions

Návrhová žádání

- prohlásit tento kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;
- zrušit rozsudek Tribunálu Evropské unie vydaný dne 1. července 2010 ve spojených věcech T-568/08 a T-573/08, M6 a TF1 v. Komise;
- uložit Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku dva důvody.

Télévision française 1 SA (TF1) vytýká Tribunálu, že nezohlednil, a tím potvrdil postoj Komise, existenci závažných obtíží při posouzení slučitelnosti podpory, kterou obdržela France Télévisions, se společným trhem, tedy obtíží, jež měly vést k zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU. Navrhovatelka se tak svým prvním důvodem dovolává porušení pravidel, která se týkají důkazního břemene a provádění důkazů, spočívající v tom, že Tribunál žádal žalobkyně, aby poskytly důkaz, že panovaly pochybnosti o skutečném určení oznámené dotace, aniž se spokojil s důkazem o nepoužití podpor.

Svým druhým důvodem navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při použití čl. 106 odst. 2 SFEU, když jednak rozhodl, že poklesy příjmů France Télévisions z reklamy, i když způsobené chybami v řízení, mohou být kompenzovány státními podporami, a dále když uvedl, že použití výše uvedeného článku nepředpokládá posouzení účinnosti poskytování veřejné služby.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresním soudem Prešov (Slovenská republika) dne 16. září 2010 —
Jana Pereničová, Vladislav Perenič v. S.O.S. financ, spol. sro

(Věc C-453/10)

(2010/C 328/28)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Okresní soud Prešov

Účastníci původního řízení

Žalobci: Jana Pereničová, Vladislav Perenič

Žalovaná: S.O.S. financ, spol. sro

Předběžné otázky

- 1) Je rozsah ochrany spotřebitele podle čl. 6 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (dále jen „směrnice 93/13“) takový, že umožňuje při zjištění zneužívajících smluvních klauzulí ve spotřebitelské smlouvě dojít k závěru, že smlouva jako celek spotřebitele nezavazuje, pokud je to pro spotřebitele výhodnější?
- 2) Jsou kritéria určující nekalou obchodní praktiku podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ⁽²⁾ ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (dále jen „směrnice 2005/29“) taková, že umožňují závěr, že pokud poskytovatel uvede ve smlouvě nižší roční procentní sazbu nákladů (RPSN), než je skutečná RPSN, lze takový postup poskytovatele vůči spotřebiteli považovat za nekalou obchodní praktiku? Připouští směrnice 2005/29, že zjištění nekalé obchodní praktiky má nějaký vliv na platnost úvěrové smlouvy a na dosažení cíle v čl. 4 odst. 1 a v čl. 6 odst. 1 směrnice 93/13, pokud je neplatnost smlouvy pro spotřebitele výhodnější?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 112, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288.

⁽²⁾ Úř. věst. L 149, s. 22.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemí) dne 17. září 2010 — G. A. P. Peeters-van Maasdijk v. Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Věc C-455/10)

(2010/C 328/29)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobce: G. A. P. Peeters-van Maasdijk

Žalovaný: Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení čl. 71 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1408/71 ⁽¹⁾ vykládáno v tom smyslu, že se tento článek vztahuje také na zaměstnanou osobu, která po výkonu svého posledního zaměstnání, ale během doby pobírání dávky v pracovní neschopnosti přemístila své bydliště nacházející se v příhraničním regionu do jiného členského státu, než je příslušný stát?
- 2) Musí být ustanovení článku 45 nebo článku 21 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládáno v tom smyslu, že je tento článek slučitelný s vnitrostátní úpravou jako je ustanovení čl. 19 odst. 1 písm. f) WW, podle které obnovení nároku na dávky v nezaměstnanosti závisí na tom, že dotčená osoba má bydliště na území Nizozemska, třebaže bydlí bezprostředně za nizozemskou hranicí a plně se zaměřila na nizozemský trh práce?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 17. září 2010 — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) v. Administración del Estado

(Věc C-456/10)

(2010/C 328/30)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)

Žalovaný: Administración del Estado

Předběžná otázka

Umožňuje výklad článku 34 Smlouvy o fungování Evropské unie (bývalý článek 28 Smlouvy o ES) mít za to, že zákaz provádění činnosti spočívající v dovozu tabákových výrobků z jiných členských států, který je podle španělského práva uložen majitelům prodejen tabáku, představuje množstevní omezení dovozu nebo opatření s rovnocenným účinkem, která jsou zakázána Smlouvou?

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2010 Luigim Marcucciem proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 6. července 2010 ve věci T-401/09, Marcuccio v. Soudní dvůr

(Věc C-460/10 P)

(2010/C 328/31)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Luigi Marcuccio (zástupce: G. Cipressa, avvocato)

Další účastník řízení: Soudní dvůr Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel žádá Soudní dvůr, aby:

— zrušil v celém rozsahu a bez výjimky usnesení ze dne 6. července 2010 vydané ve věci T-401/09, Marcuccio v. Soudní dvůr Evropské unie šestým senátem Tribunálu;

— prohlásil, že žaloba v prvním stupni, ve vztahu k níž bylo vydáno napadené usnesení, byla v celém rozsahu a bez výjimky přípustná;

a krom toho

— primárně vyhověl v celém rozsahu a bez výjimky návrhům obsaženým v žalobě v prvním stupni a uložil žalovanému v prvním stupni náhradu veškerých nákladů a honorářů vynaložených navrhovatelem a týkajících se dotčené věci ve všech stupních řízení;

— nebo podpůrně vrátil věc, které se týká kasační opravný prostředek, k soudu prvního stupně zasedajícího v jiném složení, aby znovu rozhodl o věci samé.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadené usnesení je nezákonné zejména z následujících důvodů: a) výklad a nesprávné, chybné a iracionální použití právních zásad týkajících se odpovědnosti za protiprávní jednání, jakož i neodůvodněné a nelogické odchýlení se od judikatury Evropské unie v této věci; b) absolutní nedostatek odůvodnění, zjevně nesprávné posouzení, překroucení a zkreslení skutkového stavu, zavádějící, neúplné a nesprávné přezkoumání důkazů předložených navrhovatelem, porušení povinnosti *clare loqui*, nesoudržnost, nelogičnost, iracionalita a nerozumnost; c) opomenutí Tribunálu vyslovit se k základním aspektům sporu a absolutní nedostatek vyšetřování; d) soudce se vyhnul povinnosti založit svá tvrzení, včetně toho, které se týká důkazů, na zkušenostech, vědě a zdravém rozumu; e) nesprávný a chybný výklad právních zásad o důkazním břemenu a o provádění dokazování před soudcem.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. září 2010 Deutsche Post AG proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. července 2010 ve věci T-570/08, Deutsche Post AG v. Evropská komise

(Věc C-463/10 P)

(2010/C 328/32)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Deutsche Post AG (zástupci: J. Sedemund a T. Lübbig, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- 1) zrušit v plném rozsahu napadené usnesení Tribunálu (prvního senátu) ze dne 14. července 2010 ve věci T-570/08;
- 2) odmítnout námitku nepřipustnosti, kterou podala Komise u Tribunálu;
- 3) zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 30. října 2008 o „příkazu k poskytnutí informací“ podle čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 659/1999 v řízení „státní podpora C-36/2007 — Německo; státní podpora ve prospěch Deutsche Post AG“;

- 4) uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Předmětem projednávaného kasačního opravného prostředku je usnesení Tribunálu, kterým tento soud odmítl z důvodu nepřipustnosti žalobu navrhovatelky proti příkazu Komise ze dne 30. října 2008 určenému Spolkové republice Německo poskytnout informace v řízení o státní podpoře ve prospěch navrhovatelky.

V projednávaném kasačním opravném prostředku jde hlavně o otázku, zda a za jakých předpokladů je rozhodnutí Komise o poskytnutí informací podle čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 659/1999 napadnutelné. Podle názoru navrhovatelky je žaloba proti rozhodnutí, kterým bylo přikázáno poskytnout informace, kterými disponuje pouze ona, přípustná, pokud zpochybní dodržení procesních pravidel podle čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999 a nezbytnost požadovaných informací.

Tribunál přípustnost takové žaloby naopak odmítl v podstatě s tvrzením, že rozhodnutí o poskytnutí informací nemá žádné právní účinky. Jedná se pouze o mezitímní opatření, které slouží k přípravě konečného rozhodnutí.

Navrhovatelka uplatňuje pět důvodů kasačního opravného prostředku:

- 1) Tribunál v napadeném usnesení popřel, že příkaz k poskytnutí informací jako závazný právní akt Unie podléhá přezkoumání evropskými soudy. Členský stát je závazně povinen podle čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999 ve spojení s čl. 288 odst. 4 SFEU a z důvodu zásady loajální spolupráce podle čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU poskytnout požadované informace. Jelikož se rozhodnutí musí v členském státě nezbytně provést, přenáší se povinnost poskytnout informace bezprostředně na navrhovatelku, která (výlučně) disponuje požadovanými informacemi.
- 2) Tribunál dále popřel, že by bylo neslučitelné se zárukou právní ochrany dle práva Unie, pokud by členský stát a přímo dotčený podnik musel poskytnout jakoukoliv informaci požadovanou Komisí na základě čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999 a to bez ohledu na skutečnost, zda byly vůbec dodrženy procesní požadavky stanovené v čl. 10 odst. 3 a zda požadované informace vykazují nějak souvislost s účelem řízení o kontrole státní podpory.

- 3) Tribunál nesprávně vyložil čl. 10 odst. 3 a čl. 13 odst. 3 větu třetí nařízení č. 659/1999, protože neuznal, že rozhodnutí o poskytnutí informací má bezprostřední účinky na právní postavení členského státu a dotčeného podniku i proto, že čl. 13 odst. 3 věta třetí nařízení č. 659/1999 umožňuje Komisi v případě nedodržení příkazu k poskytnutí informací přijmout rozhodnutí o případné podpoře na základě dostupných informací. Z toho vyplývající snížení úrovně důkazní povinnosti Komise vede k značně zhoršenému procesnímu postavení dotčeného podniku, takže pro zachování svých práv je prakticky nucený poskytnout požadované informace.
- 4) Tribunál se dopustil právních pochybení i proto, že zamítl právní účinky rozhodnutí o poskytnutí informací s argumentem, že se jedná o pouhé mezitímní opatření pro přípravu konečného rozhodnutí. Přitom Tribunál neuznal, že toto nevylučuje napadnutelnost, pokud údajné mezitímní opatření — jako rozhodnutí podle čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999 — způsobuje vlastní negativní právní účinky.
- 5) Tribunál konečně neuznal, že porušení právních předpisů Komise při přijetí rozhodnutí o poskytnutí informací nemůže být dostatečně zohledněno v rámci žaloby proti konečnému rozhodnutí, zejména protože by pak nebylo možné odvolat se na neúplnost zjištění skutkových okolností. Zároveň by nicméně mohlo být předběžné uposlechnutí protiprávního příkazu k poskytnutí informací pro dotčený podnik, jako v tomto případě, spojeno se značnými časovými a finančními náklady.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Landgericht Gießen (Německo) dne 28. září 2010 —
trestní řízení proti Barisovi Akyüzovi**

(Věc C-467/10)

(2010/C 328/33)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Gießen

Účastník původního trestního řízení

Baris Akyüz

Predběžné otázky

Mají být

- a) čl. 1 odst. 2 ve spojení s čl. 8 odst. 4 druhým pododstavcem směrnice Rady ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech (91/439/EHS) ⁽¹⁾
- b) čl. 2 odst. 1 ve spojení s čl. 11 odst. 4 směrnice 2006/126/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech (nové znění) ⁽²⁾

vykládány v tom smyslu,

- 1) že brání (hostitelskému) členskému státu odmítnout uznat na svém území řidičské oprávnění udělené jiným členským státem (stát vystavení), jestliže získání řidičského oprávnění ve státě vystavení předcházelo odmítnutí udělení řidičského oprávnění v hostitelském státě, neboť nebyly splněny tělesné a duševní požadavky pro bezpečné řízení motorového vozidla;
- 2) v případě kladné odpovědi: že brání (hostitelskému) členskému státu odmítnout uznat na svém území řidičské oprávnění udělené jiným členským státem (stát vystavení), jestliže získání řidičského oprávnění ve státě vystavení předcházelo odmítnutí udělení řidičského oprávnění v hostitelském státě, neboť nebyly splněny tělesné a duševní požadavky pro bezpečné řízení motorového vozidla a na základě údajů v řidičském průkazu, jiných nesporných informací pocházejících ze státu vystavení nebo na základě jiných nepochybných poznatků, zejména dalších údajů samotného držitele řidičského průkazu či dalších nezvratných poznatků hostitelského státu, je nesporné, že došlo k porušení pravidla týkajícího se bydliště v čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice 91/439/EHS, respektive čl. 7 odst. 1 písm. e) směrnice 2006/126/ES

— pokud jsou jiné nepochybné poznatky, zejména další údaje samotného držitele řidičského průkazu či další nezvratné poznatky hostitelského státu, nedostatečné: pocházejí informace ze státu vystavení ve smyslu judikatury Soudního dvora rovněž tehdy, jestliže nebyly poskytnuty přímo, nýbrž pouze nepřímo ve formě sdělení třetí osoby, jež se o takové informace opíralo, zejména velvyslanectví hostitelského státu ve státě vystavení —;

- 3) že brání (hostitelskému) členskému státu, odmítnout uznat na svém území řidičské oprávnění udělené jiným členským státem (stát vystavení), jestliže sice byly ve státě vystavení zachovány formální podmínky pro získání řidičského průkazu, je však nesporné, že pobyt sloužil výhradně k získání řidičského průkazu (řidičáková turistika) a nikoli k

jiným účelům chráněným unijním právem, zejména základními svobodami SFEU a Listinou základních práv Evropské unie jakož i Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod?

(¹) Úř. věst. L 237, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 317

(²) Úř. věst. L 403, s. 18

Žaloba podaná dne 28. září 2010 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-470/10)

(2010/C 328/34)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. França a I.V. Rogalski, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— Určit, že Portugalská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 56 SFEU a z článků 5 až 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 6. července 2005 o uznávání odborných kvalifikací (¹) tím, že zachovala požadavek registrace a akreditace portugalskými orgány jakéhokoli dočasného poskytování služeb ze strany právníků specializovaných na patentové právo Společenství právoplatně usazených v jiném členském státě, a tím, že prováděla kontrolu profesní kvalifikace právníků specializovaných na patentové právo Společenství, jež se přemísťují do Portugalska, a to i v případě dočasného poskytování služeb;

— uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Sporná portugalská právní úprava brání právníkům specializovaným na ochranné známky a patentové právo Společenství právoplatně usazeným v jiném členském státě vykonávat jejich činnost právních zástupců před Instituto Nacional da Propriedade Industrial (INPI) v Portugalsku, když se přemísťují do Portugalska za účelem poskytování služeb zákazníkům usazeným v posledně uvedeném členském státě, pokud předtím nesložili zkoušku za účelem akreditace nebo uznání ze strany uvedeného Institutu.

(¹) Úř. věst. L 255, s. 22.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Salzburg (Rakousko) dne 28. září 2010 — Martin Wohl a Ildiko Veres v. Magistrat der Stadt Salzburg, další účastník řízení: Finanzamt Salzburg-Stadt

(Věc C-471/10)

(2010/C 328/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Martin Wohl a Ildiko Veres

Žalovaný: Magistrat der Stadt Salzburg

Další účastník řízení: Finanzamt Salzburg-Stadt

Předběžné otázky

Je potřeba přílohu X seznamu uvedeného v článku 24 Aktu o přistoupení Maďarské republiky k Evropské unii: Maďarsko (1. volný pohyb osob) (¹), Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 846-848 vykládat v tom smyslu, že poskytnutí maďarských pracovníků do Rakouska nelze považovat za vysílání pracovníků a že vnitrostátní omezení zaměstnávání maďarských/slovenských pracovníků v Rakousku jsou v tom případě platná také pro maďarské/slovenské pracovníky poskytnuté maďarskými podniky (u nichž jsou řádně zaměstnání) do Rakouska?

(¹) Úř. věst. 2003, L 236, s. 846

Žaloba podaná dne 29. září 2010 — Komise v. Maďarsko

(Věc C-473/10)

(2010/C 328/36)

Jednací jazyk: maďarština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: H. Støvlbæk a B. D. Simon, zmocněnci)

Žalovaná: Maďarská republika

Návrhová žádání žalobkyně

1) Určit, že Maďarská republika tím, že

nezaručila nezávislost přidělování vlakových tras železničním podnikům, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 3 a přílohy II směrnice 91/440/EHS ⁽¹⁾ v platném znění, jakož i z čl. 14 odst. 2 směrnice 2001/14/ES ⁽²⁾;

nezaručila nezávislost zpoplatnění železničních podniků, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 3 a přílohy II směrnice 91/440/EHS v platném znění, jakož i z čl. 4 odst. 2 směrnice 2001/14/ES;

nezaručila finanční rovnováhu manažerů infrastruktury, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/14/ES;

nemotivovala manažery infrastruktury snižovat náklady spojené s poskytováním infrastruktury a míru přístupových poplatků, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 6 odst. 2 směrnice 2001/14/ES;

nezaručila, aby poplatky za minimální přístupový balík a za traťový přístup k servisním zařízením byly stanoveny na základě nákladů přímo vynaložených na provoz vlaku, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 7 odst. 3 směrnice 2001/14/ES;

nezavedla systém motivující železniční podniky a manažery infrastruktury k minimalizaci poruch a zvyšování výkonnosti železniční sítě, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 11 směrnice 2001/14/ES;

uložit Maďarské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Cílem směrnic 91/440/EHS a 2001/14/ES je zaručit železničním podnikům spravedlivý a nediskriminační přístup k železniční infrastruktuře. V zájmu dosažení tohoto cíle uvedené směrnice stanoví, že subjekt poskytující služby železniční dopravy nemůže přijímat rozhodnutí související se stanovením vlakových tras a přidělováním kapacity musí být pověřen nezávislý

orgán. Pokud by železniční podnik byl pověřen řízením dopravy, vedlo by to nezbytně k soutěžní výhodě, neboť při plnění úloh souvisejících s řízením dopravy musí mít podrobné informace o službách poskytovaných železničními podniky, jejich objemu a čase poskytování.

Tato žaloba je mimo jiné odůvodněna i tím, že v Maďarsku je řízení dopravy zajišťování subjekty, jež poskytují služby železniční dopravy, což je porušením ustanovení uvedených směrnic.

Řízení dopravy nelze kvalifikovat jako provozování infrastruktury, jež nezahrnuje stanovení vlakových tras či přidělování kapacity, neboť řízení dopravy se nezbytně podílí na rozhodovacím procesu souvisejícím se stanovováním vlakových tras či přidělováním kapacity. Jednak manažer dopravy musí být seznámen s rozhodnutími o přidělení kapacity, aby mohl řídit dopravu, a jednak v případě narušení dopravy či v naléhavé situaci musí přijmout nezbytná opatření vedoucí k obnovení dopravy podle plánu, což nezbytně vede k novému přidělení kapacity sítě a volných vlakových tras.

Tím, že v Maďarsku železniční podniky vystavují podrobné vyúčtování poplatků za používání železniční infrastruktury, je porušením zásady nezávislosti řízení dopravy. Vzhledem k tomu, že tato podrobná vyúčtování odkazují nezbytně mimo jiné na služby využitě železničními podniky, jakož i na jejich objem a čas, kdy byly použity, poskytují soutěžní výhodu podnikům, které je vystavují.

Kromě nesplnění požadavku nezávislosti stanovení vlakových tras Maďarská republika rovněž nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnic 91/440/EHS a 2001/14/ES, tím, že:

— nestanovila podmínky zajišťující finanční rovnováhu manažerů infrastruktury,

— nepřijala opatření motivující manažery infrastruktury snižovat poplatky za přístup k síti a provozní náklady,

— nepřijala prováděcí opatření zajišťující uplatňování zásady přímých nákladů při určování poplatků za traťový přístup k servisním zařízením, a

- nezavedla systém opatření motivujících železniční podniky a manažery infrastruktury k minimalizování poruch a zvyšování výkonnosti železniční sítě.

- (¹) Směrnice Rady ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, s. 25; Zvl. vyd. 07/01, s. 341).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75, s. 29; Zvl. vyd. 07/05, s. 404).

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. října 2010 Spolkovou republikou Německo proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 14. července 2010 ve věci T-571/08, Spolková republika Německo v. Evropská komise

(Věc C-475/10 P)

(2010/C 328/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze, J. Möller a N. Graf Vitzthum, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- Spolková vláda navrhuje zrušit usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 14. července 2010 ve věci T-571/08, Spolková republika Německo v. Evropská komise,
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Předmětem tohoto kasačního opravného prostředku je usnesení Tribunálu, kterým tento jako nepřipustnou odmítl žalobu účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek podanou proti nařízení poskytnout informace, které bylo vydáno Komisí dne 30. října 2008 v rámci řízení o státní podpoře ve prospěch Deutsche Post AG (dále jen „DPAG“).

Komise napadeným rozhodnutím nařídila, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek má poskytnout informace o veškerých nákladech a výnosech DPAG za období od roku 1989 do roku 2007, přestože privatizace DPAG, v rámci níž byla provedena většina vytýkaných transferových plateb, byla uzavřena již v roce 1994. Namísto toho, aby vyjasnila právní předběžnou otázku, která období musí být skutečně zohledněna, Komise bez ohledu na s tím spojené náklady, požadovala nejprve informace týkající se výnosů a nákladů DPAG za celé období od privatizace až do současnosti. Tímto postupem Komise nepřiměřeným způsobem zatížila účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek a dotčený podnik.

Je nutno, aby Soudní dvůr zásadním způsobem vyjasnil otázku, zda Komise skutečně může členskému státu v rámci řízení o státní podpoře v libovolném rozsahu uložit poskytnout informace, aniž by podléhala bezprostřední soudní kontrole. Pokud by bylo správné právní posouzení Tribunálu, že tento druh rozhodnutí není možné soudně napadnout, musely by členské státy a dotčené podniky vždy nejprve vynaložit značné — i finanční — náklady, aby příslušná nařízení splnily, přestože je považují za protiprávní. Krom toho existuje nebezpečí, že dojde k prozrazení obchodních tajemství, která pro řízení o státních podporách vůbec nejsou relevantní.

Napadené usnesení Tribunálu je z několika důvodů právně chybné.

Zprvce Tribunál právně chybným způsobem vyložil pojem „napadnutelného aktu“ a nezohlednil judikaturu týkající se tohoto pojmu, když napadený akt zkoumal „na základě jeho obsahu“. Posouzení určitého aktu na základě jeho hmotně právních účinků je totiž relevantní pouze tehdy, pokud neexistuje rozhodnutí, které má již na základě své právní formy závaznou povahu. Vzhledem k tomu ale, že závaznost příslušného rozhodnutí Komise vydaného podle čl. 10 odst. 3 nařízení č. 659/1999 vyplývá již z jeho právní formy, není nutný žádný další přezkum, zda toto opatření bylo podle vůle jeho autora zaměřeno na to, aby vůči účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek vyvolalo právní účinky.

Zadruhé Tribunál právně chybným způsobem posoudil předběžnost nařízení poskytnout informace tím, že s odkazem na judikaturu týkající se přípustnosti žaloby proti zahájení vyšetřovacího řízení podle práva hospodářské soutěže dospěl k právně chybnému závěru, že konečná povaha rozhodnutí je rozhodující i pro přípustnost žaloby podané proti dotčenému nařízení Komise poskytnout informace.

Zatřetí Tribunál právně chybným způsobem posoudil právní účinky nařízení poskytnout informace tím, že nezohlednil, že opatření má závazné právní účinky tehdy, jestliže do zájmů adresáta zasahuje prostřednictvím zásahu do jeho právního

postavení. O tento případ se jedná v případě nařízení poskytnout informace, protože jeho nesplnění s sebou přináší sankce. Tyto sankce je nutno spatřovat jednak v tom, že členskému státu je tím zabráněno dovolávat se neúplnosti skutkových zjištění, a Komisi je tím dovoleno rozhodnout na základě spisu. Dále je s tím spojeno snížení úrovně důkazní povinnosti, od které Komise může vycházet z toho, že jí tvrzené skutečnosti jsou prokázány. Toto představuje zvýhodnění procesního postavení Komise a s ním spojené zhoršení postavení příslušného členského státu v hlavním vyšetřovacím řízení. Prostřednictvím nařízení poskytnout informace byla účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek postavena před volbu, buď porušit své povinnosti, čímž by jí ovšem bylo znemožněno odvolat se na neúplnosti skutkových zjištění a na straně Komise by se tím snížila úroveň důkazní povinnosti, nebo je za účelem zachování svých práv obhajoby fakticky nucena k poskytnutí nepřiměřených informací. Přitom kromě utrpené právní újmy vždy vznikají mimořádné časové a finanční náklady, které nejsou hrazeny. Kromě účinků v původním řízení může nařízení poskytnout informace pro příslušný členský stát vyvolávat právní důsledky tím, že jeho nesplnění by mohlo vést k řízení o nesplnění povinnosti podle článku 258 SFEU a v krajním případě k řízení o zaplacení penále podle článku 260 SFEU.

Začtvrté rozhodnutí Tribunálu porušuje zásadu právního státu a účinné právní ochrany tím, že jedinou ochranu proti excesivnímu nařízení poskytnout informace spatřuje v jeho nerespektování. Takovýto postup není možné požadovat a porušuje výše uvedené zásady. Právní ochrana proti nařízení poskytnout informace, které je v rozporu s právem, nemůže být závislá na tom, zda členský stát toto nařízení poruší. Možnost napadnout toto nařízení je jediným prostředkem, jak povinnost členského státu k loajální spolupráci nevystavit bezbřehé posuzovací pravomoci Komise a i Komisi dovoluje zachovat povinnost loajální spolupráce s členskými státy.

Tribunál konečně právně chybným způsobem posoudil příslušnost ve věcech státní podpory tím, že rozhodl, že ochrana před bezbřehými nařízeními poskytnout informace má spočívat v odmítnutí členských států poskytnout informace, které podle jejich názoru nejsou ke zjištění skutkového stavu nezbytné. S tím je spojen přesun povinnosti zjistit skutkový stav a povinnosti určit předmět řízení na členské státy, který rozdělení pravomocí v právu státních podpor nezná. Tento Tribunálem provedený přenos pravomocí porušuje rozdělení pravomocí v člácích 107 a 108 SFEU, zatěžuje členské státy rizikem, že se dopustí nesprávného posouzení a Komisi uvedeným způsobem poskytuje povinnosti ve správním řízení pečlivě zjistit skutkový stav.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhngiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Rakousko) dne 1. řřjna 2010 — projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic a Herbert Hilbe v. Grundverkehrs-Landeskommission Vorarlberg

(Věc C-476/10)

(2010/C 328/38)

Jednacř jazyk: němčina

Předkldajřř soud

Unabhngiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

řřastnřř přřvodnřřho řřzení

řřalobci: projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic a Herbert Hilbe

řřalovaná: Grundverkehrs-Landeskommission Vorarlberg

Předběžnřř otzky

- 1) Je třřeba řřl. 6 odst. 4 směrnice 88/361/EHS ze dne 24. řřervna 1988, kterou se provádřř řřlnek 67 Smlouvy⁽¹⁾, podle nřřhořř mohou stvajřřcřř vnitrosttnřř prvnřř přředpisy upravujřřcřř nkup rekreačních objektřř zřřstat v platnosti, pouřřzřřt na nkup rekreačních objektřř, kterřř se nachzejřř v řřlenskřřm sttřř EU, kterřř uskutečníl sttnřř přřřsluřřnřřk Lichtenřřtejskřřho knřřzectvřř, kterřř je řřlenem EHP?
- 2) Je vnitrosttnřř prvnřř řřprava, kter s odvolnřřm na řřl. 6 odst. 4 směrnice 88/361/EHS ze dne 24. řřervna 1988 zakazuje sttnřřmu přřřsluřřnřřkovi Lichtenřřtejskřřho knřřzectvřř nkup rekreačního objektu nachzejřřcřřho se v řřlenskřřm sttřř EU, v rozporu s ustanovenřřm Dohody o EHP o volnřřm pohybu kapitlu, takřře vnitrosttnřř orgn nesmřř takovou vnitrosttnřř prvnřř řřpravu pouřřzřřt?

(¹) řřř. věst. L 178, s. 5; Zvl. vyd. 10/01, s. 10

Kasační opravnřř prostředek podanřř dne 27. zřř 2010 Evropskou komisřř proti rozsudku Tribunlu (prvnřřho sentu) vydanřřmu dne 7. řřervence 2010 ve vřřci T-111/07, Agrofert Holding a.s. v. Evropsk komise

(Věc C-477/10 P)

(2010/C 328/39)

Jednacř jazyk: angličtřřna

řřastnice řřzení

řřastnice řřzení podvajřřcřř kasační opravnřř prostředek (navrhovatelka): Evropsk komise (zstupci: B. Smulders, P. Costa de Oliveira, V. Bottka, zmocnřřnci)

Další účastníci řízení: Agrofert Holding a další, Švédské království, Finská republika, Dánské království, Polsko Koncern Naftowy Orlen SA

Návrhová žádání navrhovatelky

Navrhovatelka požaduje, aby Soudní dvůr

- zrušil rozsudek Tribunálu (prvního senátu) ze dne 7. července 2010 ve věci T-111/07 Agrofert Holding a.s. v. Komise;
- s konečnou platností rozhodl o otázkách, které jsou předmětem tohoto kasačního opravného prostředku; a
- uložil žalobkyni ve věci T-111/07 povinnost nahradit Komisi náklady jí vzniklé v řízení v prvním stupni a v řízení o tomto kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek se týká výkladu výjimek z práva na přístup k dokumentům, které se týkají i) ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu (dále jen výjimka „z důvodu vyšetřování“), ii) ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby (dále jen výjimka z důvodu „obchodních zájmů“), iii) ochrany rozhodovacího procesu Komise (dále jen výjimka „z důvodu rozhodovacího procesu“) a iv) ochrany právního poradenství (dále jen výjimka „z důvodu právního poradenství“). Tyto výjimky jsou uvedeny v čl. 4 odst. 2, třetí odrážce, čl. 4 odst. 2, první odrážce, čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci, druhé odrážce, a v čl. 4 odst. 2, druhé odrážce nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽¹⁾ (dále jen „nařízení 1049/2001“).

Konkrétně se tento kasační opravný prostředek týká použití těchto výjimek na dokumenty obsažené ve spisu Komise, který se týká kontroly spojování podniků podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ (dále jen nařízení o kontrole spojování).

Komise je toho názoru, že se Tribunál v napadeném rozsudku dopustil právního pochybení, když při výkladu výše uvedených výjimek nezohlednil specifické charakteristiky řízení v oblasti hospodářské soutěže a záruky obsažené v nařízení o kontrole spojování ve prospěch podniků účastnících se spojení. Tribunál se především nepokusil vytvořit skutečnou a harmonickou rovnováhu mezi oběma právními úpravami použitelnými na tento případ. Namísto toho nesprávně vyložil pravidla o přístupu k dokumentům a tím znemožnil použití pravidel o kontrole spojování.

První otázkou předloženou Soudnímu dvoru k posouzení je rozsah povinnosti zachovávat profesní tajemství, která je upravena v nařízení o kontrole spojování a v článku 339 SFEU, pro účely výkladu výjimek z práva na přístup k dokumentům, a především výjimek „z důvodu vyšetřování“ a z důvodu „obchodních zájmů“.

Druhá otázka předložená Soudnímu dvoru se týká závěru Tribunálu, podle něhož v této věci nenastaly žádné zvláštní okolnosti, na jejichž základě měl být odepřen přístup k dokumentům, takže Komise neměla povinnost posuzovat konkrétně a individuálně každý požadovaný dokument a podrobně odůvodnit odepření týkající se obsahu každého požadovaného dokumentu.

Třetí otázka se týká restriktivního výkladu výjimky „z důvodu vyšetřování“, podle něhož se tato výjimka nemůže použít po vydání rozhodnutí Komise, jímž se ukončuje správní řízení o kontrole spojování.

Čtvrtá otázka předložená Soudnímu dvoru se týká rozsahu povinnosti uvést odůvodnění pro účely prokázání rizika zpřístupnění především pro ochranu „obchodních zájmů“, „rozhodovacího procesu“ a „právního poradenství“.

Pátá otázka směřující Soudnímu dvoru se týká výkladu pravidel o částečném přístupu. Komise má za to, že k tomu, aby mohla efektivně provádět svá šetření související se spojováním podniků, musí dodržovat povinnosti, které jí ukládá nařízení o kontrole spojování, především pak povinnosti týkající se profesního tajemství a to i v případě, že se její rozhodnutí stalo pravomocným. Pokud navíc procesní pravidla upravující určitou oblast, tak jak jsou vykládána v judikatuře, poskytují určitým dokumentům, jako jsou interní dokumenty Komise, ochranu, musí být uznáno, že takové dokumenty nejsou všeobecně přístupné podle nařízení č. 1049/2001. Rozsudek Tribunálu vyvolal pochybnosti ohledně rozsahu možností, jaké má Komise při šetřeních v této oblasti, jakož i práv účastníků, kteří jí tyto dokumenty předložili, a tento kasační opravný prostředek je určen k tomu, aby Soudnímu dvoru umožnil objasnit správný přístup.

Komise podává tedy tento kasační opravný prostředek, aby Soudnímu dvoru umožnila rozhodnout o zásadních otázkách, které rozsudek Tribunálu vyvolal, a aby oba dotyčné právní nástroje koherentně a harmonicky vyložil.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, s. 43.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, s. 1).

Žaloba podaná dne 5. října 2010 — Evropská komise v. Švédské království

(Věc C-479/10)

(2010/C 328/40)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: K. Simonsson a A. Alcover San Pedro, zmocněnci)

Žalovaný: Švédské království

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Švédské království tím, že překročilo mezní hodnoty PM10 ve vnějším ovzduší v letech 2005, 2006 a 2007 v zónách SW 2 a SW 4 a v letech 2005 a 2006 v zóně SW 5, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 1999/30/ES ⁽¹⁾ ze dne 22. dubna 1999 o mezních hodnotách pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a oxidy dusíku, částice a olovo ve vnějším ovzduší;

— uložit Švédskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 5 odst. 1 směrnice 1999/30 stanoví, že členské státy učiní nezbytná opatření k zajištění toho, aby koncentrace PM10 ve vnějším ovzduší nepřekračovaly mezní hodnoty přílohy III oddílu I ode dne v ní uvedeného. V projednávaném případě je tímto dnem 1. leden 2005.

Ze zpráv týkajících se let 2005 až 2007 zaslaných Švédskem Komisi je zřejmé, že mezní hodnoty PM10 byly překročeny v zónách SW 2 a SW 4 během celého tohoto období a v zóně SW 5 v letech 2005 a 2006.

V důsledku toho Švédsko nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 5 odst. 1 směrnice 1999/30 co se týče těchto zón a těchto let.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 163, s. 41.

Žaloba podaná dne 5. října 2010 — Evropská komise v. Švédské království

(Věc C-480/10)

(2010/C 328/41)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a K. Simonsson, jako zmocněnci)

Žalovaný: Švédské království

Návrhová žádání žalobkyně

— Určit, že Švédské království tím, že v praxi omezilo režim skupin daně z přidané hodnoty (DPH) na poskytovatele finančních a pojišťovnických služeb, nesplnilo povinnosti, které pro něho vyplývají ze směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, a

— uložit Švédskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Švédská pravidla týkající se skupin DPH jsou v rozporu s článkem 11 směrnice o DPH, jelikož použití těchto pravidel je omezeno na podniky, které jsou činné ve finančním odvětví. Podle Komise se musejí vnitrostátní režimy DPH použít na všechny podniky usazené v členském státě uplatňujícím tento režim, bez ohledu na druh činnosti podniku.

Společný systém DPH je jednotným systémem. Zavedení zvláštního režimu do tohoto systému musí být v důsledku toho provedeno v zásadě tak, aby byl tento režim použitelný obecně.

Ze znění článku 11 směrnice o DPH nikterak nevyplývá, že by členský stát mohl omezit uplatnění režimu skupin DPH na určité podniky, které jsou činné v určitém odvětví.

Cíl článku 11 směrnice o DPH rovněž vede k domněnce, že toto ustanovení má být chápáno jako použitelné na všechny podniky ve všech odvětvích.

Krom toho, švédská pravidla o skupinách DPH jsou neslučitelná se zásadou práva Evropské unie týkající se rovného zacházení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Itálie) dne 6. října 2010 — Teresa Cicala v. Regione Siciliana

(Věc C-482/10)

(2010/C 328/42)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Teresa Cicala

Odpůrce: Regione Siciliana

Předběžné otázky

- 1) Je s právem Evropské unie slučitelný výklad a použití níže uvedených vnitrostátních norem — a sice článku 3 zákona 241/1990 a článku 3 sicilského krajského zákona 10/1991, ve spojení s článkem 1 zákona 241/90, který zavazuje italskou správu řídit se zásadami právního řádu Evropské unie v souladu s povinností uvést odůvodnění aktů veřejné správy upravené čl. 296 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie — podle nichž správní akty v důchodových věcech, tj. akty stanovící subjektivní práva, i když jsou akty přijatými ve vázané pravomoci, mohou uniknout povinnosti uvést odůvodnění, a představuje to porušení podstatné náležitosti správního rozhodnutí?
- 2) Je čl. 21g odst. 2 první pododstavec zákona 241/1990 tak, jak je vykládán ve správní judikatuře, ve vztahu k povinnosti odůvodnění správního aktu zakotvené v článku 3 téhož zákona 241/1990 a sicilského krajského zákona 10/1991, v souladu s povinností odůvodnění aktů veřejné správy upra-

vené v čl. 296 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie, v souladu s článkem 1 zákona 241/1990, kde se stanoví povinnost správy uplatnit zásady právního řádu Evropské unie, a následně je s tím v souladu a přípustný výklad a použití možnosti správy doplnit odůvodnění správního rozhodnutí během soudního řízení?

Žaloba podaná dne 6. října 2010 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-483/10)

(2010/C 328/43)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: H. Støvlbæk a R. Vidal Puig, zmocněnci)

Žalované: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Španělské království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 4 odst. 1, čl. 11 odst. 2, čl. 14 odst. 1 a čl. 30 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ⁽¹⁾ ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti a z čl. 10 odst. 7 směrnice Rady 91/440/EHS ⁽²⁾ ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství;
- uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že Španělské království nesplnilo povinnosti vyplývající z následujících ustanovení:

- 1) čl. 4 odst. 1 směrnice 2001/14/ES, jelikož výše poplatků za použití železniční infrastruktury je „určována“ výlučně státními orgány a funkce provozovatele infrastruktury je tak omezena pouze na výběr poplatků;

- 2) článku 11 směrnice 2001/14/ES, neboť systém zpoplatnění zavedený španělskými orgány nestanoví žádný systém odměňování odpovídající kritériím stanoveným v uvedeném článku;
- 3) čl. 30 odst. 1 směrnice 2001/14/ES, jelikož španělská právní úprava dostatečně nezaručuje nezávislost regulačního subjektu (Comité de Regulación Ferroviaria) na provozovateli infrastruktury a RENFE-Operadora (železniční podnik spadající pod ministerstvo rozvoje);
- 4) čl. 10 odst. 7 směrnice 91/440/EHS, protože regulační subjekt nedisponuje prostředky nezbytnými k výkonu pravomoci kontroly soutěže na železničních trzích, kterou mu svěřuje tento článek;
- 5) čl. 13 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 směrnice 2001/14/ES, jelikož španělská právní úprava stanoví diskriminační kritéria pro přidělování kapacity železniční infrastruktury. Tato kritéria mohou tedy vést k tomu, že trasy vlaku jsou přiděleny na delší dobu než je doba jednoho období jízdního řádu. Kritéria nejsou specifikována.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 75, s. 29.

⁽²⁾ Úř. věst. L 237, s. 25.

Žaloba podaná dne 8. října 2010 — Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-485/10)

(2010/C 328/44)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a M. Konstantinidis)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Řecká republika tím, že nepřijala ve stanovených lhůtách všechny předpisy nezbytné pro provedení rozhodnutí Komise K(2008) 3118 ze dne 2. července 2008 (ve znění opraveném rozhodnutím Komise ze dne 13. srpna 2008) o státních podporách poskytnutých společnosti Ellinika Nafpigeia AE, a v každém případě tím, že Komisi dostatečným způsobem neuvědomila o opatřeních přijatých v souladu s článkem 19 rozhodnutí, nesplnila povinnosti,

kteří pro ni vyplývají z článků 2, 3, 5, 6, 8, 9 a 11 až 18 uvedeného rozhodnutí, jakož i ze Smlouvy o fungování Evropské unie;

— uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem žaloby Komise je neprovedení Řeckou republikou rozhodnutí Komise o protiprávních státních podporách poskytnutých ve prospěch společnosti Ellinika Nafpigeia A. E., které musí být navráceny civilním oddělením této společnosti.

Komise uvádí, že Řecko mělo zajistit provedení rozhodnutí ve lhůtě čtyř měsíců od jeho oznámení. Rozhodnutí bylo oznámeno dne 13. srpna 2008 a Komise neprodloužila lhůtu stanovenou pro provedení rozhodnutí. V důsledku toho z formálního hlediska lhůta stanovená Řecku pro dosažení souladu s rozhodnutím uplynula dne 13. prosince 2008.

Komise připomíná, že v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora je jediným oprávněným důvodem, který může členský stát namítat vůči žalobě pro nesplnění povinnosti podané Komisí na základě čl. 108 odst. 2 SFEU, je absolutní nemožnost správně provést rozhodnutí.

V projednávaném případě však řecké orgány nikdy neuplatnily argument vycházející z absolutní nemožnosti provedení. Naopak bez dalšího vyjádřily svou vůli provést rozhodnutí, jakmile to bude možné. Komise nicméně poznamenává, že v okamžiku, kdy podala projednávanou žalobu, řecké orgány ještě nepřijaly žádné opatření pro, byť i částečné, provedení rozhodnutí.

Komise se domnívá, že Řecko nepřijalo opatření nezbytná pro provedení rozhodnutí ani v souladu s řešením, které bylo projednáno mezi jejími službami a příslušnými řeckými orgány, ani jakýmkoliv jiným odpovídajícím způsobem.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) dne 18. října 2010 — Barbara Mercredi v. Richard Chaffe

(Věc C-497/10)

(2010/C 328/45)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Barbara Mercredi

Žalovaný: Richard Chaffe

- 3) Uplatní se článek 10 nadále i poté, co soudy dožádaného členského státu zamítly žalobu směřující k navrácení dítěte na základě Haagské úmluvy z roku 1980 proto, že nebyly splněny podmínky článků 3 a 5?

Předběžné otázky

- 1) Jaké je vhodné kritérium k určení obvyklého bydliště dítěte pro účely:

a) článku 8 nařízení (ES) č. 2201/2003 ⁽¹⁾,

b) článku 10 nařízení (ES) č. 2201/2003.

- 2) Může být soud „orgánem nebo jiným subjektem“, jemuž může být přiznáno právo péče o dítě pro účely ustanovení nařízení (ES) č. 2201/2003?

Konkrétně, jak by měl být řešen konflikt mezi rozhodnutím dožádaného státu, že podmínky článků 3 a 5 Haagské úmluvy z roku 1980 nejsou splněny, a rozhodnutím dožadujícího státu, že podmínky článků 3 a 5 Haagské úmluvy z roku 1980 jsou splněny?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243)

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. září 2010 — Al-Faqih a další v. Rada(Spojené věci T-135/06 až T-138/06) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Boj proti terorismu — Omezující opatření proti určitým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem — Zmrazení finančních prostředků — Základní práva — Právo na ochranu vlastnictví, právo být vyslechnut a právo na účinný soudní přezkum“)

(2010/C 328/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih (Birmingham, Spojené království), Sanabel Relief Agency Ltd (Birmingham), Ghunia Abdrabbah (Birmingham) a Taher Nasuf (Manchester, Spojené království) (zástupci: původně N. Garcia-Lora, solicitor, a S. Cox, barrister, poté N. Garcia-Lora a E. Grieves, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a E. Finnegan, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: původně P. J. Kuijper, poté C. O'Reilly a J. Aquilina, poté E. Paasivirta a P. Aalto a nakonec E. Paasivirta a M. Konstantinidis, zmocněnci) a Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: C. Gibbs, Z. Bryanston-Cross a S. Ossowski, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dashwoodem, barrister)

Předmět věci

Návrh na zrušení článku 2 nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu (Úř. věst. L 139, s. 9), ve znění nařízení Komise (ES) č. 246/2006 ze dne 10. února 2006, kterým se po šedesáté třetí mění nařízení č. 881/2002 (Úř. věst. L 40, s. 13), které zahrnuje jména žalobců do přílohy I nařízení č. 881/2002.

Výrok rozsudku

1) Věci T-135/06 až T-138/06 se spojují pro účely rozsudku.

2) Článek 2 nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001, kterým se zakazuje vývoz určitého zboží a služeb do Afghánistánu, zesiluje zákaz letů a rozšiřuje zmrazení prostředků a jiných finančních zdrojů afghánského Talibanu, ve znění nařízení Komise (ES) č. 246/2006 ze dne 10. února 2006, kterým se po šedesáté třetí mění nařízení č. 881/2002, se zrušuje v rozsahu, v němž se týká žalobců Al-Bashira Mohammeda Al-Faqiha, Tahera Nasufa, Ghunia Abdrabbaha a Sanabel Relief Agency Ltd.

3) Rada Evropské unie ponese kromě vlastních nákladů řízení i náklady řízení vzniklé žalobcům, jakož i finanční částky vynaložené pokladnou Tribunálu z titulu právní pomoci.

4) Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 165, 15.7.2006.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. října 2010 — Asenbaum v. OHIM (WIENER WERKSTÄTTE)(Spojené věci T-230/08 a T-231/08) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihlášky slovní ochranné známky Společenství WIENER WERKSTÄTTE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2010/C 328/47)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Paul Asenbaum (Vídeň, Rakousko) (zástupci: P. Vogel a E. Ploil, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: S. Schöffner, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti dvěma rozhodnutím čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 10. dubna 2008 (věci R 1573/2006-4 a R 1571/2006-4) týkajícím se dvou přihlášek slovního označení WIENER WERKSTÄTTE jako ochranné známky Společenství

Výrok

1) Věci T-230/08 a T-231/08 se spojují pro účely rozsudku.

2) Žaloby se zamítají.

3) Paulu Asenbaumovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 223, 30.8.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. října 2010 — Agapiou Joséphidès v. Komise a EACEA

(Věc T-439/08) (¹)

(„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se udělení Centra excellence Jean Monet Kyperské univerzitě — Dokumenty pocházející od třetí osoby — Částečné odepření přístupu — Žaloba na neplatnost — Lhůta pro podání žaloby — Nepřípustnost — Námitka proti-právnosti — Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce — Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2010/C 328/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Kalliope Agapiou Joséphidès (Nikósie, Kypr) (zástupce: C. Joséphidès, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Owsiany-Hornung a G. Rozet, zmocněnci); a Výkonná agentura pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (EACEA) (zástupce: H. Monet, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na zrušení jednak rozhodnutí Výkonné agentury pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast ze dne 1. srpna 2008 o žádosti o přístup k dokumentům, týkajícím se udělení Centra excellence Jean Monet Kyperské univerzitě a jednak rozhodnutí Komise K(2007) 3749 ze dne 8. srpna 2008 týkajícího se individuálního rozhodnutí o poskytnutí dotace v rámci Programu celoživotního vzdělávání, podprogramu Jean Monet.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Kalliope Agapiou Joséphidès se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 237, 20.12.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 21. října 2010 — Umbach v. Komise

(Věc T-474/08) (¹)

(„Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se smlouvy uzavřené v rámci programu TACIS — Žádost o přístup v souvislosti se sporem mezi žalobcem a Komisí před belgickým občanským soudem — Částečné odepření přístupu — Žádost o přístup založená na zásadách vyplývajících ze Smlouvy o EU — Převažující veřejný zájem“)

(2010/C 328/49)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Dieter C. Umbach (Bangkok, Thajsko) (zástupce: M. Stephani, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Costa de Oliveira a T. Scharf, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 2. září 2008, kterým byl žalobci odepřen přístup k některým údajům uvedeným v dokumentech týkajících se smlouvy nazvané „TACIS Service Contract č. 98.0414“ o pomoci Ruské federaci při vypracování správního zákoníku.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Dieteru C. Umbachovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 32, 7.2.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. října 2010 — Provincie Groningen a Provincie Drenthe v. Komise(Věc T-69/09) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — ERDF — Rozhodnutí o snížení finanční podpory a o uložení částečného navrácení zaplacených částek — Regionální celek — Neexistence bezprostředního dotčení — Nepřípustnost“)

(2010/C 328/50)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Provincie Groningen (Nizozemsko) a Provincie Drenthe (Nizozemsko) (zástupci: C. Dekker a E. Belhadj, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Steiblytė a W. Roels, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise K(2008) 8355 ze dne 11. prosince 2008 o snížení finanční podpory poskytované z Evropského fondu pro regionální rozvoj (ERDF), která byla schválena v rámci jednotného programového dokumentu č. 97.07.13.003, spadajícímu pod cíl č. 2, pro regionů Groningen a Drenthe (Nizozemsko), v souladu s rozhodnutím Komise K(1997) 1362 ze dne 26. května 1997.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Provincii Groningen a Provincii Drenthe se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 90, 18.4.2009.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 15. října 2010 — Nexans France v. Společný podnik Fusion for Energy

(Věc T-415/10 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky — Nabídkové řízení — Odmítnutí nabídky — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“)

(2010/C 328/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nexans France SAS (Clichy, Francie) (zástupci: J.-P. Tran Thiet a J.-F. Le Corre, advokáti)

Žalovaný: Společný evropský podnik pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy (Barcelona, Španělsko) (zástupci: A. Verpont, zmocněnkyně, ve spolupráci s C. Kennedy-Loest, C. Thomasem, M. Farleyem, solicitory, J. Derennem a N. Pourbaixem, advokáty)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí přijatých žalovaným v rámci nabídkového řízení, kterými byla odmítnuta nabídka žalobkyně a zakázka na dodávku vodičů TF a PF byla zadána jinému uchazeči

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 19. října 2010 — Nencini v. Parlament

(Věc T-431/10 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Člen Evropského parlamentu — Vymáhání náhrad vyplacených z titulu proplácení nákladů na parlamentní asistenci a cestovné — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek naléhavosti“)

(2010/C 328/52)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Riccardo Nencini (Barberino di Mugello, Itálie) (zástupce: F. Bertini, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: N. Lorens, A. Caiola a D. Moore, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti několika aktů Parlamentu týkajících se vymáhání parlamentních náhrad, které byly neoprávněně vyplaceny.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 13. srpna 2010 — Morte Navarro v. Parlament**(Věc T-280/09)**

(2010/C 328/53)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení**

Žalobce: José Carlos Morte Navarro (Zaragoza, Španělsko)
(zástupce: J. González Buitrón, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí petičního výboru Evropského parlamentu ze dne 5. května 2009 s číslem 202 660, kterým byla odložena petice č. 1818-08 podaná J. C. Morte Navarrou, rozhodnout, že uvedená petice bude projednána a bude přezkoumána v souladu se zákonným postupem, a uložit žalovanému náhradu nákladů řízení;
- podpůrně k návrhovému žádání uvedenému v předchozím bodě a pro případ, že mu nebude vyhověno, zrušit výše uvedené rozhodnutí ze dne 5. května 2009 a
- uložit petičnímu výboru Evropského parlamentu vydat nové rozhodnutí, kterým bude rozhodnuto o přípustnosti nebo nepřípustnosti petice podané J. C. Morte Navarrou, a uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí petičního výboru Evropského parlamentu ze dne 5. května 2009, kterým byla odložena petice podaná žalobcem, jelikož jednoznačně nespadá do oblasti pravomocí Evropské unie.

Prostřednictvím uvedené petice žalobce žádal o zahájení šetření ze strany Evropského parlamentu za tím účelem, aby uvedený orgán v souladu s ustanoveními článku 7 Smlouvy o Evropské unii navrhl Radě, aby rozhodla o tom, že španělský stát závažně a trvale porušuje zásady svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a právního státu, uvedené v čl. 6 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii.

Na podporu svých návrhových žádání žalobce uvádí, že napačené rozhodnutí není řádně odůvodněno, jelikož mimo tvrzení, že položená otázka zjevně nespadá do oblasti činností Evropské unie, neuvádí žádné argumenty, které by mu umožnily seznámit se s důvody, jež vedly petiční výbor Evropského parlamentu k odložení jeho petice.

Žaloba podaná dne 7. září 2010 — Brighton Collectibles v. OHIM — Felmar (BRIGHTON)**(Věc T-403/10)**

(2010/C 328/54)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Brighton Collectibles, Inc. (City of Industry, USA)
(zástupce: R. Delorey, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Felmar (Paříž, Francie)

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 30. června 2010 ve věci R 408/2009-4;
- zrušit všechna rozhodnutí Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ukládající žalobkyni náhradu nákladů řízení a
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: další účastník řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „BRIGHTON“ pro výrobky zařazené do třídy 25

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobce

Namítaná ochranná známka nebo označení: neregistrované slovní a obrazové ochranné známky „BRIGHTON“ a „Brighton“ týkající se opasek používané v obchodním styku ve Spojeném království, Irsku, Německu a Itálii; obecně známé slovní a obrazové ochranné známky „BRIGHTON“ a „Brighton“, užívané při obchodování s koženými výrobky, klobouky, bižuterií a hodinami ve Spojeném království, Irsku, Německu a Itálii.

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námítky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 4 nařízení Rady č. 207/2009 ⁽¹⁾, neboť odvolací senát se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že určil, že dřívější práva, na kterých se zakládala námitka, nebyla prokázána; porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2007, neboť odvolací senát nesprávně vyloučil nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. září 2010 — National Lottery Commission v. OHIM — Mediatek Italia a De Gregorio (vyobrazení ruky)

(Věc T-404/10)

(2010/C 328/55)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: National Lottery Commission (Londýn, Spojené království) (zástupce: B. Brandreth, barrister)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Mediatek Italia Srl (Neapol, Itálie), Giuseppe De Gregorio (Neapol, Itálie)

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 9. června 2010 ve věci R 1028/2009-1;

— vrátit věc zrušovacímu oddělení;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Obrazová ochranná známka představující

ruku se dvěma překříženými prsty a usmívajícím se obličejem pro zboží a služby zařazené do tříd 9, 16, 25, 28 a 41 — přihláška ochranné známky Společenství č. 4800389

Majitel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastník řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Další účastníci řízení před odvolacím senátem

Ochranná známka účastníka řízení navrhuujícího prohlášení neplatnosti: Účastníci řízení požadující prohlášení neplatnosti odůvodňují svou žalobu relativními důvody neplatnosti stanovenými v čl. 53 odst. 1 písm. c) a čl. 53 odst. 2 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Prohlášení ochranné známky Společenství za neplatnou

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 53 odst. 2 nařízení Rady (ES) 207/2009 ⁽¹⁾, jelikož se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení při posouzení uvedeného ustanovení a ve svém přístupu k posouzení skutkových okolností, a nepoužil svou vyšetřovací pravomoc. Žalobkyně je rovněž toho názoru, že odvolací senát plně nevyužil svých pravomocí podle článku 78 nařízení č. 207/2009.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 15. září 2010 — Yoshida Metal Industry v. OHIM — Pi-Design a další (plocha pokrytá černými kruhy)

(Věc T-416/10)

(2010/C 328/56)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Yoshida Metal Industry Co., Ltd (Niigata, Japonsko) (zástupci: S. Vereia, K. Muraro, M. Balestrieri, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Pi-Design AG (Triengen, Švýcarsko), Bodum France SA (Neuilly sur Seine, Francie), Bodum Logistics A/S (Billund, Dánsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 20. května 2010 ve věci R 1237/2008-1;
- potvrdit rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 15. července 2008 týkající se přihlášky ochranné známky Společenství č. 1372580;
- potvrdit platnost zapsané ochranné známky Společenství č. 1372580;
- uložit OHIM a dalším účastníkům řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Obrazová ochranná známka pro výrobky zařazené do třídy 8 a 21, která představuje plochu pokrytou černými kruhy — ochranná známka Společenství č. 1372580.

Majitelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastníci řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Další účastníci řízení před odvolacím senátem.

Ochranná známka účastníků řízení navrhuujících prohlášení neplatnosti: Účastníci řízení navrhuující prohlášení neplatnosti zakládají svůj návrh na absolutních důvodech pro zamítnutí podle článku 7 nařízení Rady (ES) č. 207/2009.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení napadeného rozhodnutí a prohlášení neplatnosti zapsané ochranné známky Společenství.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. e) bodu ii) nařízení 207/2009 ⁽¹⁾, jelikož odvolací senát dospěl nesprávně k závěru, že ustanovení tohoto článku jsou použitelná na spornou ochrannou známku Společenství.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 17. září 2010 — Václav Hrbek, vystupující pod firmou BODY-HF v. OHIM — The Outdoor Group (ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT)

(Věc T-434/10)

(2010/C 328/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Václav Hrbek, vystupující pod firmou BODY-HF (Praha, Česká republika) (zástupce: C. Jäger, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: The Outdoor Group Ltd (Northampton, Spojené království)

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 8. července 2010 ve věci R 1441/2009-2;
- uložit žalovanému, aby zamítl námitky č. B1276692 a povolil přihlášku k zápisu č. 5779351 v celém rozsahu;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení;
- uložit další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených žalobcem před odvolacím senátem a námitkovým oddělením, pokud vstoupí do tohoto řízení jako vedlejší účastnice řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: žalobce

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT“ pro výrobky zařazené do tříd 18, 24, 25 a 28 — Přihláška ochranné známky Společenství č. 5779351

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: přihláška ochranné známky Společenství č. 2165017 obrazové ochranné známky „alpine“ pro výrobky zařazené do tříd 18 a 25

Rozhodnutí námitkového oddělení: částečné vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 65 odst. 2 a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát zneužil své pravomoci tím, že přijal napadené rozhodnutí, jelikož postrádá objektivnost a právní základ, a nesprávně použil kritéria pro stanovení nebezpečí záměny mezi starší a napadenou ochrannou známkou.

Žaloba podaná dne 24. září 2010 — Fulmen v. Rada

(Věc T-439/10)

(2010/C 328/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fulmen (Teherán, Írán) (zástupce: A. Kronshagen, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit odstavec 11 oddílu I B přílohy nařízení Rady (EU) č. 668/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu, jakož i rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 668/2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007⁽¹⁾, jakož i zrušení rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP⁽²⁾ o omezujících opatřeních vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní, a to v rozsahu, v němž byl název žalobkyně zařazen na seznam osob, subjektů a orgánů, jejichž finanční prostředky a hospodářské zdroje se podle tohoto ustanovení zmrazují.

Žalobkyně na podporu své žaloby uvádí, že napadené rozhodnutí Rady by mělo být zrušeno, protože v okamžiku jeho přijetí

žádné relevantní rozhodnutí příslušného orgánu neodůvodňovalo zařazení žalobkyně na seznam subjektů spojených s íránským jaderným a balistickým programem.

Žalobkyně dále poukazuje na porušení procesních záruk, neboť bylo porušeno její právo na obhajobu a právo na spravedlivý proces, a to v rozsahu, v němž:

— Rada dostatečně neodůvodnila své rozhodnutí o zařazení názvu žalobkyně na sporný seznam;

— před vydáním rozhodnutí Rady nebyly oznámeny skutečnosti použité v neprospěch žalobkyně a

— žalobkyni nebyla dána možnost se k těmto skutečnostem účinně vyjádřit.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 195, s. 25).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

Žaloba podaná dne 24. září 2010 — Mahmoudian v. Rada

(Věc T-440/10)

(2010/C 328/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Fereydoun Mahmoudian (Teherán, Írán) (zástupce: A. Kronshagen, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

— zrušit odstavec 2 oddílu I A přílohy nařízení Rady (EU) č. 668/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu, jakož i rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 v rozsahu, v němž se týká žalobce;

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce se domáhá zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 668/2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007⁽¹⁾, jakož i zrušení rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP⁽²⁾ o omezujících opatřeních vůči Íránu s cílem zabránit šíření jaderných zbraní, a to v rozsahu, v němž bylo žalobcovo jméno zařazeno na seznam osob, subjektů a orgánů, jejichž finanční prostředky a hospodářské zdroje se podle tohoto ustanovení zmrazují.

Žalobní důvody a hlavní argumenty, které žalobce uplatňuje, jsou stejné jako žalobní důvody a hlavní argumenty uplatněné ve věci T-439/10, Fulmen v. Rada, která se týká společnosti, jejímž je žalobce generálním ředitelem.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 195, s. 25).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postojů 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2010
Christianem Kurrerem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 8. července 2010 ve věci
F-139/06, Kurrer v. Komise**

(Věc T-441/10 P)

(2010/C 328/60)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Christian Kurrer (Watermael-Boitsfort, Belgie) (zástupce: M. Velardo, advokát)

Další účastníci řízení: Evropská komise a Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek vydaný ve věci F-139/06, Kurrer v. Komise;
- zrušit rozhodnutí ze dne 27. března 2006 v části, ve které je žalobce jakožto úředník ve zkušební době zařazen do platové třídy A*6, platového stupně 2;
- podpůrně vrátit věc zpět k rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu;
- uložit odpůrkyni v kasačním opravném prostředku náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení v prvním stupni.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tímto kasačním opravným prostředkem se navrhovatel domáhá zrušení rozsudku Soudu pro veřejnou službu (SVS) ze dne 8. července 2010, vydaného ve věci Kurrer v. Komise, F-139/06, kterým se zamítá žaloba, kterou se žalobce, bývalý dočasný zaměstnanec zařazený do platové třídy A*8, domáhá zrušení rozhodnutí Komise, které i) jmenovalo žalobce administrátorem ve zkušební době na základě všeobecného výběrového řízení oznámeného před vstupem v platnost nového služebního řádu, a to v rozsahu, v němž jej toto rozhodnutí zařadilo do platové třídy A*6, platového stupně 2, a ii) nezachovalo jeho body potřebné k povýšení.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatel uplatňuje, že čl. 5 odst. 4 přílohy XIII služebního řádu úředníků musí být vykládán v tom smyslu, že všem dočasným zaměstnancům, kteří uspěli ve vnitřním výběrovém řízení nebo ve všeobecném výběrovém řízení, má být zachována jejich platová třída při jejich zařazení jakožto statutárních úředníků, zatímco SVS rozhodl, že tyto výhody mají být vyhrazeny pouze dočasným zaměstnancům, kteří jsou při svém jmenování povýšeni do vyšší kategorie.

V této souvislosti navrhovatel uplatňuje čtyři důvody kasačního opravného prostředku:

- nedostatek odůvodnění a nesprávné právní posouzení, SVS se vyslovil pouze okrajově k diskriminaci mezi dočasnými zaměstnanci přijatými Evropskou komisí a dočasnými zaměstnanci přijatými Evropským parlamentem a Účetním dvorem Evropské unie — těmto zaměstnancům byla při jejich služebním zařazení zachována jejich platová třída a jejich doba výkonu služby nezávisle na zařazení, stanoveném v oznámení o výběrovém řízení, ve kterém uspěli;
- porušení pravidel výkladu práva Společenství v rozsahu, v němž se výklad provedený SVS nezakládá na znění ani na logice čl. 5 odst. 4 přílohy XIII služebního řádu úředníků;
- porušení zásady rovného zacházení, Charty základních práv Evropské unie a nesprávné právní posouzení, výklad provedený SVS porušuje zásadu, podle které nemůže být se situacemi, které nejsou podstatně odlišné, zacházeno odlišně, jelikož neexistuje zásadní rozdíl mezi dočasnými zaměstnanci, kteří se stali na základě všeobecného výběrového řízení úředníky; krom toho byly některým dočasným zaměstnancům, kteří se stali úředníky na základě všeobecného výběrového řízení, na rozdíl od žalobce zachovány jejich body potřebné k povýšení;
- porušení práva Společenství a konkrétně práva na služební postup a práva dočasných zaměstnanců stát se úředníky.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2010 Salvatorem Magazzuem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 8. července 2010 ve věci F-126/06, Magazzu v. Komise

(Věc T-442/10 P)

(2010/C 328/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Salvatore Magazzu (Brusel, Belgie) (zástupce: M. Velardo, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská Komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- Zrušit rozsudek vydaný ve věci F-126/06, Salvatore Magazzu v. Komise
- Zrušit rozhodnutí ze dne 13. prosince 2005 v části, ve které je žalobce ode dne 1. ledna 2006 jakožto úředník ve zkušební době zařazen do platové třídy A*6, platového stupně 2.
- Vrátit věc zpět k rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu.
- Uložit odpůrkyni v kasačním opravném prostředku náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení v prvním stupni.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty, kterých se účastník řízení podávající kasační opravný prostředek dovolává, jsou v zásadě totožné nebo podobné s argumenty dovolávanými v rámci věci T-441/10 P, Kurrer v. Komise.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. září 2010 Stefanem Sotgiou proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 8. července 2010 ve věci F-130/06, Sotgia v. Komise

(Věc T-443/10 P)

(2010/C 328/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Stefano Sotgia (Dublin, Irsko) (zástupce: M. Velardo, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- Zrušit rozsudek vydaný ve věci F-130/06 (Sotgia v. Komise).
- Zrušit rozhodnutí ze dne 11. dubna 2006 v části, ve které je žalobce ode dne 16. dubna 2006 jakožto úředník ve zkušební době zařazen do platové třídy A*6, platového stupně 2.
- Podpůrně vrátit věc zpět k rozhodnutí Soudu pro veřejnou službu.
- Uložit odpůrkyni v kasačním opravném prostředku náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení v prvním stupni.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty, kterých se účastník řízení podávající kasační opravný prostředek dovolává, jsou v zásadě totožné nebo podobné s argumenty dovolávanými v rámci věci T-441/10 P, Kurrer v. Komise.

Žaloba podaná dne 23. září 2010 — Apple v. OHIM — Iphone Media (IPH IPHONE)

(Věc T-448/10)

(2010/C 328/63)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Apple, Inc. (Cupertino, USA) (zástupci: M. Engelman, barrister a J. Olsen, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Iphone Media, SA (Sevilla, Španělsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 21. července 2010 ve věci R 1084/2009-4;
- vyhovět námitce žalobkyně;
- podpůrně žalobkyně požaduje, aby bylo vyhověno její námitce ohledně výrobků a služeb, u nichž je konstatováno nebezpečí záměny, a ohledně výrobků a služeb, u nichž je určeno, že existuje riziko, že přihlašovaná ochranná známka bude protiprávně těžit z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky žalobkyně, nebo jim způsobí újmu.
- uložit další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Příhlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „IPH IPHONE“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 35, 38, 41 a 42 — přihláška ochranné známky Společenství č. 5562822

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis ochranné známky Společenství č. 2901007 slovní ochranné známky „IPHONE“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 38 a 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 207/2009, jelikož odvolací senát nesprávně použil ustanovení těchto článků na spornou ochrannou známku.

Žaloba podaná dne 24. září 2010 — ClientEarth v. Rada

(Věc T-452/10)

(2010/C 328/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ClientEarth (Londýn, Spojené království), (zástupce: S. Hockman QC, Barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- rozhodnout, že žalovaná porušila nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾;
- rozhodnout, že Rada porušila čl. 294 odst. 6 SFEU, jelikož zcela neinformovala Evropský parlament o důvodech, které ji vedly k přijetí postoje v prvním čtení;
- zrušit napadené rozhodnutí ze dne 26. července 2010 (Ref. 15/c/01/10), kterým Rada podala zamítavou odpověď podle čl. 8 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001, když odmítla zpřístupnit dokument č. 6865/09;

— uložit žalované, aby zpřístupnila požadovaný dokument;

— v souladu s článkem 87 jednacího řádu Tribunálu uložit žalované náhradu nákladů vynaložených žalobkyní, včetně nákladů vynaložených jakýmkoliv vedlejším účastníkem řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávanou žalobou se žalobkyně domáhá v souladu s článkem 263 SFEU zrušení rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010, kterým žalovaná zamítla zpřístupnění dokumentu č. 6865/09, jenž obsahuje názor právní služby žalované týkající se návrhu Komise na přepracování nařízení (ES) č. 1049/2001, a zejména změny navrhované Evropským parlamentem, které obsahovala zpráva Cashman.

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně tyto žalobní důvody:

Zprvce napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 4 odst. 2 druhou odrážkou nařízení (ES) č. 1049/2001 a čl. 294 odst. 6 SFEU. Zpřístupnění požadovaného právního poradenství by neporušilo ochranu právního poradenství, jelikož by toto zpřístupnění nenarušilo zájem Rady na požadování a obdržení přímého, objektivního a vyčerpávajícího právního poradenství. Fáze prvního čtení legislativního procesu by měla zahrnovat zpřístupnění právního poradenství ohledně přípustnosti změn navrhovaných Evropským parlamentem.

Zadruhé napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 4 odst. 3 prvním pododstavcem nařízení (ES) č. 1049/2001. Článek 4 odst. 3 není použitelný na ochranu právního poradenství. I kdyby tomu tak bylo, zpřístupnění požadovaného poradenství by vážně neohrozilo rozhodovací proces Rady. Zpřístupnění by nenarušilo způsobilost právní služby obhajovat názor Rady v soudních řízeních nezávisle na vnějších vlivech, ani nezávislost právní služby Rady a ani by nebránilo diskusím uvnitř Rady ohledně změn navrhovaných Parlamentem.

Navíc napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 4 odst. 2 poslední odrážkou a čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001, jelikož se nezabývalo tím, zda existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění a neuvedlo podrobné údaje o důvodech takového zamítnutí. Rada nevážila zájem na ochraně právního poradenství a zájem veřejnosti na zpřístupnění dokumentu ve světle výhod vyplývajících z rostoucí transparentnosti a skutečnosti, že zpřístupnění požadovaného poradenství by umožnilo občanům lépe se účastnit procesu přepracování nařízení (ES) č. 1049/2001, které se týká široké veřejnosti, jelikož stanoví základ pro výkon práva na zpřístupnění dokumentů orgánů EU veřejnosti.

Konečně napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 4 odst. 6 nařízení (ES) č. 1049/2001, neboť nebylo umožněno částečné zpřístupnění požadovaného dokumentu.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331)

Žaloba podaná dne 24. září 2010 — Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development v. Komise

(Věc T-453/10)

(2010/C 328/65)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (Belfast, Spojené království), (zástupci: K. Brown, solicitor, a D. Wyatt, QC, barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise č. 2010/399/ES (¹) (oznámeno pod číslem K(2010) 4894) ze dne 15. července 2010 v rozsahu, ve kterém se týká 5 % paušální opravy výdajů rovnajících se částce 18 600 258,71 eur vynaložených v Severním Irsku v rozpočtovém roce 2007 a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce se na základě této žaloby podle článku 263 SFEU domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise č. 2010/399/ES (oznámeno pod číslem K(2010) 4894) ze dne 15. července 2010 v rozsahu, ve kterém vylučuje z financování Evropské unie položku týkající se 5 % paušální opravy výdajů rovnajících se částce 18 600 258,71 eur vynaložených v Severním Irsku v rozpočtovém roce 2007.

Na podporu své žaloby vznáší žalobce následující žalobní důvody.

Zaprvé Komise dospěla ke svému rozhodnutí, pokud jde o napadenou položku, na základě nesprávného posouzení a posouzení skutkových okolností, jelikož nedostatky, které zjistila při klíčových kontrolách, a jejich případně účinky na oznámení hektarů, na které lze poskytnout podporu během předmětného roku 2006, nemohly odůvodňovat uplatnění 5 % paušální opravy na všechny relevantní výdaje v Severním Irsku v tomto roce. Taková nadměrná oznámení nemohla mít za následek zvýšení referenčních částek vyplývajících z plateb uskutečněných ve prospěch zemědělců během let 2000 až 2002, a proto nemohla zvýšit hodnotu, ale pouze počet platebních nároků vymezených v roce 2005. Přibližně 78 % částky platebních nároků, které měly být přiznány a rozděleny mezi hektary, na které lze poskytnout podporu, oznámených zemědělci v roce 2005, bylo určeno na základě plateb ve prospěch dotčených zemědělců během let 2000 až 2002 a tento procentní podíl není dotčen pochybeními, ke kterým došlo při vymezení počtu hektarů, na které lze poskytnout podporu, v roce 2005, který se zopakoval v roce 2006. Krom toho se ustanovení týkající se snížení, vyloučení nebo sankcí uplatní s výhradou zásady zpětné opravy platebních nároků a zásady, podle které v případě, že zemědělci skuteční nadměrné oznámení hektarů, na které lze poskytnout podporu, a platebních nároků, přičemž zemědělská plocha definovaná jako plocha, na kterou lze poskytnout podporu, je postačující k tomu, aby vznikly všechny platební nároky, které může zemědělec účinně uplatnit, nedojde k uložení žádné sankce. Komise nesprávně vyložila ustanovení, ve kterých jsou tyto zásady zakotveny, a v důsledku toho značně nadhodnotila částky, které mají zemědělci v Severním Irsku vrátit z důvodu nadměrných oznámení v předmětném roce 2006.

Krom toho Komise porušila zásadu proporcionality, jelikož odhadla pravděpodobnou ztrátu na 5 % celkových vynaložených nákladů, i když podle základní zásady, která se musí uplatnit v případě, že není možné přesně určit ztráty pro fondy Evropské unie, musí poměr opravy jasně odpovídat pravděpodobné ztrátě. Tento odhad Komise se zakládá na dvou nesprávných předpokladech: podle prvního z nich je údajně irelevantní, že pochybení související s nadhodnocením rozlohy pozemků, na které lze poskytnout podporu, v letech 2005 a 2006 nemohla mít negativní vliv na přibližně 78 % celkových platebních nároků, které se měly zemědělcům přiznat, a tedy nemohla představovat riziko pro financování. Druhý nesprávný předpoklad spočívá v tom, že Komise značně nadhodnotila částky, které mají zemědělci v Severním Irsku vrátit v případě nadměrných oznámení v roce 2006. Konečně, vzhledem k tomu, že se uplatnění 5 % paušálního snížení Komisí zakládá na značném nadhodnocení pravděpodobné skutečné ztráty pro fondy Evropské unie, za okolností projednávané věci z toho vyplývá, že 5 % paušální snížení bylo nadměrné, a tedy nepřiměřené.

(¹) Rozhodnutí Komise ze dne 15. července 2010 o vyloučení některých výdajů uskutečněných členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) z financování Evropské unie (oznámeno pod číslem K(2010) 4894) (Úř. věst. L 184, s. 6).

Žaloba podaná dne 30. září 2010 — Anicav v. Komise**(Věc T-454/10)**

(2010/C 328/66)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) (Neapol, Itálie), (zástupci: J. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins a S. Carvalho de Sousa, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit článek 52 a přílohu VIII nařízení Komise č. 1580/2007 ⁽¹⁾ ve znění nařízení Komise č. 687/2010 ⁽²⁾ a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se na základě článku 263 SFEU svou žalobou domáhá částečného zrušení nařízení Komise č. 1580/2007 ve znění nařízení Komise č. 687/2010.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje tři důvody:

Zprvu žalobkyně tvrdí, že napadené opatření porušuje nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. L 299, s. 1).

Tím, že (i) zpracovatelské činnosti nebyly zahrnuty do přílohy VIII nařízení Komise č. 1580/2007, a (ii) příprava, balení a následné činnosti byly vyloučeny z hodnoty tržní produkce produktů, které mají být zpracovány, napadené opatření porušuje jednotné nařízení o společné organizaci trhů v rozsahu, v němž posledně uvedené stanoví, že ustanovení týkající se organizací producentů, konkrétně poskytování podpor, se týká pouze producentů, na které se vztahuje společná organizace trhu s ovocem a zeleninou.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že napadené opatření porušuje zásadu zákazu diskriminace tím, že organizacím producentů poskytuje podpory, které pokrývají průmyslové činnosti uskutečňované rovněž soukromými podniky; napadené opatření porušuje zásadu zákazu diskriminace, která zakazuje, aby bylo se srovnatelnými situacemi zacházeno odlišně, pokud takové zacházení není objektivně odůvodněné.

Konečně žalobkyně tvrdí, že napadené opatření porušuje zásadu proporcionality; tím, že napadené opatření poskytuje organizacím producentů podporu, která pokrývá průmyslové činnosti uskutečňované rovněž soukromými podniky, porušuje zásadu proporcionality v rozsahu, v němž jde nad rámec toho, co je nezbytné pro dosažení hypotetického cíle společné zemědělské politiky v souvislosti s vertikální integrací organizací producentů.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 350, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 687/2010 ze dne 30. července 2010, kterým se mění nařízení (ES) č. 1580/2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 199, s. 12).

Žaloba podaná dne 27. září 2010 — McBride v. Komise**(Věc T-458/10)**

(2010/C 328/67)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Peter McBride (Downings, Irsko) (zástupci: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 13. července 2010, které bylo Irsku oznámeno pod číslem K(2010) 4758, kterým se zamítá žádost o zvýšení bezpečnostní kapacity pro nové rybářské plavidlo Peadar Elaine II, a které bylo přijato za účelem nahrazení rozhodnutí týkajícího se této žádosti obsaženého v rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které bylo zrušeno v rozsahu, v němž se týká žalobce, rozsudkem Soudu prvního stupně ze dne 13. června 2006 ve spojených věcech T-218/03 až T-240/03 Boyle a další v. Komise (Sb. rozh. s. II-1699), a

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce domáhá podle článku 263 SFEU zrušení rozhodnutí Komise ze dne 13. července 2010, které bylo Irsku oznámeno pod číslem K(2010) 4758, kterým se zamítá žádost o zvýšení bezpečnostní kapacity pro nové rybářské plavidlo Peadar Elaine II, a které bylo přijato za účelem nahrazení rozhodnutí týkajícího se této žádosti obsaženého v rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 90, s. 48), které bylo zrušeno v rozsahu, v němž se týká žalobce, rozsudkem Soudu prvního stupně ze dne 13. června 2006 ve spojených věcech T-218/03 až T-240/03 Boyle a další v. Komise (Sb. rozh. s. II-1699).

Na podporu své žaloby žalobce uvádí následující žalobní důvody:

Zprvée žalobce tvrdí, že žalovaná jednala bez právního základu. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES ze dne 26. června 1997 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 175, s. 27) i nadále představuje vhodný právní základ pro napadené rozhodnutí, a Komisi tudíž údajně chyběl právní základ pro přijetí rozhodnutí jako *ad hoc* rozhodnutí.

Zadruhé žalobce tvrdí, že Komise porušila podstatné formální náležitosti. Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí mělo být podle rozhodnutí Rady č. 97/413/ES přijato podle postupu řídicího výboru a že Komise tím, že přijala rozhodnutí *ad hoc*, jednala v rozporu s podstatnými formálními náležitostmi.

Zatřetí žalobce tvrdí, že v důsledku nesprávného výkladu čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES Komise překročila své pravomoci, zejména tím, že se opírala o irelevantní kritéria a nezohlednila definici „intenzity rybolovu“ stanovenou v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právních předpisech Společenství pro oblast rybolovu, použitelné v době podání žádosti žalobce o bezpečnou tonáž v prosinci 2001.

Krom toho žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí obsahuje několik zjevných vad týkajících se posouzení žádosti žalobce o bezpečnou tonáž. Žalobce zejména tvrdí, že rozhodnutí Komise zamítající žádost na základě použití náhradní kapacity

z několika menších plavidel pro pravidlo Peadar Elaine II, čímž nedošlo ke zvýšení celkové kapacity víceúčelového úseku irského loďstva v okamžiku registrace plavidla, je neodůvodněné.

Nakonec žalobce tvrdí, že Komise porušila právo na řádnou správu. Tvrdí, že odmítnutí Komise posoudit opodstatněnost jeho žádosti představuje porušení jejích povinností podle článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, zejména porušení jeho práva na „spravedlivé posouzení jeho žádosti v přiměřené lhůtě“ podle čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES.

Žaloba podaná dne 27. září 2010 — McBride v. Komise

(Věc T-459/10)

(2010/C 328/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Hugh McBride (Downings, Irsko) (zástupci: A. Collins SC, N. Travers, Barrister a D. Barry, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise, které bylo Irsku oznámeno dopisem ze dne 13. července 2010 pod číslem dokumentu K(2010) 4748, kterým se zamítá žádost o bezpečnost kapacity pro nové rybářské plavidlo Heather Jane II a které nahradilo rozhodnutí o této žádosti, které bylo obsaženo v rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48) a které bylo v tomto ohledu zrušeno rozsudkem Soudu ze dne 13. června 2006, ve spojených věcech T-218/03 až T-240/03, Boyle a další v. Komise, Recueil, s. II-1699;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce domáhá podle článku 263 SFEU zrušení rozhodnutí Komise, které bylo Irsku oznámeno dopisem ze dne 13. července 2010 pod číslem dokumentu K(2010) 4748, kterým se zamítá žádost o bezpečnost kapacity pro nové rybářské plavidlo Heather Jane II a které nahradilo rozhodnutí o této žádosti, které bylo obsaženo v rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48) a které bylo v tomto ohledu zrušeno rozsudkem Soudu ze dne 13. června 2006, ve spojených věcech T-218/03 až T-240/03, Boyle a další v. Komise, Recueil, s. II-1699.

Na podporu své žaloby uvádí žalobce následující důvody:

Žalobce zaprvé uplatňuje, že žalovaná jednala bez právního základu. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413 ze dne 26. června 1997 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním (Úř. věst. L 175, s. 27), je nadále vhodným právním základem pro napadené rozhodnutí a v důsledku toho Komise neměla k dispozici právní základ, aby přijala rozhodnutí jako *ad hoc* rozhodnutí.

Zadruhé žalobce uvádí, že Komise porušila podstatné formální náležitosti. Napadené rozhodnutí mělo být přijato podle postupu projednávání v řídicích výborech a tím, že rozhodla o přijetí rozhodnutí na *ad hoc* základě, porušila podstatné formální náležitosti.

Žalobce zatřetí uvádí, že nesprávným výkladem čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES Komise překročila své pravomoci, zejména tím, že vycházela z nerelevantních kritérií a nezohlednila definici „intenzity rybolovu“ stanovenou v rozhodnutí Rady 97/413/ES a v právních předpisech Společenství v oblasti rybolovu, které byly použitelné v okamžiku podání žádosti žalobce o bezpečnostní tonáž v prosinci 2001.

Krom toho obsahuje napadené rozhodnutí zjevně nesprávné posouzení žádosti žalobce o bezpečnostní tonáž. Konkrétně, rozhodnutí Komise, kterým byla zamítnuta žádost žalobce z důvodu, že využití náhradní kapacity v několika menších plavid-

lech pro plavidlo Heather Jane II znamenalo, že nedošlo ke zvýšení celkové kapacity víceúčelového segmentu irské flotily k okamžiku registrace tohoto plavidla, je neodůvodněné.

Žalobce konečně uvádí, že Komise porušila jeho právo na řádnou správu. Odmítnutí Komise přezkoumat opodstatněnost jeho žádosti, představuje porušení její povinnosti podle článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a zejména jeho práva, aby jeho žádost byla podle čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady č. 97/413/ES přezkoumána „spravedlivě a v přiměřené lhůtě“.

Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Mullglen v. Komise

(Věc T-460/10)

(2010/C 328/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Mullglen Ltd (Killybegs, Irsko) (zástupci: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 4757 ze dne 13. července 2010, které bylo Irsku oznámeno dopisem ze dne 16. července 2010, kterým se zamítá žádost o bezpečnost kapacity pro nové trawler pro pelagický rybolov, které byly navrženy jako náhrada za MFV Pacelli a které nahradilo rozhodnutí o této žádosti, které bylo obsaženo v rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48) a které bylo v tomto ohledu zrušeno rozsudkem Soudu ze dne 13. června 2006, Boyle a další v. Komise, T-218/03 až T-240/03, Recueil, s. II-1699;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá podle článku 263 SFEU zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 4757 ze dne 13. července 2010, které bylo Irsku oznámeno dopisem ze dne 16. července 2010, kterým se zamítá žádost o bezpečnost kapacity pro nové trawler pro pelagický rybolov, které byly navrženy jako náhrada za MFV Pacelli a které nahradilo rozhodnutí o této žádosti, které bylo obsaženo v rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48) a které bylo v tomto ohledu zrušeno rozsudkem Soudu ze dne 13. června 2006, Boyle a další v. Komise, T-218/03 až T-240/03, Recueil, s. II-1699.

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně následující důvody:

Žalobkyně zaprvé uplatňuje, že žalovaná jednala bez právního základu. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413 ze dne 26. června 1997 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním (Úř. věst. L 175, s. 27), je nadále vhodným právním základem pro napadené rozhodnutí a v důsledku toho Komise neměla k dispozici právní základ, aby přijala rozhodnutí jako *ad hoc* rozhodnutí.

Zadruhé žalobkyně uvádí, že Komise porušila podstatné formální náležitosti. Napadené rozhodnutí mělo být přijato podle postupu projednávání v řídicích výborech a tím, že rozhodla o přijetí rozhodnutí na *ad hoc* základě, porušila podstatné formální náležitosti.

Žalobkyně zatřetí uvádí, že nesprávným výkladem čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES Komise překročila své pravomoci, zejména tím, že vycházela z nerelevantních kritérií a nezohlednila definici „intenzity rybolovu“ stanovenou v rozhodnutí Rady 97/413/ES a v právních předpisech Společenství v oblasti rybolovu, které byly použitelné v okamžiku podání žádosti žalobkyně o bezpečnostní tonáž v prosinci 2001.

Krom toho napadené rozhodnutí obsahuje zjevně nesprávné posouzení žádosti žalobkyně o bezpečnostní tonáž. Rozhodnutí Komise o zamítnutí žádosti žalobkyně na základě většího prostoru pod hlavní palubou navrhované nové lodi ve srovnání s Pacelli, je zjevně nesprávné, stejně tak její závěr, že intenzita rybolovu navrhované nové lodi bude vyšší než intenzita rybolovu Pacelli.

Žalobkyně konečně uvádí, že Komise porušila právo na rovné zacházení. Zamítnutí žádosti Komisí na základě větších prostor pod hlavní palubou navrhované nové lodi představuje zjevný rozdíl v zacházení, který představuje zakázanou diskriminaci, ve srovnání se zcela odlišným přístupem, který byl zastáván jak v souvislosti se zacházením s některými žádostmi o dodatečnou bezpečnost kapacity přijatými v rozhodnutí Komise č. 2003/245, tak i s ohledem na jednu ze žádostí, která byla nejprve tímto rozhodnutím zamítnuta a poté v rozhodnutí Komise, oznámeném pod číslem dokumentu K(2010) 4765 ze dne 13. července 2010, přijata.

Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Boyle v. Komise

(Věc T-461/10)

(2010/C 328/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Cathal Boyle (Killybegs, Irsko) (zástupci: A. Collins, SC, N. Travers, barrister, a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise oznámené jako dokument K(2010) 4751 ze dne 13. července 2010 ve formě dopisu určeného Irsku a oznámené žalobci dne 16. července 2010, kterým se zamítá žádost o zvýšení kapacity z důvodu opatření zvyšujících bezpečnost týkající se nového pelagického trawleru, který má nahradit MFV Marie Dawn, a které bylo přijato, aby nahradilo rozhodnutí Komise 2003/245 ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zohlednění zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které se týká uvedené žádosti a které bylo v rozsahu, v němž se týká žalobce, zrušeno rozsudkem Tribunálu vydaným dne 13. června 2006 ve spojených věcech T-218/03 a T-240/03, Boyle a další v. Komise, Sb. rozh. s. II-1699; a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávanou žalobou se žalobce podle článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí Komise oznámeného jako dokument K(2010) 4751 ze dne 13. července 2010 ve formě dopisu určeného Irsku a oznámeného žalobci dne 16. července 2010, kterým se zamítá žádost o zvýšení kapacity z důvodu opatření zvyšujících bezpečnost týkající se nového pelagického trauleru, který má nahradit MFV Marie Dawn, a které bylo přijato, aby nahradilo rozhodnutí Komise 2003/245 ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zohlednění zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které se týká uvedené žádosti a které bylo v rozsahu, v němž se týká žalobce, zrušeno rozsudkem Tribunálu vydaným dne 13. června 2006 ve spojených věcech T-218/03 a T-240/03, Boyle a další v. Komise, Sb. rozh. s. II-1699.

Na podporu svého návrhu žalobce uplatňuje následující důvody:

Zprvce žalobce uvádí, že žalovaná jednala bez právního základu. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES ze dne 26. června 1997 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním (Úř. věst. L 175, s. 27) i nadále představuje náležitý právní základ napadeného rozhodnutí, a Komise tudíž postrádala jakýkoli právní základ k přijetí předmětného rozhodnutí jakožto rozhodnutí *ad hoc*.

Zadruhé žalobce tvrdí, že Komise porušila podstatnou procesní náležitost. Žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí mělo být podle rozhodnutí Rady 97/413/ES přijato v souladu s řídicím komitologickým postupem a že tím, že se Komise rozhodla přijmout předmětné rozhodnutí *ad hoc*, jednala v rozporu s podstatnými procesními náležitostmi.

Zatřetí žalobce tvrdí, že Komise tím, že nesprávně vyložila čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES, překročila své pravomoci, jelikož se zejména opírala o irelevantní kritéria a opominula definici „intenzity rybolovu“ stanovenou v rozhodnutí Rady 97/413/ES a v právních předpisech Společenství týkajících se rybolovu použitelných v době podání žádosti o zvýšení prostorosti v důsledku opatření zvyšujících bezpečnost žalobcem v prosinci roku 2001.

Dále žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí obsahuje řadu případů zjevně nesprávného posouzení žádosti žalobce o zvýšení prostorosti v důsledku opatření zvyšujících bezpečnost. Žalobce zejména tvrdí, že rozhodnutí Komise, kterým se zamítá žádost žalobce z důvodů většího prostoru pod hlavní palubou zamýšleného nového plavidla ve srovnání s Marie Dawn, je zjevně nesprávné, stejně jako její předpoklad, že

„intenzita rybolovu“ nového plavidla bude větší než „intenzita rybolovu“ Marie Dawn.

Konečně žalobce uvádí, že Komise porušila právo na rovné zacházení. Tvrdí, že odmítnutí žádosti Komisí z důvodů většího prostoru pod hlavní palubou jím zamýšleného nového plavidla představuje hrubé rozdílné zacházení, které představuje jeho nepřipustnou diskriminaci ve srovnání se zcela jiným přístupem zaujatým při projednávání některých žádostí o zvýšení prostorosti v důsledku opatření zvyšujících bezpečnost, jimž bylo v rozhodnutí Komise 2003/245 vyhověno, jakož i jedné ze žádostí, která byla původně v tomto rozhodnutí zamítnuta, ale později jí bylo vyhověno rozhodnutím Komise oznámeným jako dokument K(2010) 4765 ze dne 13. července 2010.

Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Flaherty v. Komise

(Věc T-462/10)

(2010/C 328/71)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Thomas Flaherty (Kilronan, Irsko) (zástupci: A. Collins, SC, N. Travers, barrister, a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise oznámeného dopisem Irsku pod číslem K(2010) 4764 ze dne 13. července 2010, kterým se zamítá žádost o bezpečnostní kapacitu pro nové plavidlo s vlečnými sítěmi navrženého s cílem nahradit plavidlo MFV Westward Isle a kterým se nahrazuje rozhodnutí o uvedené žádosti obsažené v rozhodnutí Komise č. 2003/245 ze dne 4. dubna 2003 o žádostech doručených Komisí směřujících ke zvýšení cílů MAGP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla delší než 12 m [neoficiální překlad] (Úř. věst. L 90, s. 48), jež bylo v rozsahu, v jakém se týká žaloby, zrušeno rozsudkem Soudního dvora ze dne 17. dubna 2008, Flaherty a další v. Komise (C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Sb. rozh. s. I 2649), a

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce domáhá na základě článku 263 SFEU zrušení rozhodnutí Komise oznámeného dopisem Irsku pod číslem K(2010) 4764 ze dne 13. července 2010, kterým se zamítá žádost o bezpečnostní kapacitu pro nové plavidlo s vlečnými sítěmi navrženého s cílem nahradit plavidlo MFV Westward Isle a kterým se nahrazuje rozhodnutí o uvedené žádosti obsažené v rozhodnutí Komise č. 2003/245 ze dne 4. dubna 2003 o žádostech doručených Komisi směřujících ke zvýšení cílů MAGP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla delší než 12 m [neoficiální překlad] (Úř. věst. L 90, s. 48), jež bylo v rozsahu, v jakém se týká žaloby, zrušeno rozsudkem Soudního dvora ze dne 17. dubna 2008, Flaherty a další v. Komise (C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Sb. rozh. s. I 2649).

Na podporu žaloby žalobce uvádí tyto žalobní důvody:

Zprvce žalobce tvrdí, že žalovaná jednala bez právního základu. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES ze dne 26. června 1997 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním [neoficiální překlad] (Úř. věst. L 175, s. 27) i nadále představuje vhodný právní základ pro napadené rozhodnutí a Komisi tak chyběl právní základ pro přijetí *ad hoc* rozhodnutí.

Zadruhé žalobce tvrdí, že Komise porušila podstatné procesní náležitosti. Žalobce tvrdí, že podle rozhodnutí Rady 97/413/ES mělo být napadené rozhodnutí přijato na základě postupu řídicího výboru a že přijetím rozhodnutí *ad hoc* Komise jednala v rozporu s podstatnými procesními náležitostmi.

Zatřetí žalobce tvrdí, že v důsledku nesprávného výkladu čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES Komise překročila své pravomoci, zejména když se opřela o nerelevantní kritéria a nezohlednila definici „rybolovného výkonu“ stanovenou v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právních předpisech Společenství pro rybolov, jež platily v době podání žádosti žalobce o bezpečnostní tonáž v prosinci 2001.

Krom toho žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí obsahuje několik zjevně nesprávných posouzení týkajících se jeho žádosti o bezpečnostní tonáž. Žalobce konkrétně tvrdí, že rozhodnutí, kterým Komise zamítla jeho žádost z důvodu vyššího objemu pod hlavní palubou v navrhovaném novém plavidle ve srovnání s plavidlem Westward Isle je zjevně nesprávné a rovněž je nesprávný i její předpoklad, že rybolovný výkon nového navrženého plavidla bude vyšší než rybolovný výkon Westward Isle.

Žalobce dále tvrdí, že Komise porušila zásadu rovného zacházení. Tvrdí, že zamítnutí žádosti ze strany Komise z důvodu vyššího objemu pod hlavní palubou v navrhovaném novém plavidle představuje výrazný rozdíl v zacházení rovnající se zakázané diskriminaci jeho osoby ve srovnání s úplně odlišným přístupem vůči některým žádostem o bezpečnostní tonáž přijatými v rozhodnutí Komise 2003/245, jakož i vůči jedné ze žádostí původně zamítnuté v uvedeném rozhodnutí, ale později přijaté v rozhodnutí Komise oznámeném pod číslem K(2010) 4765 ze dne 13. července 2010.

Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Ocean Trawlers v. Komise

(Věc T-463/10)

(2010/C 328/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ocean Trawlers Ltd (Killybegs, Irsko) (zástupci: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise oznámené Irsku dopisem ze dne 13. července 2010 pod spisovou značkou K(2010) 4750, jímž byla zamítnuta žádost týkající se bezpečnostní kapacity pro navrhovaný nový trawler pro pelagický rybolov, který by nahradil motorové rybářské plavidlo (Motor Fishing Vessel, dále jen „MFV“) Golden Rose, jež bylo vydáno k nahrazení rozhodnutí ohledně zmíněné žádosti obsaženého v rozhodnutí Komise č. 2003/245 ze dne 4. dubna 2003 o žádostech, jež obdržela Komise, o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zohlednění zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které bylo co se týče žalobkyně zrušeno rozsudkem Soudního dvora vydaného dne 17. dubna 2008 ve spojených věcech C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06, P Flaherty a další v. Komise, Sb. rozh. I-2649; a

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá podle článku 263 SFEU zrušení rozhodnutí Komise oznámeného Irsku dopisem ze dne 13. července 2010 pod spisovou značkou K(2010) 4750, jímž byla zamítnuta žádost týkající se bezpečnostní kapacity pro navrhovaný nový trawler pro pelagický rybolov, který by nahradil MFV Golden Rose, jež bylo vydáno k nahrazení rozhodnutí ohledně zmíněné žádosti obsaženého v rozhodnutí Komise č. 2003/245 ze dne 4. dubna 2003 o žádostech, jež obdržela Komise, o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zohlednění zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které bylo zrušeno, co se týče žalobkyně, rozsudkem Soudního dvora vydaného dne 17. dubna 2008 ve spojených věcech C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06, P Flaherty a další v. Komise, Sb. rozh. I-2649.

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně následující důvody:

Zprvée žalobkyně uvádí, že žalovaná jednala bez právního základu. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním (Úř. věst. L 175, s. 27) poskytuje i nadále vhodný právní základ pro napadené rozhodnutí, a Komise tedy postrádala právní základ k tomu, aby údajně vydala rozhodnutí jakožto rozhodnutí *ad hoc*.

Zadruhé žalobkyně uvádí, že Komise porušila zásadní procesní požadavek. Žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí mělo být v souladu s rozhodnutím Rady č. 97/413/ES přijato podle postupu řídicího výboru a Komise tím, že se rozhodla přijmout rozhodnutí *ad hoc*, jednala s porušením zásadních procesních požadavků.

Zatřetí žalobkyně uvádí, že Komise nesprávným výkladem čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady překročila své pravomoci, zejména tím, že se opírala o irelevantní kritéria a nevzala na zřetel definici výrazu „intenzita rybolovu“ obsaženou v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právních předpisech Společenství upravujících odvětví rybolovu relevantních v době, kdy žalobkyně podala žádost ohledně bezpečnostní tonáže v prosinci 2001.

Dále je uváděno, že napadené rozhodnutí obsahuje řadu zjevných nesprávností v posouzení žádosti žalobkyně týkající se bezpečnostní tonáže. Žalobkyně zejména tvrdí, že rozhodnutí Komise zamítnout žádost žalobkyně z důvodu většího objemu pod hlavní palubou navrhovaného nového plavidla v porovnání s Golden Rose je zjevně vadné, stejně jako její domněnka, že

„intenzita rybolovu“ navrhovaného nového plavidla bude větší, než „intenzita rybolovu“ Golden Rose.

Konečně žalobkyně tvrdí, že Komise porušila právo na rovné zacházení. Je uváděno, že zamítnutí žádosti Komise z důvodu většího objemu pod hlavní palubou navrhovaného nového plavidla zakládá hrubý rozdíl v zacházení, který se rovná nepřipustné diskriminaci vůči žalobkyni ve srovnání se zcela jiným přístupem zvoleným ohledně nakládání s některými žádostmi o zvýšení bezpečnostní tonáže přijatými v rozhodnutí Komise č. 2003/245, jakož i ohledně jedné z žádostí původně v tomto rozhodnutí zamítnutých, ale poté schválených v rozhodnutí Komise oznámeném dne 13. července 2010 pod spisovou značkou K(2010) 4765.

Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Fitzpatrick v. Komise

(Věc T-464/10)

(2010/C 328/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Patrick Fitzpatrick (Kileany, Irsko) (zástupci: A. Collins SC, N. Travers, barrister a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise oznámené Irsku dopisem ze dne 13. července 2010 pod spisovou značkou K(2010) 4761, které bylo oznámeno žalobkyni dne 16. července 2010, jímž byla zamítnuta žádost týkající se bezpečnostní kapacity pro navrhovaný nový trawler pro pelagický rybolov, který by nahradil motorové rybářské plavidlo (Motor Fishing Vessel, dále jen „MFV“) Shauna Ann, jež bylo vydáno k nahrazení rozhodnutí ohledně zmíněné žádosti obsaženého v rozhodnutí Komise č. 2003/245 ze dne 4. dubna 2003 o žádostech, jež obdržela Komise, o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zohlednění zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů, (Úř. věst. L 90, s. 48), které bylo co se týče žalobkyně zrušeno rozsudkem Soudu prvního stupně vydaného dne 13. června 2006 ve spojených věcech T-218/03 až T-240/03, Boyle a další v. Komise, Sb. rozh. II-1699; a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhá podle článku 263 SFEU zrušení rozhodnutí Komise oznámeného Irsku dopisem ze dne 13. července 2010 pod spisovou značkou K(2010) 4761, které bylo žalobkyni oznámeno dne 16. července 2010, jímž byla zamítnuta žádost týkající se bezpečnostní kapacity pro navrhovaný nový trawler pro pelagický rybolov, který by nahradil MFV Shauna Ann, jež bylo vydáno k nahrazení rozhodnutí ohledně zmíněné žádosti obsaženého v rozhodnutí Komise č. 2003/245 ze dne 4. dubna 2003 o žádostech, jež obdržela Komise, o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zohlednění zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které bylo zrušeno, co se týče žalobkyně, rozsudkem Soudu prvního stupně vydaným dne 13. června 2006 ve spojených věcech T-218/03 až T-240/03, Boyle a další v. Komise, Sb. rozh. II-1699.

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně následující důvody:

Zprvce žalobkyně uvádí, že žalovaná jednala bez právního základu. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí 97/413 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním (Úř. věst. L 175, s. 27) poskytuje i nadále vhodný právní základ pro napadené rozhodnutí, a Komise tedy postrádala právní základ k tomu, aby údajně vydala rozhodnutí jakožto rozhodnutí *ad hoc*.

Zadruhé žalobkyně uvádí, že Komise porušila zásadní procesní požadavek. Žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí mělo být v souladu s rozhodnutím Rady č. 97/413/ES přijato podle postupu řídicího výboru a Komise tím, že se rozhodla přijmout rozhodnutí *ad hoc*, jednala s porušením zásadních procesních požadavků.

Zatřetí žalobkyně uvádí, že Komise nesprávným výkladem čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady překročila své pravomoci, zejména tím, že se opírala o irelevantní kritéria a nevzala na zřetel definici výrazu „intenzita rybolovu“ obsaženou v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právních předpisech Společenství upravujících odvětví rybolovu relevantních v době, kdy žalobkyně podala žádost ohledně bezpečnostní tonáže v prosinci 2001.

Dále je uváděno, že napadené rozhodnutí obsahuje řadu zjevných nesprávností v posouzení žádosti žalobkyně týkající se bezpečnostní tonáže. Žalobkyně zejména tvrdí, že rozhodnutí Komise zamítnout žádost žalobkyně na tomto základě je neopodstatněné, neboť užití kapacity určitého počtu menších

plavidel náhradou za Shauna Ann znamenalo, že nedošlo ke zvýšení celkové kapacity víceúčelového úseku irského loďstva v době zápisu tohoto plavidla do rejstříku.

Konečně žalobkyně tvrdí že Komise porušila právo žalobkyně na řádnou správu. Je uváděno, že odmítnutí Komise posoudit věcný obsah její žádosti se rovná porušení povinností, které jí ukládá článek 41 Listiny základních práv Evropské unie (Úř. věst. 2010 C 83, p. 389), a zejména pak jejího práva, aby byla její žádost podle čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady č. 97/413/ES posouzena „spravedlivě a v přiměřené lhůtě“.

Žaloba podaná dne 27. září 2010 — McHugh v. Komise

(Věc T-465/10)

(2010/C 328/74)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Eamon McHugh (Killybegs, Irsko) (zástupci: A. Collins SC, N. Travers, Barrister a D. Barry, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise oznámené dopisem Irsku pod číslem dokumentu K(2010) 4767 ze dne 13. července 2010, kterým byla zamítnuta žádost o zvýšení bezpečnostní kapacity u nových trawlerů pro pelagický rybolov „Antartic“ a kterým bylo nahrazeno rozhodnutí týkající se této žádosti, jež je obsaženo v rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. 2003 L 90, s. 48), a které bylo, pokud jde o žalobce, zrušeno rozsudkem Soudu vydaným dne 13. června 2006 ve spojených věcech T-218/03 až T-240/03 Boyle a další v. Komise, Recueil 2006, s. II-1699; a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce podle článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí Komise oznámeného dopisem Irsku pod číslem dokumentu K(2010) 4767 ze dne 13. července 2010, kterým byla zamítnuta žádost o zvýšení bezpečnostní kapacity u nových trawlerů pro pelagický rybolov „Antartic“ a kterým bylo nahrazeno rozhodnutí týkající se této žádosti, jež je obsaženo v rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. 2003 L 90, s. 48), a které bylo, pokud jde o žalobce, zrušeno rozsudkem Soudu vydaným dne 13. června 2006 ve spojených věcech T-218/03 až T-240/03 Boyle a další v. Komise, Recueil 2006, s. II-1699.

Na podporu své žaloby vznáší žalobce tyto důvody:

Zprvée žalobce tvrdí, že žalovaná jednala bez právního základu. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí Rady č. 97/413/ES ze dne 26. června 1997 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním (Úř. věst. 1997 L 175, s. 27) je i nadále vhodným právním základem pro napadené rozhodnutí, a v důsledku toho chyběl Komisi právní základ pro přijetí rozhodnutí jakožto rozhodnutí *ad hoc*.

Zadruhé porušila Komise podle žalobce podstatné procesní náležitosti. Žalobce uvádí, že podle rozhodnutí Rady č. 97/413/ES mělo být napadené rozhodnutí přijato postupem projednávání v řídicích výborech a že Komise tím, že se rozhodla přijmout rozhodnutí jako rozhodnutí *ad hoc*, porušila podstatné procesní náležitosti.

Zatřetí žalobce tvrdí, že chybným výkladem čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady č. 97/413/ES překročila Komise své pravomoci, a to především tím, že se opírala o irelevantní kritéria a nezohlednila definici „intenzity rybolovu“, stanovenou v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a právních předpisech Společenství o rybolovu platných v době podání žádosti žalobce o bezpečnostní tonáž, tedy v prosinci 2001.

Napadené rozhodnutí dále obsahuje řadu zjevných pochybení, k nimž došlo při posouzení žádosti žalobce o bezpečnostní tonáž. Zjevně chybná jsou především rozhodnutí Komise, kterým byla zamítnuta žádost žalobce z důvodu většího prostoru pod hlavní palubou navrhovaného nového plavidla Antartic, jakož i její tvrzení, že „intenzita rybolovu“ navrhovaného nového plavidla

je vyšší než intenzita rybolovu nahrazených plavidel.

Konečně pak žalobce tvrdí, že Komise porušila jeho právo na rovné zacházení. Zamítnutí žádosti Komisí z důvodu většího prostoru pod hlavní palubou navrhovaného nového plavidla představuje podle jeho názoru zřetelné rozdílné zacházení, které lze přirovnat k nepřipustné diskriminaci ve srovnání se zcela odlišným přístupem, který byl přijat jak v souvislosti s vyřízení některých žádostí o dodatečnou bezpečnostní tonáž akceptovanou v rozhodnutí Komise č. 2003/245, jakož i v souvislosti s jednou ze žádostí, která byla nejprve tímto rozhodnutím zamítnuta, avšak později v rozhodnutí obsaženém v rozhodnutí Komise oznámeném pod číslem dokumentu K(2010) 4765 ze dne 13. července 2010 přijata.

Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Hannigan v. Komise

(Věc T-466/10)

(2010/C 328/75)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Eugene Hannigan (Killybegs, Irsko) (zástupci: A. Collins SC, N. Travers, Barrister a D. Barry, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise oznámené pod číslem dokumentu K(2010) 4754 ze dne 13. července 2010 jako dopis do Irska, kterým se zamítá žádost o zvýšení bezpečnostní kapacity nového rybářského plavidla Niamh Eoghan a které nahradilo rozhodnutí týkající se této žádosti obsažené v rozhodnutí Komise 2003/245 ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které bylo zrušeno v rozsahu, v němž se týká žalobce, rozsudkem Soudu vydaným dne 13. června 2006, Boyle a další v. Komise, spojené věci T-218/03 až T-240/03, Sb. rozh. s. II-1699; a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobce domáhá podle článku 263 SFEU zrušení rozhodnutí Komise oznámeného pod číslem dokumentu K(2010) 4754 ze dne 13. července 2010 jako dopis do Irska, kterým se zamítá žádost o zvýšení bezpečnostní kapacity nového rybářského plavidla Niamh Eoghan a které nahradilo rozhodnutí týkající se této žádosti obsažené v rozhodnutí Komise 2003/245 ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů víceletého orientačního programu IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které bylo zrušeno v rozsahu, v němž se týká žalobce, rozsudkem Soudu vydaným dne 13. června 2006, Boyle a další v. Komise, spojené věci T-218/03 až T-240/03, Sb. rozh. s. II-1699.

Na podporu této žaloby uvádí žalobce tyto žalobní důvody:

Zprvce žalobce tvrdí, že žalovaná jednala bez právního základu. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí Rady č. 97/413/ES ze dne 26. června 1997 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním (Úř. věst. L 175, s. 27) nadále představuje vhodný právní základ pro napadené rozhodnutí a Komise tak dle něj chyběl právní základ pro přijetí rozhodnutí jako *ad hoc* rozhodnutí.

Zadruhé žalobce tvrdí, že Komise porušila podstatné procesní náležitosti. Žalobce tvrdí, že podle rozhodnutí Rady č. 97/413/ES mělo být napadené rozhodnutí přijato podle postupu řídicího výboru a že rozhodnutím přijmout rozhodnutí *ad hoc* Komise jednala v rozporu s podstatnými procesními náležitostmi.

Zatřetí žalobce tvrdí, že Komise tím, že nesprávně vyložila čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady č. 97/413/ES, překročila své pravomoci, a to zejména tím, že se opřela o irelevantní kritéria a nevzala do úvahy definici „intenzity rybolovu“ poskytnutou v rozhodnutí č. 97/413/ES a v právních předpisech Společenství o rybolovu použitelných v době podání žádosti žalobce o bezpečnost tonáž v prosinci 2001.

Krom toho se uvádí, že napadené rozhodnutí obsahuje řadu zjevně nesprávných posouzení ohledně žádosti žalobce o bezpečnostní tonáž. Zejména žalobce tvrdí, že rozhodnutí Komise o odmítnutí žádosti žalobce, protože použití náhradní

kapacity z řady menších plavidel pro plavidlo Niamh Eoghan znamenalo, že nedošlo ke zvýšení celkové kapacity hlubokomořského úseku irského loďstva, kde bylo plavidlo registrováno, je neopodstatněné.

Konečně žalobce tvrdí, že Komise porušila právo na řádnou správu. Tvrdí, že odmítnutí Komise posoudit podstatu jeho žádosti představuje porušení její povinnosti podle článku 41 Listiny základních práv Evropské Unie a zejména jeho práva na „náležité posouzení žádosti v přiměřené lhůtě“ podle čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady č. 97/413/ES.

Žaloba podaná dne 27. září 2010 — Murphy v. Komise

(Věc T-467/10)

(2010/C 328/76)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Larry Murphy (Castletownbere, Irsko) (zástupci: A. Collins, SC, N. Travers, barrister, a D. Barry, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Komise oznámené pod číslem K(2010) 4753 ze dne 13. července 2010 jako dopis Irsku, kterým se zamítá žádost o zvýšení bezpečnostní kapacity týkající se nové hlubokomořské rybářské lodi, která má nahradit MFV Menhaden, a které nahrazuje rozhodnutí týkající se uvedené žádosti obsažené v rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržených Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které bylo, pokud jde o žalobce, zrušeno rozsudkem Soudního dvora ze dne 17. dubna 2008, Flaherty v. Komise, C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Sb. rozh. s. I-2649, a

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Prostřednictvím této žaloby se žalobce na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení rozhodnutí Komise oznámeného pod číslem K(2010) 4753 ze dne 13. července 2010 jako dopis Irsku, kterým se zamítá žádost o zvýšení bezpečnostní kapacity pro novou hlubokomořskou rybářskou loď, která má nahradit MFV Menhaden a které nahrazuje rozhodnutí týkající se uvedené žádosti obsažené v rozhodnutí Komise 2003/245/ES ze dne 4. dubna 2003 o žádostech obdržných Komisí o zvýšení cílů VOP IV za účelem zlepšení bezpečnosti, plavby na moři, hygieny, kvality výrobků a pracovních podmínek pro plavidla o celkové délce větší než dvanáct metrů (Úř. věst. L 90, s. 48), které bylo, pokud jde o žalobce, zrušeno rozsudkem Soudního dvora ze dne 17. dubna 2008, Flaherty v. Komise, C-373/06 P, C-379/06 P a C-382/06 P, Sb. rozh. s. I-2649.

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává následujících žalobních důvodů.

Zaprve žalobce tvrdí, že žalovaná jednala bez právního základu. Článek 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES ze dne 26. července 1997 o cílech a pravidlech restrukturalizace rybolovu Společenství v průběhu období od 1. ledna 1997 do 31. prosince 2001 k vytvoření trvalé rovnováhy mezi zdroji a jejich využíváním (Úř. věst. L 175, s. 27) i nadále představuje vhodný právní základ pro napadené rozhodnutí a Komise tudíž podle něho postrádala právní základ pro přijetí rozhodnutí ve formě *ad hoc* rozhodnutí.

Zadruhé žalobce tvrdí, že Komise porušila podstatnou procesní náležitost. Žalobce tvrdí, že podle rozhodnutí Rady č. 97/413/ES mělo být napadené rozhodnutí přijato podle postupu řídicího výboru a přijetím rozhodnutí *ad hoc* Komise jednala v rozporu s podstatnými procesními náležitostmi.

Zatřetí žalobce tvrdí, že v důsledku nesprávného výkladu čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Rady 97/413/ES Komise překročila svoje pravomoci, zejména když vycházela z irelevantních kritérií a nevzala v úvahu definici „intenzity rybolovu“ stanovenou v rozhodnutí Rady 97/413/ES a v právních předpisech Společenství pro oblast rybolovu, které platily v době podání žádosti žalobce o zvýšení bezpečnostní tonáže v prosinci 2001.

Krom toho žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí obsahuje několik zjevných nesprávných posouzení, které se týkají jeho žádosti o zvýšení bezpečnostní tonáže. Žalobce konkrétně tvrdí, že rozhodnutí, kterým Komise zamítla jeho žádost z důvodu většího objemu pod hlavní palubou v navrhovaném novém plavidle ve srovnání s plavidlem Menhaden, je zjevně nesprávné a stejně tak je nesprávný i její předpoklad, že intenzita rybolovu nového navrhovaného plavidla bude větší než intenzita rybolovu plavidla Menhaden.

Žalobce konečně tvrdí, že Komise porušila právo na rovné zacházení. Tvrdí, že zamítnutí žádosti ze strany Komise z důvodu většího objemu pod hlavní palubou v navrhovaném novém plavidle představuje výrazný rozdíl v zacházení rovnající se nepřipustné diskriminaci jeho osoby ve srovnání s úplně odlišným přístupem uplatněným vůči jiným žadatelům o zvýšení bezpečnostní tonáže přijatým v rozhodnutí Komise 2003/245, jakož i v souvislosti s jednou ze žádostí původně zamítnutou v tomto rozhodnutí, ale později přijatou v rozhodnutí Komise oznámeném pod číslem K(2010) 4765 ze dne 13. července 2010.

Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Portugalsko v. Komise

(Věc T-475/10)

(2010/C 328/77)

Jednací jazyk: portugalština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, zmocněnec, ve spolupráci s C. Botelhem Monizem a P. Gouveiou e Melem, advokáty)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 4891 v konečném znění ze dne 20. července 2010 o nepřímé dani na podporu vína vybírané Portugalskem — věc C-43/2004 (ex NN 38/2003);
- podpůrně, zrušit sedmou a devátou podmínku čl. 3 odst. 2 rozhodnutí a
- v každém případě uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- a) Nesprávné právní posouzení, jelikož byl porušen čl. 107 odst. 1 Smlouvy tím, že byla kvalifikována jako státní zdroje část příjmů z daně na podporu vína, která je podle vyhlášky s mocí zákona č. 119/97 ze dne 15. května 1997 určená na financování podpory a reklamy vína;
- b) nesprávné právní posouzení, jelikož byl porušen čl. 107 odst. 1 a článek 296 Smlouvy a nařízení (ES) č. nařízení (ES) č. 1860/2004 (¹), tím, že pomoc na podporu a reklamu vína byla kvalifikována Komisí jako státní podpora, aniž bylo analyzováno, zda mohla narušit hospodářskou soutěž a aniž bylo ověřeno, zda mohla představovat podporu *de minimis*;

- c) nesprávné posouzení skutkového stavu, jelikož Komise měla za to, že daň na podporu vína, je jako nástroj na financování pomoci a reklamy vína v jiných členských a třetích státech, diskriminační vůči dovezeným výrobkům a porušuje článek 110 Smlouvy a porušení zásady řádné správy, jelikož se nepostupovalo se řádnou péčí poté, co byla podána žádost o informace ze dne 24. dubna 2006, nebylo provedeno žádné dodatečné vyšetřování k tomu, aby se odstranily pochybnosti, které v tomto ohledu přetrvávaly;
- d) nesprávné právní posouzení, pokud jde o použití článku 108 Smlouvy a čl. 7 odst. 4 nařízení (ES) č. nařízení (ES) č. 659/1999⁽²⁾ a zásad proporcionality a rovného zacházení, jelikož i když se připustí legalita analýzy Komise v rozhodnutí (čemuž tak není), sedmá podmínka uložená v čl. 3 odst. 2 rozhodnutí je v rozporu s analýzou a závěry, k nimž dospěla Komise v odůvodnění svého rozhodnutí;
- e) nesprávné právní porušení, jelikož devátá podmínka uložená v čl. 3 odst. 2 rozhodnutí porušuje články 108 a 296 Smlouvy, čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 7 nařízení č. 659/1999, zásady proporcionality a rovného zacházení a právo na obhajobu.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1860/2004 ze dne 6. října 2004 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* v zemědělském odvětví a v odvětví rybolovu (Úř. věst. L 325, s. 4).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 8. října 2010 — The Pukka Luggage Company v. OHIM — Jesus Miguel Azpiroz Arruti (PUKKA)

(Věc T-483/10)

(2010/C 328/78)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Pukka Luggage Company Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: K. E. Gilbert a M. H. Blair, solicitors)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Jesús Miguel Azpiroz Arruti (San Sebastián, Španělsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 29. července 2010 ve věci R 1175/2008-4;

- podpůrně, zrušit napadené rozhodnutí v části, v níž se vyhovuje námitkám pro „zavazadla“;
- nebo podpůrně, zrušit napadené rozhodnutí v části, v níž se vyhovuje námitkám pro „skořepinové kufry, kolečkové skořepinové kufry“;
- uložit žalovanému a dalšímu účastníkovi řízení před odvolacím senátem, aby nesli vlastní náklady řízení a uložil jim rovněž náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společensví: Žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společensví: Slovní ochranná známka č. 4061545 „PUKKA“ pro výrobky zařazené do třídy 18.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastník řízení před odvolacím senátem.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Španělská obrazová ochranná známka č. 1570450 „PUKAS“ pro výrobky zařazené do třídy 18; obrazová ochranná známka Společensví č. 19802 „PUKAS“, zapsaná pro výrobky a služby zařazené do tříd 25, 28 a 39.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009⁽¹⁾ z důvodu, že odvolací senát nesprávně posoudil jednak podobnost výrobků a jednak podobnost mezi napadenou ochrannou známkou a starší ochrannou známkou.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společensví (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 14. října 2010 — Gas Natural Fenosa SDG v. Komise

(Věc T-484/10)

(2010/C 328/79)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Gas Natural Fenosa SDG, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: F. González Díaz a F. Salerno, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— v souladu s článkem 263 SFEU zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 29. září 2010 a

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené v tomto řízení schvaluje španělské právní předpisy upravující náhradu dodatečných výdajů vynaložených výrobci elektřiny, kteří na základě povinnosti veřejné služby musí při části své výroby používat uhlí.

Gas Natural Fenosa má za to, že rozhodnutí je v rozporu s právem Unie, a proto se domáhá jeho zrušení na základě těchto žalobních důvodů:

1) Zaprvé rozhodnutí porušuje čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES ⁽¹⁾, jelikož sporná podpora vyvolávají pochybnosti, pokud jde o jejich slučitelnost se společným trhem.

2) V rozsahu, v němž podpora nemůže být považována za slučitelnou se společným trhem, rozhodnutí porušuje ustanovení primárního a sekundárního práva, a to:

— právní předpisy Unie o životním prostředí, zvláště článek 4 SEU, článek 191 SFEU, právní předpisy provádějící závazky v oblasti životního prostředí a zvláště směrnici 2003/87/ES, nedávno pozměněnou směrnicí 2009/29/ES ⁽²⁾, jelikož sporná podpora podporuje provoz zařízení, která zvyšují úroveň emisí v ovzduší, porušuje zákaz udělovat nové povolenky na emise a podporuje důlní činnosti, které představují vážné ohrožení přírodních stanovišť;

— ustanovení Smlouvy v oblasti vnitřního trhu, zvláště články 34 a 49 SFEU, jelikož brání dovozu elektřiny získané z jiného než španělského uhlí nebo zemního plynu, jakož i plánům na rozšíření výrobní kapacity elektřiny z dovezeného zemního plynu nebo uhlí;

— články 101 a 102 SFEU ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU, jelikož podporuje protisoutěžní jednání části španělských výrobců uhlí;

— článek 126 odst. 1 SFEU vzhledem k tomu, že sporná podpora nutně a nepřiměřeně zvýší státní výdaje;

— nařízení č. 1407/2002 ⁽³⁾ tím, že povoluje zvýšit objem již dříve poskytnuté podpory a vyvolává narušení trhu výroby elektřiny.

3) Zatřetí rozhodnutí porušuje čl. 3 odst. 2 a čl. 11 odst. 4 druhé směrnice o trhu s elektřinou (směrnice 2003/54/ES) ⁽⁴⁾, čl. 106 odst. 2 SFEU, jakož i rámec Společenství pro státní podpory ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby a zásadu proporcionality, vzhledem k tomu, že nestanoví podmínky vyžadované v uvedených ustanoveních pro vznik služby obecného hospodářského zájmu z důvodu zajištění zásobování a v každém případě že existují méně závažné možnosti k dosažení cílů sledovaných spornou podporou.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 83, s. 1.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 140, s. 63).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1407/2002 ze dne 23. července 2002 o státní podpoře uhelnému průmyslu (Úř. věst. L 205, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 170).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES (Úř. věst. L 176, s. 37; Zvl. vyd. 12/02, s. 211).

Žaloba podaná dne 14. října 2010 — Iberdrola v. Komise

(Věc T-486/10)

(2010/C 328/80)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Iberdrola, SA (Bilbao, Španělsko) (zástupci: J. Ruiz Calzado a E. Barbier de la Serre, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí a

— uložit Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené v tomto řízení je stejné jako ve věcech T-484/10, Gas Natural Denisa SDG v. Komise a T-490/10, Endesa v. Komise.

Podle žalobkyně se Komise dopustila řady právních omylů a zjevně nesprávných posouzení, když po skončení předběžného přezkoumání podle ustanovení čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 659/1999 ⁽¹⁾ měla za to, že vyrovnávací platby za závazek veřejné služby oznámené Španělským královstvím jsou odůvodněny, jelikož jsou v souladu s právními předpisy EU o státních podporách. Žalobkyně předkládá pět žalobních důvodů směřujících ke zrušení rozhodnutí.

Prvním žalobním důvodem směřujícím ke zrušení rozhodnutí žalobkyně tvrdí, že Komise nezhájila formální vyšetřovací řízení, přesto, že existovaly vážné pochybnosti o slučitelnosti oznámené podpory s vnitřním trhem. Proto žalobkyně tvrdí, že Komise zjevně porušila čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999.

Druhým žalobním důvodem směřujícím ke zrušení rozhodnutí, který tvoří dvě části, žalobkyně tvrdí v první části, že Komise se dopustila právních omylů a nesprávného posouzení, když měla za to, že podpora oznámená Španělským královstvím odpovídá nutnosti vyrovnat náklady na poskytování služby obecného hospodářského zájmu odůvodněného zajištěním zásobování, jelikož neexistují, ani nejsou střednědobě předvídatelné problémy se zajišťováním zásobování ve Španělsku. Ve druhé části se dovolává zjevně nesprávného posouzení, když Komise měla za to, že podpora oznámená Španělským královstvím je slučitelná s vnitřním trhem na základě čl. 106 odst. 2 SFEU a třetí směrnice o elektřině.

Třetím žalobním důvodem směřujícím ke zrušení rozhodnutí žalobkyně tvrdí, že státní podpora schválená Komisí je v rozporu s věcnými a časovými mezemi stanovenými v nařízení (ES) č. 1407/2002 ⁽²⁾ a návrhu nařízení Rady o státní podpoře k usnadnění uzavírání nekonkurenceschopných uhelných dolů.

Čtvrtým žalobním důvodem směřujícím ke zrušení rozhodnutí žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu řádné správy, která jí ukládá, aby pečlivě, podrobně a nestranně přezkoumala veškeré relevantní okolnosti věci, když nepovažovala za vhodné si vyžádat veškeré názory nezbytné k tomu, aby byla zcela informována o všech okolnostech věci předtím, než přijala své rozhodnutí a přijala oznámenou podporu v první fázi.

Pátým žalobním důvodem, který tvoří tři části, žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu stanovenou v judikatuře, která brání Komisi, aby prohlásila za slučitelnou se společným trhem státní podporu, jež porušuje jiná ustanovení Smlouvy, zvláště, když podpora je v rozporu s ustanoveními, která stanoví volný

pohyb zboží, cíli sledovanými směrnicemi o elektřině a cíli udržitelnosti Evropské unie.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1907/2002 ze dne 23. července 2002 o státní podpoře uhelnému průmyslu (Úř. věst. L 205, s. 1)

Žaloba podaná dne 14. října 2010 — Endesa a Endesa Generación v. Komise

(Věc T-490/10)

(2010/C 328/81)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Endesa, SA (Madrid, Španělsko), Endesa Generación, SA (Sevilla, Španělsko) (zástupce: M. Merola, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- Považovat žalobu na neplatnost za podanou a za přípustnou;
- prohlásit žalobu za opodstatněnou a zrušit rozhodnutí v plném rozsahu a
- přiznat žalobkyním v plném rozsahu náhradu nákladů vynaložených v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené v tomto řízení je totožné s rozhodnutím napadeným ve věci T-484/10, Gas Natural Fenosa SDG v. Komise, a ve věci T-486/10, Iberdrola v. Komise.

Na podporu žaloby žalobkyně uvádí tři žalobní důvody:

- 1) První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se dopustila Komise, když měla za to, že oznámené opatření spadá do působnosti směrnice 2003/54/ES ⁽¹⁾. Ohledně tohoto důvodu žalobkyně tvrdí, že:

- Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když čl. 11 odst. 4 směrnice 2003/54/ES vykládala tak, že nepožaduje, aby vnitrostátní orgány uvedly a prokázaly důvody bezpečnosti dodávek pro účely přijetí opatření neslučitelných s pravidly harmonizace obsaženými ve směrnici. Takový výklad je v rozporu s povinností restriktivního výkladu ustanovení týkajících se výjimek.
 - Výklad čl. 11 odst. 4 směrnice 2003/54/ES provedený Komisí by znamenal, že členské státy mohou bez omezení využívat pravidlo, jež má podle článku 114 Smlouvy pouze přechodnou platnost. Výklad přijatý Komisí je tedy neslučitelný s právním základem směrnice 2003/54/ES.
 - Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když určila limit 15 % stanovený směrnici tak, že ho zbavila potřebného účinku zamýšleného zákonodárcem Unie.
 - Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, neboť ve Španělsku neexistují problémy s bezpečností dodávek odůvodňující přijetí oznámeného opatření.
 - Oznámené opatření nerespektuje podmínky čl. 3 odst. 2 směrnice 2003/54/ES, jež stanoví, že povinnosti poskytování služeb ve veřejném zájmu musí být jasně vymezeny, být průhledné, nediskriminační, kontrolovatelné a zaručovat rovnost přístupu pro elektroenergetické podniky Evropské unie k zákazníkům v jednotlivých členských státech.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se dopustila Komise, když měla za to, že na oznámené opatření se vztahuje čl. 106 odst. 2 Smlouvy. Tímto důvodem žalobkyně tvrdí, že:
- Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že podle čl. 11 odst. 4 směrnice 2003/54/ES není v projednávané věci nezbytné přezkoumat splnění požadavků týkajících se definice povinnosti poskytovat služby ve veřejném zájmu.
 - Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když nesprávně posoudila proporcionalitu oznámeného opatření a svoji analýzu omezila na určení neexistence nadměrné kompenzace.
 - Komise uplatněním čl. 106 odst. 2 Smlouvy pominula provedení analýzy ohrožení, jež oznámené opatření znamená pro vlastnické právo upravené v Listině základních práv EU.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení spojeného s určitými procesními aspekty. Na jeho základě žalobkyně tvrdí, že:
- Komise porušila článek 108 Smlouva a čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999 ⁽²⁾, když nezahájila formální vyšetřovací řízení navzdory existenci objektivních a souhlasných skutečností prokazujících závažné potíže při posuzování slučitelnosti oznámeného opatření.
 - Komise se dopustila zneužití pravomoci tím, že využila předběžnou fázi k tomu, aby se vyhnula zahájení formálního vyšetřovacího řízení.
-
- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES (Úř. věst. L 176, s. 37; Zvl. vyd. 12/02, s. 211).
- ⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).
-
- Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Melli Bank v. Rada**
- (Věc T-492/10)**
- (2010/C 328/82)
- Jednací jazyk: angličtina*
- Účastnice řízení**
- Žalobkyně:** Melli Bank plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC a R. Blakeley, barrister)
- Žalovaná:** Rada Evropské unie
- Návrhové žádání žalobkyně**
- zrušit odst. 5 tabulky B přílohy II rozhodnutí 2010/413/SZBP ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
 - zrušit odst. 3 tabulky B přílohy prováděcího nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ⁽²⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
 - prohlásit, že čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ⁽³⁾ není použitelný na žalobkyni; a
 - uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V této věci se žalobkyně domáhá částečného zrušení prováděcího nařízení Rady č. 668/2010 a rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP v rozsahu, v němž je žalobkyně zařazena na seznam fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů, jejichž prostředky a hospodářské zdroje jsou zmrazeny v souladu s tímto ustanovením. Dále se žalobkyně v souladu s čl. 277 SFEU domáhá nepoužitelnosti čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 423/2007.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje následující žalobní důvody.

Zprvce žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení a rozhodnutí bylo přijato s porušením jejího právo na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu, jelikož důvody uváděné Radou jsou pro žalobkyni nedostatečné k porozumění základu, na němž bylo provedeno její označení a následné zmrazení jejích prostředků. Dále žalobkyně tvrdí, že jí Rada neposkytla důkazy a dokumenty ze spisu, z nichž Rada vycházela, a proto nebyla žalobkyně s to vznést účinné argumenty proti svému označení.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že nebyla splněna zásadní kritéria pro její označení, anebo se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení při určování, zda tato kritéria byla či nebyla splněna. Žalobkyně uvádí, že není „vlastněna nebo kontrolována“ subjektem, který se podílí na údajných jaderných činnostech či vývoji systémů nosičů jaderných Iránu, jež by mohly ohrozit nešíření, je s nimi přímo spojen nebo jim poskytuje podporu. ve smyslu, jež má výraz „vlastněný nebo kontrolovaný“ v rozsudku Soudního dvora Melli Bank v. Rada (T-246/08) ⁽⁴⁾.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 423/2007 nebo čl. 20 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP jsou protiprávní, pokud jsou kogentní a vyžadují, aby Rada označila každou dceřinou společnost označené mateřské společnosti

Začtvrté žalobkyně uvádí, že hmotná kritéria pro označení její mateřské společnosti a tudíž i žalobkyně nejsou splněna, anebo se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení při určování, zda tato kritéria byla či nebyla splněna. Žalobkyně tvrdí, že pokud její mateřská úspěšně zpochybňuje nařízení Rady (ES) č. 1100/2009 ⁽⁵⁾ (věc T-35/10) ⁽⁶⁾ a nařízení Rady 2008/475/ES ⁽⁷⁾ (věc T-390/08 ⁽⁸⁾), musí být prováděcí nařízení Rady (EU) č. 668/2010 a rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP zrušeno v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.

Zapáté žalobkyně uvádí, že její označení a celosvětové zmrazení všech jejích prostředků nejsou v rozumně přiměřeném vztahu k cíli sledovanému Radou a porušují její vlastnické právo. Dále tvrdí, že uplatněná restriktivní opatření jsou nepřiměřená, jelikož značně poškozují žalobkyni a nejsou nejméně omezujícími opatřeními, jež by byla mohla být uplatněna.

-
- (¹) Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. 2010, L 195, s. 39).
- (²) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2010, L 195, s. 25).
- (³) Nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2007, L 103, s. 1).
- (⁴) Spojené věci T-46/08 a T-332/08, Melli Bank v. Rada, Sb. rozh. II-2629; v současnosti probíhá řízení o kasačním opravném prostředku jako věc C-380/09 P, Melli Bank v. Rada (Úř. věst. C 282, s. 30).
- (⁵) Nařízení Rady (ES) č. 1100/2009 ze dne 17. listopadu 2009, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu a zrušuje rozhodnutí 2008/475/ES (Úř. věst. 2009, L 303, s. 31).
- (⁶) Věc T-35/10, Bank Melli Iran v. Rada (Úř. věst. C 100, s. 47).
- (⁷) Rozhodnutí Rady ze dne 23. června 2008, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 163, s. 29).
- (⁸) Spojené věci T-390/08, Bank Melli Iran v. Rada, [2009] Sb. rozh. II-3967; v současnosti probíhá řízení o kasačním opravném prostředku jako věc C-548/09 P, Bank Melli Iran v. Rada (Úř. věst. C 80, s. 10).

Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Persia International Bank v. Rada

(Věc T-493/10)

(2010/C 328/83)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Persia International Bank plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit odst. 2 tabulky B přílohy prováděcího nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ⁽¹⁾, a to v rozsahu, v jakém se týká žalobkyně;

- zrušit odst. 4 tabulky B přílohy II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ⁽²⁾, a to v rozsahu, v jakém se týká žalobkyně;
- prohlásit, že čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ⁽³⁾ je nepoužitelný na žalobkyni;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se v této věci domáhá částečného zrušení prováděcího nařízení Rady č. 668/2010 a rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP v části, ve které je žalobkyně uvedena na seznamu fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů, jejichž finanční prostředky a hospodářské zdroje byly zmrazeny v souladu s tímto ustanovením. Žalobkyně se dále v souladu s článkem 277 SFEU domáhá nepoužitelnosti čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 423/2007.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné nebo podobné těm, které jsou uplatňovány ve věci *Melli Bank v. Rada* (T-492/10).

-
- ⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 195, s. 25).
- ⁽²⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, 27.7.2010, s. 39).
- ⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 103, s. 1).

Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Bank Saderat Iran v. Rada

(Věc T-494/10)

(2010/C 328/84)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bank Saderat Iran (Teherán, Írán) (zástupci: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit bod 5 tabulky B přílohy k prováděcímu nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;

- zrušit bod 7 tabulky B přílohy II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ⁽²⁾ v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V projednávaném případě se žalobkyně domáhá částečného zrušení prováděcího nařízení Rady č. 668/2010 a rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP v rozsahu, v němž bylo jméno žalobkyně zařazeno na seznam osob, subjektů a orgánů, na které se vztahuje zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů v souladu s tímto ustanovením.

Tři žalobní důvody dovolávané žalobkyní jsou totožné nebo podobné s prvním, druhým a pátým žalobním důvodem dovolávaným ve věci *T-492/10 Melli Bank v. Rada*.

-
- ⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2010 L 195, s. 25).
- ⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. 2010 L 195, s. 39).

Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Bank Saderat v. Rada

(Věc T-495/10)

(2010/C 328/85)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bank Saderat plc (Londýn, Spojené království) (zástupci: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit odst. 5 tabulky B přílohy prováděcího nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ⁽¹⁾, a to v rozsahu, v jakém se týká žalobkyně;
- zrušit odst. 7 tabulky B přílohy II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ⁽²⁾, a to v rozsahu, v jakém se týká žalobkyně;
- prohlásit, že čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ⁽³⁾ je nepoužitelný na žalobkyni;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se v této věci domáhá částečného zrušení prováděcího nařízení Rady č. 668/2010 a rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP v části, ve které je žalobkyně uvedena na seznamu fyzických a právnických osob, subjektů a orgánů, jejichž finanční prostředky a hospodářské zdroje byly zmrazeny v souladu s tímto ustanovením. Žalobkyně se dále v souladu s článkem 277 SFEU domáhá nepoužitelnosti čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 423/2007.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné nebo podobné těm, které jsou uplatňovány ve věci Melli Bank v. Rada (T-492/10).

-
- (¹) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 195, s. 25).
- (²) Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, 27.7.2010, s. 39).
- (³) Nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 103, s. 1).

Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Bank Mellat v. Rada

(Věc T-496/10)

(2010/C 328/86)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bank Mellat (Teherán, Írán) (zástupci: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit bod 2 tabulky B přílohy k prováděcímu nařízení Rady (EU) č. 668/2010 (¹) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- zrušit bod 4 tabulky B přílohy II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP (²) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V projednávaném případě se žalobkyně domáhá částečného zrušení prováděcího nařízení Rady č. 668/2010 a rozhodnutí

Rady 2010/413/SZBP v rozsahu, v němž bylo jméno žalobkyně zařazeno na seznam osob, subjektů a orgánů, na které se vztahuje zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů v souladu s tímto ustanovením.

Tři žalobní důvody dovolávané žalobkyní jsou totožné nebo podobné s prvním, druhým a pátým žalobním důvodem dovolávaným ve věci T-492/10 Melli Bank v. Rada.

-
- (¹) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2010 L 195, s. 25).
- (²) Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. 2010 L 195, s. 39).

Žaloba podaná dne 7. října 2010 — Divandari v. Rada

(Věc T-497/10)

(2010/C 328/87)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Ali Divandari (Teherán, Írán) (zástupci: S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Wyatt, QC a R. Blakeley, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

- zrušit bod 1 tabulky A přílohy k prováděcímu nařízení Rady (EU) č. 668/2010 (¹) v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- zrušit bod 2 tabulky A přílohy II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP (²) v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V projednávaném případě se žalobce domáhá částečného zrušení prováděcího nařízení Rady č. 668/2010 a rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP v rozsahu, v němž bylo jméno žalobce zařazeno na seznam osob, subjektů a orgánů, na které se vztahuje zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů v souladu s tímto ustanovením.

Čtyři žalobní důvody dovolávané žalobcem jsou totožné nebo podobné s prvním, druhým a pátým žalobním důvodem dovolávaným ve věci T-492/10 Melli Bank v. Rada.

-
- (¹) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2010 L 195, s. 25).
(²) Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. 2010 L 195, s. 39).

Usnesení Tribunálu ze dne 7. října 2010 — Sepracor v. OHIM — Laboratorios Ern (LEVENIA)

(Věc T-280/07) (¹)

(2010/C 328/88)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

-
- (¹) Úř. věst. C 235, 6.10.2007.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. října 2010 — Ryanair v. Komise

(Věc T-441/07) (¹)

(2010/C 328/89)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

-
- (¹) Úř. věst. C 37, 9.2.2008.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. října 2010 — Söns v. OHIM — Settimio (GREAT CHINA WALL)

(Věc T-140/10) (¹)

(2010/C 328/90)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

-
- (¹) Úř. věst. C 148, 5.6.2010.
-

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. září 2010 — Vivier v. Komise

(Věc F-29/05) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Zařazení do platové třídy — Platová třída uvedená ve výzvě k podávání přihlášek — Změna pravidel pro zařazování zaměstnanců do platových tříd — Přejícná ustanovení — Článek 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu — Použití per analogiam“)

(2010/C 328/91)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jean-François Vivier (Petten, Nizozemsko) (zástupci: původně S. Orlandi, A. Coolen a É. Marchal, advokáti, poté S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně H. Krämer a K. Herrmann, zmocněnci, poté J. Currall, zmocněnec)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise o zařazení žalobce do platové třídy A*6 při jeho přijetí za dočasného zaměstnance.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise o zařazení, jako je rozhodnutí připojené k dodatku ze dne 21. července 2004 ke smlouvě dočasného zaměstnance podepsané J.-F. Vivierem dne 10. června 2004, se zrušuje.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí rovněž náhrada nákladů řízení vynaložených J.-F. Vivierem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 193, 6.8.2005, s. 31 (věc původně zapsaná u Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-196/05 a postoupená Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. září 2010 — Gudrun Schulze v. Evropská komise

(Věc F-36/05) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Žadatelé o pracovní místo zapsaní na seznam kandidátů vhodných pro přijetí před vstupem nového služebního řádu v platnost — Přejícná pravidla o zařazení do platové třídy při přijetí do zaměstnání — Zařazení do platového stupně — Článek 32 služebního řádu — Články 2, 5 a 12 přílohy XIII služebního řádu — Diskriminace na základě věku — Stejná odměna za rovnocennou práci — Zásada řádné správy — Povinnost řádné péče“)

(2010/C 328/92)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gudrun Schulze (Brusel, Belgie) (zástupci: původně S. Rodrigues a A. Jaume, advokáti, poté S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a H. Krämer, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: M. Arpio Santacruz a I. Šulce, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak zrušení rozhodnutí Komise o zařazení žalobkyně, která byla zapsána do seznamu kandidátů vhodných pro přijetí předtím, než vstoupil v platnost nový služební řád, podle méně příznivých ustanovení tohoto služebního řádu [článek 12 přílohy XIII nařízení (ES, Euratom) č. 723/2004, kterým se mění služební řád úředníků] a jednak návrh na náhradu škody.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 193, 6.8.2005, s. 36 (věc byla původně zapsána u Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-207/05 a posléze byla usnesením ze dne 15. 12. 2005 postoupena Soudu pro veřejnou službu Evropské unie).

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. září 2010 — Jacobs v. Komise(Věc F-41/05) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Žadatelé uvedení na seznamu kandidátů vhodných k přijetí před vstupem nového služebního řádu v platnost — Zařazování do platových tříd podle nových, méně příznivých pravidel — Článek 12 odst. 3 přílohy XIII ke služebnímu řádu“)

(2010/C 328/93)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Kurt Jacobs (Bruggy, Belgie) (zástupce: L. Vogel, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. Krämer a K. Herrmann, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak zrušení rozhodnutí Komise o zařazení žalobce uvedeného na seznamu kandidátů vhodných k přijetí před vstupem nového služebního řádu v platnost do platové třídy podle méně příznivých ustanovení nového služebního řádu [článek 12 přílohy XIII k nařízení (ES, Euratom) č. 723/2004, kterým se mění služební řád úředníků], a jednak návrh na náhradu škody s příslušenstvím

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 20.8.2005, s. 26 (věc byla původně zapsána do rejstříku Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-220/05, ale byla postoupena Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15. prosince 2005).

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. září 2010 — Torijano Montero v. Rada(Věc F-76/05) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Žadatelé uvedení na seznamu kandidátů vhodných k přijetí na základě výběrového řízení zveřejněného před vstupem nového služebního řádu v platnost — Zařazování do platových tříd podle nových, méně příznivých pravidel — Článek 5 služebního řádu — Článek 12 přílohy XIII ke služebnímu řádu — Zásada rovnosti — Zásada legitimního očekávání — Povinnost péče — Proporcionalita“)

(2010/C 328/94)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Javier Torijano Montero (Brusel, Belgie) (zástupci: původně S. Rodrigues a A. Jaume, advokáti, poté S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Arpio Santacruz a I. Sulce, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Rady o zařazení žalobce uvedeného na seznamu kandidátů vhodných k přijetí před vstupem nového služebního řádu v platnost do platové třídy podle méně příznivých ustanovení nového služebního řádu [článek 12 přílohy XIII k nařízení (ES, Euratom) č. 723/2004, kterým se mění služební řád úředníků]

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 281, 12.11.2005, s. 23 (věc byla původně zapsána do rejstříku Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-302/05, ale byla postoupena Soudu pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15. prosince 2005).

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. září 2010 — Toth v. Komise(Věc F-107/05) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Zařazení do platové třídy — Platové třídy stanovené ve výzvě k podání přihlášek — Změna pravidel pro zařazení do platové třídy dočasných zaměstnanců, ke které došlo po zveřejnění výzvy k podání přihlášek — Zařazení do platové třídy na základě nových méně příznivých pravidel — Přejícná ustanovení — Použití per analogiam — Článek 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu — Proporcionalita — Zásada řádné správy“)

(2010/C 328/95)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Gergely Toth (Besozzo, Itálie) (zástupci: původně S. Rodrigues a Y. Minatchy, advokáti, poté S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz a R. Albelice, advokáti, nakonec S. Rodrigues a C. Bernard-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a H. Krämer, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: M. Arpio Santacruz a I. Šulce, zmocněnci, poté K. Zieleškievicz a M. Bauer, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak zrušení rozhodnutí Komise o zařazení žalobce do platové třídy A*6 při jeho přijetí za dočasného zaměstnance a jednak návrh na náhradu škody

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise o zařazení G. Totha do platové třídy A*6 druhého platového stupně uvedené v článku 3 smlouvy dočasného zaměstnance podepsané dne 17. ledna 2005 se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.
- 4) Rada Evropské unie, vedlejší účastnice, ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 28.1.2006, s. 15 (věc původně zapsána do rejstříku Soudu prvního stupně Evropských společenství pod číslem T-401/05 a převedena na Soud pro veřejnou službu Evropské unie usnesením ze dne 15.12.2005).

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 30. září 2010 — de Luca v. Komise

(Věc F-20/06) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Jmenování — Úředníci přeřazení do vyšší funkční skupiny na základě otevřeného výběrového řízení — Uchazeč zapsaný na seznam vhodných uchazečů před vstupem nového služebního řádu v platnost — Přejícná ustanovení upravující zařazení do platové třídy při přijetí — Zařazení do platového stupně na základě nových méně příznivých pravidel — Článek 5 odst. 2 a čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu“)

(2010/C 328/96)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Patricia de Luca (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a É. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a H. Krämer, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: M. Arpio Santacruz a M. Simm, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise ze dne 23. února 2005, kterým se žalobkyně, jež je úřednicí již zařazenou do platové třídy A*10 a úspěšnou účastnicí výběrového řízení pro platové třídy A5/A4, jmenuje na pracovní místo u generálního ředitelství pro spravedlnost a vnitřní bezpečnost, v rozsahu, v němž mění její zařazení do platové třídy A*10 na platovou třídu A*9.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Všechny účastnice řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 108, 6.5.2006, s. 31.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 30. září 2010 — Lebedef a Jones v. Komise

(Věc F-29/09) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Odměna — Článek 64 služebního řádu — Článek 3 odst. 5 první pododstavec a článek 9 přílohy XI služebního řádu — Koeficient — Rovné zacházení“)

(2010/C 328/97)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Georgio Lebedef (Senningerberg, Lucembursko) a Trevor Jones (Ernzen, Lucembursko) (zástupci: F. Frabetti a J.-Y. Vergnaud, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: K. Zieleškievicz a M. Bauer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí zamítajícího zvýšení kupní síly odměn v Lucemburku na úroveň kupní síly odměn v Bruselu a, podřídně, návrh na zrušení výplatních pásek žalobců vystavených od 15. června 2008.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) G. Lebedef a T. ponesou veškeré náklady řízení, s výjimkou nákladů řízení vynaložených Radou Evropské unie.
- 3) Rada Evropské unie, vedlejší účastnice řízení, ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 129, 6.6.2009, s. 21.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 — W v. Komise

(Věc F-86/09) (¹)

(„Veřejná služba — Smluvní zaměstnanci — Odměna — Rodinné přídatky — Partneři stejného pohlaví — Příspěvek na domácnost — Podmínky poskytnutí — Možnost uzavřít právoplatné manželství — Pojem — Článek 1 odst. 2 písm.c) bod iv) přílohy VII služebního řádu“)

(2010/C 328/98)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: W (Brusel, Belgie) (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí, jímž nebyl žalobci přiznán příspěvek na domácnost z důvodu, že žalobce a jeho partner mohou v Belgii uzavřít manželství.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise ze dne 5. března 2009 a ze dne 17. července 2009, kterými bylo W odmítnuto poskytnout příspěvek na domácnost stanovený v článku 1 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie, se zrušují.
- 2) Evropská komise ponese veškeré náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 11, 16.1.2010, s. 40.

Žaloba podaná dne 28. září 2010 — Bovagnet v. Komise

(Věc F-89/10)

(2010/C 328/99)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: François-Carlos Bovagnet (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: M. Korving, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí žalované nenahradit žalobci školné dětí žalobce v plné výši.

Návrhové žádání žalobce

— Vyhovět stížnosti žalobce a přiznat mu náhradu všech spor-
ných faktur týkajících se školního roku 2009/2010 v plné
výši, tj. vyplacení částky ve výši 2 580 eur Úřadem pro
správu a vyplácení individuálních nároků (PMO);

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 4. října 2010 — Blessemaille v. Parlament

(Věc F-93/10)

(2010/C 328/100)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Philippe Blessemaille (Remich, Lucembursko) (zástupci:
E. Boigelot a S. Woog, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí žalovaného o nezahrnutí žalobce na
seznam úředníků povýšených z platové třídy AST7 do platové
třídy AST8 v roce povýšení 2009 a návrh na náhradu způso-
bené nehmotné újmy.

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí Parlamentu zveřejněné dne 2. prosince
2009 o nezahrnutí žalobce na seznam úředníků povýšených
z platové třídy AST7 do platové třídy AST8 v roce povýšení
2009;

— v důsledku tohoto zrušení provést nový srovnávací přezkum
zásluh žalobce a zásluh jiných kandidátů v letech povýšení
2008 a 2009 a přiznat žalobci povýšení do platové třídy
AST 8 se zpětným účinkem ke dni 1. ledna 2008, jakož i
zaplacení úroků ze zadržované části odměny podle sazby
stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční
operace ode dne 1. ledna 2008 zvýšené o dva procentní
body, aniž by však bylo zpochybněno povýšení jiných pový-
šených úředníků;

- uložit Parlamentu, aby žalobci zaplatil částku ve výši 3 500 eur jako náhradu za nehmotnou újmu způsobenou v důsledku jeho nepovýšení ke dni 1. ledna 2008, s výhradou zvýšení této částky v průběhu řízení;
- podpůrně, kdyby měl Soud za to, že povýšení do platové třídy AST8 nemůže provedeno s účinky k dřívějšímu dni než k 1. lednu 2009, uložit Parlamentu, aby zaplatil dodatečnou náhradu za způsobenou hmotnou újmu ve výši odpovídající rozdílu mezi platem, který měl žalobce pobírat v roce 2008 v důsledku povýšení ke dni 1. ledna 2008, a platem, který žalobce v roce 2008 skutečně pobíral, a vypočítané za období mezi buď 1. lednem a 31. prosincem 2008, nebo mezi 1. lednem a 31. srpnem 2008 v závislosti na tom, k jakému dni bude přiznán účinek sporného povýšení (tedy buď k 1. lednu 2009 nebo k 1. září 2008).
- uložit Parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 8. října 2010 — Eberhard Böhmcke v. EIB

(Věc F-95/10)

(2010/C 328/101)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Eberhard Böhmcke (Athus, Belgie) (zástupce: D. Lagasse, advokát)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí ředitele lidských zdrojů žalované, kterým byl potvrzen zánik funkce zástupce zaměstnanců zastávané žalobcem, a návrh na náhradu škody

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí ředitele lidských zdrojů EIB, oznámené žalobci dopisem ze dne 22. září 2010, který obdržel dne 24. září 2010,
- uložit EIB, aby žalobci nahradila morální újmu, která mu byla výše uvedeným rozhodnutím způsobena, a přiznat mu z tohoto titulu částku 25 000 eur,
- uložit EIB náhradu nákladů řízení.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS